

GP SINGH
Immigration
GP SINGH
IMMIGRATION INC.
ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਮੀਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ
Licenced Immigration Consultant

Refugee Cases	Case Appeal
Family PR	Citizenship
Study Permit	Passport
Super Visa	PR Card renew
Visitor Visa	Hearing Practice

5145597525 5146131608
7914 Rue Lefebvre, LaSalle, QC H8N 2A8

Gaganpreet Singh
(MEngg, RCIC-IRB)
Commissioner of Oath

Real
ਦੇਸੀ ਦਾਈਮਜ਼
Desi Times
www.desitimes.ca
ਹਫ਼ਤਾਵਾਰੀ
QCNA

20th Edition of SAWID Business Directory.
2025
To publish
your advertisement
as low as
\$100 contact:
singhatthwal@gmail.com
manjeetathwal@gmail.com
Mobile No. +1 (438) 500-6024
Office number: 514-798-1794
www.sawidcanada.com

COMING SOON

ਗ੍ਰੀਨਲੈਂਡ ਵਿਚ ਅਮਰੀਕਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਾਰਜਾਂ ਨੇ ਕੈਨੇਡਾ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਵਧਾਈ

ਡੈਨਮਾਰਕ ਦੇ ਵਿਦੇਸ਼ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰਨਯੋਗ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕੀ ਰਾਜਦੂਤ ਨੂੰ ਤਲਬ ਕੀਤਾ

ਟੋਰਾਂਟੋ : ਟਰੰਪ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵੱਲੋਂ ਗ੍ਰੀਨਲੈਂਡ ਦੀ ਰਾਜਨੀਤੀ ਵਿੱਚ ਗੁਪਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੇ ਚਿੰਤਾ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਦਿਨ ਕੈਨੇਡਾ 'ਤੇ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਚਾਲਾਂ ਚਲਾਈਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਡੈਨਮਾਰਕ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਪ੍ਰਸਾਰਕ ਨੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ ਨਾਲ ਨੇੜਲੇ ਸਬੰਧਾਂ ਵਾਲੇ ਕਾਰਕੁਨਾਂ ਨੇ ਗ੍ਰੀਨਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਵੱਖਵਾਦ ਪੱਖੀ ਕਾਰਕੁਨਾਂ ਦੀ ਭਰਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਕੋਪਨਹੇਗਨ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋਣ ਦੀ ਲਹਿਰ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੂਚੀਆਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ। ਡੈਨਮਾਰਕ ਦੇ ਵਿਦੇਸ਼ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰਨਯੋਗ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕੀ ਰਾਜਦੂਤ ਨੂੰ ਤਲਬ ਕੀਤਾ, ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਇਹ ਲੋਕਤੰਤਰ ਦੇ ਰੱਖਿਅਕ ਵਜੋਂ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਅਕਸ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਲਟਾਅ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਰੂਸ ਵਰਗੇ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਰਾਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਪ੍ਰਚਾਰ ਪਲੇਬੁੱਕ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਨੂੰ ਅਸਥਿਰ ਕਰਨ ਲਈ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸਮਾਜਿਕ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਵੰਡਾਂ ਦਾ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਗ੍ਰੀਨਲੈਂਡ ਰਣਨੀਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਮਤੀ ਹੈ, ਆਰਕਟਿਕ ਸ਼ਿਪਿੰਗ ਲੇਨਾਂ ਅਤੇ ਅਮੀਰ ਖਣਿਜ ਸਰੋਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਸਾਬਕਾ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਡੋਨਾਲਡ ਟਰੰਪ ਨੇ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਮਰੀਕੀ ਮਾਲਕੀ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਕੇਂਦਰਾਂ ਵਾਂਗ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਚੋਣਾਂ ਵਿੱਚ 85 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਗ੍ਰੀਨਲੈਂਡ ਵਾਸੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਟਰੰਪ ਨੇ ਬਿਆਨਬਾਜ਼ੀ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਸਾਲ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਕੇ ਸ਼ੇਖੀ ਮਾਰੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਨੌਸ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਸੰਕੇਤ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ: ਓਟਾਵਾ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਖੇਤਰੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਭੜਕਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਮੁਹਿੰਮ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਕੈਨੇਡਾ ਦੀ ਏਕਤਾ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੈਨੇਡਾ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸੂਚਨਾ ਯੁੱਧ ਲਈ ਕੋਈ ਅਜਨਬੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰੂਸ ਨੇ ਵੈਕਸਿਟ-ਵਰਗੀਆਂ ਵੱਖਵਾਦੀ ਲਹਿਰਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਬੀਜਿੰਗ ਅਤੇ ਤਹਿਰਾਨ ਨੇ ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਰਾਏ ਨੂੰ ਆਕਾਰ ਦੇਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਪ੍ਰਚਾਰ ਫੈਲਾਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਕਸਰ ਉਈਗਰਾਂ ਨਾਲ ਚੀਨ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਯੂਕਰੇਨ ਬਾਰੇ ਕ੍ਰੇਮਲਿਨ-ਗਠਜੋੜ ਵਾਲੇ ਬਿਰਤਾਂਤਾਂ ਤੱਕ ਦੇ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਜਨਤਕ ਬਹਿਸਾਂ ਨੂੰ ਹੇਰਾਫੇਰੀ ਕਰਨ ਦੀ

ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਗ੍ਰੀਨਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਦੋਸ਼ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਵਿਸਥਾਰਵਾਦੀ ਟੀਚਿਆਂ 'ਤੇ ਇਰਾਦੇ ਵਾਲੇ ਅਮਰੀਕੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੁਆਰਾ ਕੈਨੇਡਾ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿੰਨੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਉਹੀ ਤਕਨੀਕਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਮਾਹਿਰਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਓਟਾਵਾ ਨੂੰ ਨਿਰਣਾਇਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸਦਾ

ਮਤਲਬ ਹੈ ਡੈਨਮਾਰਕ ਅਤੇ ਗ੍ਰੀਨਲੈਂਡ ਨਾਲ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਰਾਹੀਂ ਆਰਕਟਿਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨਾ, ਇੱਕ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ ਰਜਿਸਟਰੀ ਬਣਾਉਣਾ, ਅਤੇ ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ ਪਲੇਟਫਾਰਮਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਉਣਾ। ਕੈਨੇਡਾ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਥਾਨਕ ਪੱਤਰਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵੱਖਵਾਦ ਦੇ ਆਰਥਿਕ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਜੋਖਮਾਂ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡਿਸਇਨਫੋਵਾਚ ਦੇ ਸੰਸਥਾਪਕ ਅਤੇ ਰਾਉਲ ਵਾਲਨਬਰਗ ਸੈਂਟਰ ਫਾਰ ਹਿਊਮਨ ਰਾਈਟਸ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਫੈਲੋ ਮਾਰਕਸ ਕੋਲਗਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਗਲੋਬ ਐਂਡ ਮੇਲ ਟਿੱਪਣੀ ਵਿੱਚ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਇਹਨਾਂ ਸਬਕਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕੈਨੇਡਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਰਜਾਂ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦਾ ਖਤਰਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸਦੀ ਏਕਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਨੂੰ ਤੋੜ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਮਤਲਬ ਹੈ ਡੈਨਮਾਰਕ ਅਤੇ ਗ੍ਰੀਨਲੈਂਡ ਨਾਲ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਰਾਹੀਂ ਆਰਕਟਿਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨਾ, ਇੱਕ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ ਰਜਿਸਟਰੀ ਬਣਾਉਣਾ, ਅਤੇ ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ ਪਲੇਟਫਾਰਮਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਉਣਾ। ਕੈਨੇਡਾ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਥਾਨਕ ਪੱਤਰਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵੱਖਵਾਦ ਦੇ ਆਰਥਿਕ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਜੋਖਮਾਂ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡਿਸਇਨਫੋਵਾਚ ਦੇ ਸੰਸਥਾਪਕ ਅਤੇ ਰਾਉਲ ਵਾਲਨਬਰਗ ਸੈਂਟਰ ਫਾਰ ਹਿਊਮਨ ਰਾਈਟਸ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਫੈਲੋ ਮਾਰਕਸ ਕੋਲਗਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਗਲੋਬ ਐਂਡ ਮੇਲ ਟਿੱਪਣੀ ਵਿੱਚ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਇਹਨਾਂ ਸਬਕਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕੈਨੇਡਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਰਜਾਂ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦਾ ਖਤਰਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸਦੀ ਏਕਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਨੂੰ ਤੋੜ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਏਅਰ ਕੈਨੇਡਾ ਫਲਾਈਟ ਅਟੈਂਡੈਂਟਸ ਨੇ ਸੌਦੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਦਿੱਤਾ

ਟੋਰਾਂਟੋ : ਏਅਰ ਕੈਨੇਡਾ ਦਾ ਆਪਣੇ ਫਲਾਈਟ ਅਟੈਂਡੈਂਟਸ ਨਾਲ ਲੇਬਰ ਵਿਵਾਦ ਇਸ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਯੂਨੀਅਨ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਤਨਖਾਹ ਸੌਦੇ ਨੂੰ ਭਾਰੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਪੜਾਅ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਏਅਰਲਾਈਨ ਅਤੇ ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਪਬਲਿਕ ਇੰਪਲਾਈਜ਼, ਜੋ ਕਿ ਲਗਭਗ 10,000 ਫਲਾਈਟ ਅਟੈਂਡੈਂਟਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਹੁਣ ਡੈੱਡਲਾਈਨ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਵਿਚੋਲਗੀ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਣਗੇ। ਪਿਛਲਾ ਸਮੂਹਿਕ ਸਮਝੌਤਾ ਮਾਰਚ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਚੋਲਗੀ ਇੱਕ ਸਵੈਇੱਛਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਕਲਪਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਕੈਨੇਡਾ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਆਪਸੀ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਹੱਲ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਗੱਲਬਾਤ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਏਅਰ ਕੈਨੇਡਾ ਲਈ, 19 ਅਗਸਤ ਨੂੰ ਹੋਏ ਅਸਥਾਈ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ 99.1 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ

ਫਲਾਈਟ ਅਟੈਂਡੈਂਟਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਚੋਲਗੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਗਈ। ਅਸਵੀਕਾਰ ਅਗਸਤ ਦੇ ਅੱਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ ਵਿਆਪੀ ਹੜਤਾਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਇਆ, ਜਦੋਂ ਫਲਾਈਟ ਅਟੈਂਡੈਂਟਸ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਅਦਾਇਗੀ ਰਹਿਤ ਕੰਮ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਨੌਕਰੀ ਛੱਡ ਗਏ। ਉਸ ਹੜਤਾਲ ਨੇ, ਜਿਸਨੇ 12 ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਡਰਲ ਬੈਂਕ-ਟੂ-ਵਰਕ ਆਰਡਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ, 3"45 ਅਤੇ ਏਅਰ ਕੈਨੇਡਾ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਸੌਦੇ 'ਤੇ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਉਡਾਣਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਾਊਂਡ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਫਲਤਾ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ: ਰਵਾਨਗੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਲੈਂਡਿੰਗ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਦਾਇਗੀ ਰਹਿਤ ਫਰਜ਼ਾਂ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ। ਫਲਾਈਟ ਅਟੈਂਡੈਂਟਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨੀ ਤਨਖਾਹ ਵਜੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਘੰਟਾਵਾਰ ਦਰ ਅੱਧੀ ਮਿਲਦੀ, ਜੋ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਚੌਥੇ ਸਾਲ ਤੱਕ ਵਧ ਕੇ 70 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ।

ਉਸ ਲਾਭ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਰੁਕਾਵਟ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਏਅਰ ਕੈਨੇਡਾ ਦਾ ਤਨਖਾਹ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਸੀ। ਏਅਰਲਾਈਨ ਨੇ ਪੰਜ ਸਾਲ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸੇਵਾ ਵਾਲੇ ਫਲਾਈਟ

ਅਟੈਂਡੈਂਟਾਂ ਲਈ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ 20.25 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅਤੇ ਵਧੇਰੇ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ 16.25 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਵਾਧੇ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ 6 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਵਿਵਾਦ ਵਿਚੋਲਗੀ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਇਸ ਪੜਾਅ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਸਮਝੌਤੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਮਾਮਲਾ ਕੈਨੇਡਾ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਰਿਲੇਸ਼ਨਜ਼ ਬੋਰਡ ਵਿੱਚ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੋ ਇੱਕ ਬਾਈਡਿੰਗ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ ਤਨਖਾਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇਗਾ। ਹੁਣ ਲਈ, ਯਾਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਏਅਰ ਕੈਨੇਡਾ ਅਤੇ CUPE ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਿਚੋਲਗੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੜਤਾਲ ਜਾਂ ਤਾਲਾਬੰਦੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਹਨ, ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਗੱਲਬਾਤ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੱਕ ਉਡਾਣਾਂ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗਾ। ਇਸ ਕਹਾਣੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟਿੰਗ ਦ ਗਲੋਬ ਐਂਡ ਮੇਲ ਅਤੇ ਦ ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਪ੍ਰੈਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਤੁਹਾਡਾ ਆਪਣਾ ਪੰਜਾਬੀ ਸਟੋਰ
ROGERS™ fido
Abdul Rehman
6700 Ch de la cote des neiges k-27 H3S2B3
514-638-2222, 514-629-0000

ਕਾਰਨੀ ਨੇ ਟਰੰਪ ਦੇ ਟੈਰਿਫਾਂ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁ-ਅਰਬ ਡਾਲਰ ਦੀ ਉਦਯੋਗਿਕ ਰਣਨੀਤੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ

ਟੋਰਾਂਟੋ : ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਮਾਰਕ ਕਾਰਨੀ ਨੇ ਸ਼ੁੱਕਰਵਾਰ ਨੂੰ ਮਿਸੀਸਾਗਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਨਵੀਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਰਣਨੀਤੀ ਦਾ ਉਦਘਾਟਨ ਕੀਤਾ, ਇਸਨੂੰ ਵਧਦੇ ਅਮਰੀਕੀ ਵਪਾਰਕ ਦਬਾਅ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕੈਨੇਡਾ ਦੀ ਆਰਥਿਕਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਮੋੜ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਯੋਜਨਾ ਅਰਬਾਂ ਫੰਡਿੰਗ, ਇੱਕ ਨਵੀਂ Buy Canada ਨੀਤੀ, ਅਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਡੋਨਾਲਡ ਟਰੰਪ ਦੇ ਟੈਰਿਫਾਂ ਤੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਕਾਰਮਿੰਗਾਂ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਨਿਸ਼ਾਨਾਬੱਧ ਸਮਰਥਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਕੈਨੇਡਾ ਦੇ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਵਾਹਨ ਵਿਕਰੀ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਵਿਰਾਮ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਆਟੋ ਸੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਕਦਮ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ 2026 ਦੇ ਟੀਚੇ ਨੂੰ 20 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਨਵੇਂ ਵਾਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ੀਰੋ-ਨਿਕਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਨੂੰ 60 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਤੱਕ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਿਰਾਮ ਵਾਹਨ

ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਯੋਜਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਦੇਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਕਾਰਮਿੰਗਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰਾਂ ਨੂੰ ਘਰੇਲੂ ਮੰਗ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ? ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗੈਰ-ਲਾਭ ਨੀਤੀਆਂ ਤੋਂ ਲਾਭ ਹੋਵੇਗਾ।

ਉਦਯੋਗਿਕ ਰਣਨੀਤੀ ਵਿੱਚ ਕਈ ਵੱਡੀਆਂ ਪਹਿਲਕਦਮੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇੱਕ ਗੈਰ-ਲਾਭ ਪੈਕੇਜ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਬੀਮਾ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਏਗਾ, ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਡਿਜੀਟਲ ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ 50,000 ਕਾਰਮਿੰਗਾਂ ਨੂੰ ਅੱਪਡੇਟ ਕੀਤੇ ਹੁਨਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਦਯੋਗਾਂ ਨੂੰ ਟੈਰਿਫਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਆਧੁਨਿਕ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ £5 ਬਿਲੀਅਨ ਰਣਨੀਤਕ ਜਵਾਬ ਫੰਡ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਾਰਨੀ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਉਪਾਅ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਹੱਲ ਹਨ ਬਲਕਿ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਲਚਕੀਲੇਪਣ ਵੱਲ ਕਦਮ ਹਨ।

ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਇੱਕ Buy Canada ਨੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੰਘੀ

ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਸਪਲਾਇਰਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਨੀਤੀ ਸੂਬਾਈ ਅਤੇ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਸਰਕਾਰਾਂ ਲਈ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਵੀ ਤਿਆਰ ਕਰੇਗੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਘਰੇਲੂ ਸਪਲਾਈ ਚੇਨਾਂ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ? ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਢਾਂਚਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਛੋਟੇ ਅਤੇ ਦਰਮਿਆਨੇ ਆਕਾਰ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰਾਂ ਲਈ, ਬਿਜ਼ਨਸ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਕੈਨੇਡਾ ਤੋਂ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਗਲੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ 1 ਬਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰ ਵਾਧੂ ਸਹਾਇਤਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਨੂੰ ਵੀ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਰਾਹਤ ਮਿਲਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਬਾਇਓਫਿਊਲ ਉਦਯੋਗ ਨੂੰ ਹੁਲਾਰਾ ਦੇਣ ਲਈ £370 ਮਿਲੀਅਨ ਬਾਇਓਫਿਊਲ ਉਤਪਾਦਨ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ ਅਤੇ ਸਾਫ਼ ਬਾਲਣ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਯੋਜਨ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ। ਕੈਨੇਡਾ ਉਤਪਾਦਕ, ਜੋ ਕਿ ਚੀਨ ਦੇ 75.8 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਟੈਰਿਫ ਤੋਂ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਹਨ, ਨੂੰ ਵਪਾਰ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਘੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ

ਹੋਵੇਗੀ। ਕਾਰਨੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਪਾਅ ਹਨ ਜੋ ਕੈਨੇਡਾ ਨੂੰ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਬਾਜ਼ਾਰਾਂ 'ਤੇ ਸਮੂਹਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਘੱਟ ਨਿਰਭਰ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਵਧੇਰੇ ਰਣਨੀਤੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪੜਾਅ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਬਣਾਏਗਾ।

ਕੈਨੇਡੀਅਨਾਂ ਨੂੰ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸੰਘੀ ਬਜਟ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਫੈਸਲਿਆਂ ਲਈ ਤਿਆਰੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ : ਵਿੱਤ ਮੰਤਰੀ

ਵਿੱਤ ਮੰਤਰੀ ਫਰਾਂਸੋਆ-ਫਿਲਿਪ ਸ਼ੈਂਪੇਨ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੈਨੇਡੀਅਨਾਂ ਨੂੰ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸੰਘੀ ਬਜਟ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਫੈਸਲਿਆਂ ਲਈ ਤਿਆਰੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਰਕਾਰ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਖਰਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਰਬਾਂ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀ ਹੈ। ਵੀਰਵਾਰ ਨੂੰ ਉੱਤਰੀ ਟੋਰਾਂਟੋ ਵਿੱਚ ਕੈਬਨਿਟ ਰਿਟਰੀਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸ਼ੈਂਪੇਨ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਟੌਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੰਘੀ ਜਨਤਕ ਸੇਵਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਟਾਫਿੰਗ ਐਡਜਸਟਮੈਂਟ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ।

ਗਰਮੀਆਂ ਦੌਰਾਨ, ਸ਼ੈਂਪੇਨ ਨੇ ਮੰਤਰੀਆਂ ਨੂੰ 2026 ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਵਿਭਾਗੀ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ 7.5 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ, ਅਗਲੇ ਸਾਲ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅਤੇ 2028-29 ਤੱਕ 15 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਘਟਾਉਣ ਦੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਦੀ ਰੂਪਰੇਖਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ। ਇਹ

ਪੁੱਛ ਜਾਣ 'ਤੇ ਕਿ ਕੀ ਮੰਤਰੀਆਂ ਨੇ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਜਮਹੂਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕੀ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਚੋਣਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ? ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸ਼ੈਂਪੇਨ ਨੇ ਕਿਹਾ। ਅਸੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਘੱਟ ਖਰਚ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰ ਸਕੀਏ। ਅਤੇ ਲੋਕ ਇਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ।

ਇਹ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਉਦੋਂ ਆਈਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਮਾਰਕ ਕਾਰਨੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਆਰਥਿਕਤਾ, ਕੈਨੇਡਾ-ਅਮਰੀਕਾ ਸਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚੇ ਦੀਆਂ ਤਰਜੀਹਾਂ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਕਾਰਨੀ ਨੇ ਬੁੱਧਵਾਰ ਨੂੰ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪਤਝੜ ਬਜਟ -ਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਨਿਵੇਸ਼-ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ- ਦੋਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਾਂ ਅਧੀਨ ਸਰਕਾਰੀ ਖਰਚਿਆਂ

ਦੀ ਤੇਜ਼ ਰਫ਼ਤਾਰ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕੀਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਿਹਤ ਸੰਭਾਲ, ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਤਬਾਦਲੇ ਕਟੌਤੀਆਂ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖੇ ਜਾਣਗੇ।

ਜਦੋਂ ਕਿ ਸ਼ੈਂਪੇਨ ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਵੇਰਵੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਕਿ ਕਿਹੜੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਘਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਓਟਾਵਾ ਕੈਨੇਡੀਅਨਾਂ ਲਈ ਪੈਸੇ ਦੇ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੁਚਾਰੂ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ- ਹੁਣ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ। ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਖਰਚ ਸਮੀਖਿਆ ਇੱਕ ਦਹਾਕੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਤੀਜੇ

ਵਾਲੇ ਵਿੱਤੀ ਅਭਿਆਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋਵੇਗੀ।

ਰਿਟਰੀਟ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਹਿਮਾਨ ਸੂਚੀ ਲਈ ਵੀ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ। ਅਮਰੀਕਾ-ਅਧਾਰਤ ਹੈਰੀਟੇਜ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਕੇਵਿਨ ਰੌਬਰਟਸ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਤਹਿ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ, ਰੌਬਰਟਸ ਦੇ ਹਟਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਰੁੜੀਵਾਦੀ ਥਿੰਕ ਟੈਂਕ ਦੇ ਡੋਨਾਲਡ ਟਰੰਪ ਨਾਲ ਨੇੜਲੇ ਸਬੰਧ ਹਨ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕੀ ਸਰਕਾਰੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਦੀ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ -ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ 2025- ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਹੈ। ਸ਼ੈਂਪੇਨ ਨੇ ਸੱਦੇ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਕੈਬਨਿਟ ਮੈਂਬਰ ਕੇਵਿਨ ਰੁਡ, ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਆਸਟ ?ਰੇਲੀਆ ਦੇ ਰਾਜਦੂਤ ਅਤੇ ਸਾਬਕਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਤੋਂ ਵੀ ਸੁਣਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਨ।

Offers valid from September 11th to 17th 2025

ਦਿਵਾਲੀ ਦੀਆਂ ਵਧਾਈਆਂ!

Happy Diwali!

6⁴⁹

Brar's Gulab Jamun frozen 850g

2⁹⁹

Crispy pound cake, selected varieties 368g

\$4

PC® green or red Thai hot peppers, product of Canada or Mexico 75g

\$3

Namak Para snacks, selected varieties 360g

1⁵⁰ +tx

Haldiram's Indian snacks, selected varieties 150/160g

\$8

Suraj® ground black pepper 400g

\$10

Wagh Bakri premium tea 907g

99¢

Britannia Goodday biscuits, selected varieties 75g

15⁹⁹

Sher Desi Brar Durum flour 9.07kg

2⁴⁹

Pran samosas or spring rolls, frozen 400g

9⁹⁹

Dabur honey 500g

1⁹⁹

Royalty Digestive cookies 400g

Participating stores: MAXI : Laval (René Laennec, St-François, Fabreville) Pierrefonds, Lachenaie, Masson, Châteauguay, Laplaine, Gatineau (De la Savane, Vanier), St-Léonard Jean-Talon (Langelier), Hull, Mascouche, Brossard du Quartier, Préfontaine, Lasalle, Dollard, Place Versailles, Greenfield Park, Terrebonne(Moody, Gascon), Dorval, Lachine, Brossard, Pointe-aux-Trembles, Angrignon. MAXI & CIE : Montréal (Jean-Talon, Cavendish, Rivière des Prairies, St-Laurent, Pointe-Claire) Laval (St-Martin, Vimont), Bedford, Papineau, Repentigny, Pie-IX, Pincourt, Longueuil, St-Hubert, Rosemère.

ਪੁਤਿਨ ਬਾਰੇ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣ 'ਤੇ ਟਰੰਪ ਹੋ ਗਏ 'ਲਾਲ', ਭਾਰਤ 'ਤੇ ਲੱਗੀਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਰੂਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ

ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਡੈਸਕ : ਅਮਰੀਕੀ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਡੋਨਾਲਡ ਟਰੰਪ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਬੁੱਧਵਾਰ (3 ਸਤੰਬਰ) ਨੂੰ ਟਰੰਪ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰੂਸੀ ਤੇਲ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਭਾਰਤ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾਈਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਸ ਕਦਮ ਕਾਰਨ ਮਾਸਕੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੈਂਕੜੇ ਅਰਬ ਡਾਲਰ ਗੁਆ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪੜਾਅ ਦੋ ਅਤੇ ਪੜਾਅ ਤਿੰਨ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਅਜੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹਨ।

ਟਰੰਪ ਦੀਆਂ ਇਹ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਓਵਲ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਪੋਲੈਂਡ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਕੈਰੋਲ ਨਵਰੋਕੀ ਨਾਲ ਦੁਵੱਲੀ ਮੀਟਿੰਗ ਦੌਰਾਨ ਆਈਆਂ। ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਪੋਲਿਸ਼ ਪੱਤਰਕਾਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੂਸੀ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਵਲਾਦੀਮੀਰ ਪੁਤਿਨ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੀ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ ਦਿਖਾਉਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਟਰੰਪ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਪੱਤਰਕਾਰ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੁਤਿਨ ਪ੍ਰਤੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਹਤਾਸ਼ਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੀ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਟਰੰਪ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਗੁੱਸੇ ਹੋ ਗਏ।

ਰੂਸ ਨੂੰ ਸੈਂਕੜੇ ਅਰਬ ਡਾਲਰ ਦਾ ਹੋਇਆ ਨੁਕਸਾਨ

ਟਰੰਪ ਨੇ ਪੱਤਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, 'ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਕਿ ਇਹ ਚੀਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਭਾਰਤ 'ਤੇ ਸੈਂਕੜੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾਉਣ ਦੇ

ਬਰਾਬਰ ਹੈ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਕਿ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ? ਇਸ ਕਾਰਨ ਰੂਸ ਨੂੰ ਸੈਂਕੜੇ ਅਰਬ ਡਾਲਰ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ? ਅਤੇ ਮੈਂ ਅਜੇ ਦੂਜਾ ਜਾਂ ਤੀਜਾ ਪੜਾਅ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਾਂ

ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਕੰਮ ਲੱਭਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਟਰੰਪ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ, 'ਦੋ ਹਫ਼ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਭਾਰਤ ਤੇਲ ਖਰੀਦਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਵੱਡੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਇਹੀ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਇਸ

ਬਾਰੇ ਨਾ ਦੱਸੋ।

ਭਾਰਤ ਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਮਾਸਕੋ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਕਾਰਵਾਈ

ਪੁਤਿਨ, ਉੱਤਰੀ ਕੋਰੀਆ ਦੇ ਨੇਤਾ ਕਿਮ ਜੋਂਗ ਉਨ ਅਤੇ ਚੀਨੀ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਸ਼ੀ ਜਿਨਪਿੰਗ ਦੇ ਬੀਜਿੰਗ ਵਿੱਚ ਫੌਜੀ ਪਰੇਡ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਅਤੇ ਮਾਸਕੋ 'ਤੇ ਸੈਂਕੜੀ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾਉਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਟਰੰਪ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਭਾਰਤ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾ ਕੇ ਮਾਸਕੋ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ, 'ਮੈਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ।

ਤਾਂ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਹੋਰ ਦੰਡ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ...

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਚੀਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਰੂਸੀ ਤੇਲ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੱਸਿਆ ਅਤੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਭਾਰਤ ਮਾਸਕੋ ਤੋਂ ਉਰਜਾ ਆਯਾਤ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਹੋਰ ਜੁਰਮਾਨੇ ਭੁਗਤਣੇ ਪੈ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਮਰੀਕਾ ਨੇ ਚੀਨ 'ਤੇ ਨਵੰਬਰ ਤੱਕ ਵਾਧੂ ਟੈਰਿਫ਼ ਨੂੰ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਦੋਂਕਿ ਭਾਰਤ 'ਤੇ ਭਾਰੀ ਟੈਰਿਫ਼ ਲਗਾਏ ਹਨ।

ਟਰੰਪ ਵੱਲੋਂ ਲਾਏ ਭਾਰੀ ਟੈਕਸਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਭਖਿਆ, ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੇ SC ਨੂੰ ਟੈਰਿਫ਼ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਖਿਆ

ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਡੈਸਕ : ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਡੋਨਾਲਡ ਟਰੰਪ ਨੇ ਬੁੱਧਵਾਰ ਰਾਤ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਛੇਤੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਜਲਦੀ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਟੈਰਿਫ਼ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਨ। ਐਂਨਬੀਸੀ ਨਿਊਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੁਦੱਈਆਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਫਾਈਲਾਂ, ਇੱਕ ਸੰਘੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਪੰਜ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਆਈਆਂ ਹਨ ਕਿ ਟਰੰਪ ਦੇ 2 ਅਪ੍ਰੈਲ ਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਟੈਰਿਫ਼-ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਰਥਿਕ ਏਜੰਡੇ ਦੇ ਇੱਕ ਕੇਂਦਰੀ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਫੈਡਰਲ ਸਰਕਟ ਲਈ ਯੂਐੱਸ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਅਪੀਲਜ਼ 7-4 ਦੇ

ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਕਿ ਟਰੰਪ ਨੇ ਲਗਭਗ ਹਰ ਦੇਸ਼ @ਤੇ ਭਾਰੀ ਟੈਕਸ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਟਰੰਪ ਨੇ ਐਂਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਆਰਥਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਐਕਟ ਜਾਂ IEEPA ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਪਾਰਕ ਭਾਈਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਭਾਰੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਦੂਜੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਸੰਘੀ ਘਾਟੇ ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪਰ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਟੈਰਿਫ਼ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਕਾਂਗਰਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹਨ, ਨਾ ਕਿ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਟੈਰਿਫ਼ ਵਰਗੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਮੁੱਖ ਕਾਂਗਰਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਵਿਧਾਨਿਕ ਸ਼ਾਖਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਹਿਤ ਹੈ।

ਮਿਨੀਸੋਟਾ ਦੇ ਇੱਕ ਕੈਥਲਿਕ ਸਕੂਲ ਦੇ ਚਰਚ ਵਿੱਖੇ ਗੋਲੀਬਾਰੀ, 2 ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਮੌਤ, ਕਈ ਜ਼ਖਮੀ

ਬੁੱਧਵਾਰ ਨੂੰ ਮਿਨੀਐਪਲਿਸ ਦੇ ਇੱਕ ਕੈਥਲਿਕ ਸਕੂਲ ਦੀ ਚਰਚ 'ਚ ਹੋਈ ਗੋਲੀਬਾਰੀ ਵਿੱਚ 2 ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਹਮਲੇ ਵਿੱਚ 17 ਹੋਰ ਲੋਕ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋਏ ਹਨ। ਮਿਨੀਐਪਲਿਸ ਪੁਲਿਸ ਚੀਫ਼ ਬਰਾਇਨ ਓ'ਹੋਰਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਾਰੇ ਗਏ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੀ ਉਮਰ 8 ਸਾਲ ਤੇ ਦੂਜੇ ਦੀ 10 ਸਾਲ ਸੀ। ਪੁਲਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਸ਼ੁੱਟਰ ਵੀ ਹਲਾਕ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਹਮਲਾ ਐਨਨਸੀਏਸ਼ਨ ਚਰਚ ਦੀ ਇਕ ਖਿੜਕੀ ਤੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਹਮਲਾਵਰ ਨੇ ਬਾਹਰੋਂ ਹੀ ਚਰਚ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੌਜੂਦ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਗੋਲੀਆਂ ਚਲਾਈਆਂ। ਉਸ ਕੋਲ ਹਾਈਡਰਾ-ਸ਼ਾਟਗਨ ਅਤੇ ਪਿਸਤੌਲ ਸੀ। ਓ'ਹੋਰਾ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਹਮਲਾ ਨਿਰਦਈ ਅਤੇ ਕਾਇਰਾਨਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਬਹੁਤ ਔਖਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਕਿਉਂਕਿ ਗੋਲੀਆਂ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਬੱਚਿਆਂ ਉੱਤੇ ਚਲਾਈਆਂ ਗਈਆਂ। ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਮਲਾਵਰ ਦੀ ਉਮਰ 20ਵਿਆਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਸਕੂਲ ਜਾਂ ਚਰਚ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ

ਲੱਗਦਾ। ਇਹ ਹਮਲਾ ਇਕੱਲਾ ਵਾਪਰਿਆ ਘਟਨਾ ਮੰਨਿਆ ਜਰ ਰਿਹਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਹੋਈਆਂ ਹੋਰ ਹਿੰਸਕ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲਿੰਕ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ। ਮੰਗਲਵਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਮਿਨੀਐਪਲਿਸ ਦੇ ਇੱਕ ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਦੇ ਬਾਹਰ ਇੱਕ ਗੋਲੀਬਾਰੀ ਦੀ ਘਟਨਾ ਹੋਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤੇ ਛੇ ਹੋਰ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋਏ ਸਨ। ਚਰਚ ਹਮਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਹਮਲਾਵਰ ਕੰਟਰੋਲ ਹੇਠ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਕੋਈ ਖਤਰਾ ਨਹੀਂ। ਪੁਲਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਹਮਲਾਵਰ ਨੇ ਖੁਦ ਹੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਕੇ ਜਾਨ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਹਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 14 ਬੱਚੇ ਹਨ। ਮਿਨੀਐਪਲਿਸ ਦੇ ਮੇਅਰ ਜੈਕਬ ਫਰੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਹਾਦਸਾ ਅੱਤ ਦਰਦਨਾਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ। ਸਕੂਲ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਖਾਲੀ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਖਾਸ ਥਾਂ ਤੇ ਮਿਲਵਾਇਆ ਗਿਆ। ਸਕੂਲ ਦੇ ਬਾਹਰ

ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਭਾਰੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਹੈ। ਮਿਨੀਸੋਟਾ ਦੇ ਗਵਰਨਰ ਟਿਮ ਵਾਲਜ਼ ਨੇ ਇਸ ਹਮਲੇ ਨੂੰ ਭਿਆਨਕ ਦੱਸਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਬੱਚਿਆਂ ਅਤੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਲਈ ਦੁਆ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਕੂਲ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਫ਼ਤੇ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਹਿੰਸਾ ਨੇ ਹਿਲਾ ਕੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ। ਅਮਰੀਕੀ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਡੋਨਾਲਡ ਟਰੰਪ ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਹਮਲੇ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲੈਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਾਈਟ ਹਾਊਸ ਇਸ ਉੱਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਰੱਖ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਚਰਚ ਸਕੂਲ 1923 ਤੋਂ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਪ੍ਰੀ-ਕਿੰਡਰਗਾਰਟਨ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਐੱਠਵੀਂ ਜਮਾਤ ਤੱਕ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਹਾਦਸੇ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਸਵੇਰੇ 8:15 ਵਜੇ ਇੱਕ ਸਕੂਲੀ ਅਸੈਂਬਲੀ ਹੋਣੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੀ ਵਿਦਿਆਰਥਣ ਅਲੈਕਜ਼ੈਂਡਰਾ ਬੀਨੇਮੈਨ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਥੋਂ 2014 ਵਿੱਚ ਐੱਠਵੀਂ ਜਮਾਤ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਖ਼ਬਰ ਸੁਣੀ ਤਾਂ ਉਹ ਕੋਬਣ ਲੱਗੀ ਅਤੇ ਰੋ ਪਈ। ਉਸਦੇ ਬੈਂਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦਿਨ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਉਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਘਟਨਾ ਦਿਲ-ਤੋੜਵੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਈ ਉਹਦੇ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਸ਼ਾਇਦ ਜ਼ਖਮੀ ਜਾਂ ਮਰੇ ਹੋਣ। 2023 ਵਿੱਚ, ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ 47,000 ਤੋਂ ਵੱਧ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਗੋਲੀਬਾਰੀ ਕਾਰਨ ਹੋਈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲਗਭਗ 18,000 ਮੌਤਾਂ ਅਪਰਾਧਕ ਹਮਲਿਆਂ ਕਰਕੇ ਹੋਈਆਂ, ਜਦਕਿ ਬਾਕੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਖ਼ੁਦਕੁਸ਼ੀ ਦੇ ਕੇਸ ਸਨ। ਗ਼ੈਰਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ, ਜੂਨ ਵਿੱਚ ਮਿਨੀਸੋਟਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਹਿੰਸਕ ਹਮਲਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਅਫਸਰ ਦੀ ਵਰਦੀ ਪਾ ਕੇ ਸਾਬਕਾ ਡੈਮੋਕਰੇਟਿਕ ਹਾਊਸ ਸਪੀਕਰ ਮੈਲਿਸਾ ਹੋਰਟਮਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸੇ ਦਿਨ ਹੋਰ ਇੱਕ ਡੈਮੋਕਰੇਟਿਕ ਵਿਧਾਇਕ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਵੀ ਗੰਭੀਰ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋਏ ਸਨ।

ਅਮਰੀਕਾ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚ ਰਹੇ...! ਚੀਨ ਦੀ ਵਿਕਟਰੀ ਪਰੇਡ 'ਤੇ ਟਰੰਪ ਨੇ ਲਾਏ ਗੰਭੀਰ ਇਲਜ਼ਾਮ

ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ (ਰਾਜ ਗੋਗਨਾ)- 3 ਸਤੰਬਰ, ਦਿਨ ਬੁੱਧਵਾਰ ਨੂੰ ਚੀਨ ਦੇ ਬੀਜਿੰਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਫੌਜੀ ਪਰੇਡ ਦਾ ਆਯੋਜਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ 'ਚ ਰੂਸੀ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਪੁਤਿਨ, ਉੱਤਰੀ ਕੋਰੀਆ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਕਿਮ ਜੋਂਗ ਉਨ ਅਤੇ 25 ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਮੁਖੀਆਂ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਰਕਤ ਕੀਤੀ। ਪੁਤਿਨ, ਜਿਨਪਿੰਗ ਅਤੇ ਕਿਮ ਨੇ ਇੱਕ ਪਲੇਟਫਾਰਮ ਤੋਂ ਪਰੇਡ ਦੇਖੀ ਸੀ। ਇਸ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੀ ਫੁਟੇਜ ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ @ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਵਾਇਰਲ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਟਰੰਪ ਨੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਇਸੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਗਾਏ। ਟਰੰਪ ਨੇ ਪੁਤਿਨ, ਜਿਨਪਿੰਗ ਅਤੇ ਕਿਮ 'ਤੇ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਹੈ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਮਰੀਕੀ ਸੈਨਿਕਾਂ ਨੇ ਦੂਜੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਚੀਨ ਲਈ ਆਪਣਾ ਖੂਨ ਵਹਾਇਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਨ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨਪਿੰਗ ਅਮਰੀਕੀ ਸੈਨਿਕਾਂ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਅਤੇ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨਗੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਨਗੇ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਜਾਪਾਨ @ਤੇ ਜਿੱਤ ਦੀ 80ਵੀਂ ਵਰ੍ਹੇਗੰਢ ਮਨਾਉਣ ਲਈ ਚੀਨ ਨੇ ਬੀਜਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਫੌਜੀ ਪਰੇਡ ਦਾ ਆਯੋਜਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸਾਲ 1945 ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਜਾਪਾਨ ਨੂੰ ਹਾਰ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਸੀ।

ਈ-ਸਕੂਟਰਾਂ ਕਾਰਨ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਤੋਂ ਡਰਨ ਲਗੇ ਟੋਰਾਂਟੋ ਦੇ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਡਾਕਟਰ

ਟੋਰਾਂਟੋ : ਟੋਰਾਂਟੋ ਦੇ ਇੱਕ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਕੈਨੇਡਾ ਵਿੱਚ ਈ-ਸਕੂਟਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੱਟਾਂ ਦੀ ਵੱਧ ਰਹੀ ਗਿਣਤੀ 'ਤੇ ਚਿੰਤਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਸਖ਼ਤ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਭਿਆਸਾਂ ਅਤੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਡਾ. ਸਟੀਵਨ ਫ਼ਾਰਾਈਡਮੈਨ ਨੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਈ-ਸਕੂਟਰ ਨਹੀਂ ਚਲਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਅਤੇ ਬਾਲਗਾਂ ਨੂੰ ਹੈਲਮੇਟ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸਵਾਰੀ ਦੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਹਸਪਤਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟਾਂ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਾਧਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਾਹਨ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ 16 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਫਰਾਈਡਮੈਨ ਨੇ CTV Your Morning ਨਾਲ ਇੱਕ ਇੰਟਰਵਿਊ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਦੁਖਦਾਈ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਛੋਟੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੁਰੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗਦੀਆਂ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਤੇਜ਼, ਸੰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਵਾਹਨ ਹਨ। ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਫਾਰ ਹੈਲਥ ਇਨਫਰਮੇਸ਼ਨ ਦੀ ਜਲਾਈ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਈ-ਸਕੂਟਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਸਪਤਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਲ ਵਿੱਚ 32 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦਾ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ 375 ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੇ 498 ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਸਪਤਾਲ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟਾਂ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰ ਦੀ ਸੱਟ, ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਫਰੈਕਚਰ ਅਤੇ ਖੋਪੜੀ, ਪਸਲੀਆਂ, ਗੋਡੇ, ਪੇਡੂ ਅਤੇ

ਕੂਹਣੀਆਂ ਵਰਗੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਟੁੱਟੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਫ਼ਾਰਾਈਡਮੈਨ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਈ-ਸਕੂਟਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਾਈਕ੍ਰੋਮੋਬਿਲਿਟੀ ਡਿਵਾਈਸ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਈ-ਬਾਈਕ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਅਤੇ ਕਿਫਾਇਤੀ ਵਿਕਲਪ ਬਣ ਗਏ ਹਨ, ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾਵਾਂ ਦਾ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਨਿਯੰਤਰਣ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੌਣ ਖਰੀਦ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਨਿਯਮਿਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੌਣ ਚਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹੜੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ। ਨਿਯਮ ਪ੍ਰਾਂਤ ਅਨੁਸਾਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ: ਓਨਟਾਰੀਓ ਅਤੇ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਕੋਲੰਬੀਆ ਲਈ ਸਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 16 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕੁਝ ਖਾਸ ਉਮਰ ਸਮੂਹਾਂ ਲਈ ਹੈਲਮੇਟ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਨੋਵਾ ਸਕੋਸ਼ੀਆ 14 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਸਵਾਰੀਆਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਹੈਲਮੇਟ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਚੇਤਾਵਨੀ ਉਦੋਂ ਆਈ ਹੈ ਜਦੋਂ ਟੋਰਾਂਟੋ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਈ-ਸਕੂਟਰ ਅਤੇ ਈ-ਬਾਈਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਆਪੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਮੁਹਿੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਪਹਿਲਕਦਮੀ, ਜੋ ਕਿ ਸਿਟੀ ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੈ, ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਜਨਤਕ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਵਧਾਉਣਾ ਅਤੇ ਹਾਦਸਿਆਂ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਯੰਤਰ ਸ਼ਹਿਰੀ ਆਵਾਜਾਈ ਦਾ ਇੱਕ ਆਮ ਸਾਧਨ ਬਣ ਗਏ ਹਨ।

ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਲਾਟਵੀਆਂ ਵਿਚ ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਦੇ ਫੌਜੀ ਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਲਈ ਵਧਾਇਆ

2,000 ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਫੌਜੀ ਲਾਟਵੀਆ ਵਿਚ ਤਾਇਨਾਤ ਹਨ

ਟੋਰਾਂਟੋ : ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਮਾਰਕ ਕਾਰਨੀ ਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕੈਨੇਡਾ 2029 ਤੱਕ ਲਾਟਵੀਆ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਫੌਜੀ ਤਾਇਨਾਤ ਰੱਖੇਗਾ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਰੂਸ ਵੱਲੋਂ ਯੂਰਪ 'ਤੇ ਹਮਲੇ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਲਾਟਵੀਆ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਰੀਗਾ ਵਿਚ ਕਾਨਫ਼ਰੰਸ ਦੌਰਾਨ, ਕਾਰਨੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਰੋਕਥਾਮ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨਾ ਪੈਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹੀ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸਫ਼ਰਾ ਭਰੋਸਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਕਾਰਨੀ ਦੇ ਦਫਤਰ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਹੁਣ ਲਾਟਵੀਆ ਵਿੱਚ ਓਪਰੇਸ਼ਨ ਗੀਅਰਿੰਗ ਦੇ ਤਹਿਤ 2,000 ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਫੌਜੀ ਤਾਇਨਾਤ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਕੈਨੇਡਾ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਫੌਜੀ ਮਿਸ਼ਨ ਹੈ। ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਫੌਜੀ 2017 ਤੋਂ ਲਾਟਵੀਆ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਯੂਰਪ ਦੇ ਪੂਰਬੀ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਰੂਸ ਵੱਲੋਂ ਬਾਲਟਿਕ ਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਹਮਲੇ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਤਾਇਨਾਤੀ ਇੱਕ ਟ੍ਰਿਪ ਵਾਇਰ ਵਜੋਂ ਵੀ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ— ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਰੂਸ ਹਮਲਾ ਕਰੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਿੱਧਾ ਨਾਟੋ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਮਿਸ਼ਨ 2026 ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੋਣਾ ਸੀ, ਪਰ ਕਾਰਨੀ ਨੇ ਕਿਹਾ

ਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਹੋਰ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਲਾਟਵੀਆ ਵਿੱਚ ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਬ੍ਰਿਗੇਡ ਦੀ ਤਾਕਤ ਵੀ ਵਧਾਈ ਜਾਵੇਗੀ, ਜੋ ਕਿ ਨਾਟੋ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰੇਗੀ। ਕੈਨੇਡਾ ਲਾਟਵੀਆ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ 10 ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਫੌਜੀਆਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਲਾਟਵੀਆ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ, ਸਗੋਂ ਉੱਥੇ ਫੌਜੀਆਂ ਦੀ ਟਰੇਨਿੰਗ ਵੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਾਰਲਟਨ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਸਟੀਫਨ ਸੈਡੀਮੈਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੈਨੇਡਾ ਆਪਣੀ ਸਮਰੱਥਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਨਾਟੋ ਵਿੱਚ ਕੈਨੇਡਾ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਯੂ.ਕੇ. ਅਤੇ ਜਰਮਨੀ, ਜੋ ਐਸਟੋਨੀਆ ਅਤੇ ਲਿਥੂਆਨੀਆ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹੀ ਬ੍ਰਿਗੇਡਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਤਿਨਿਯੋਜਕ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਡਰਦੇ ਹਨ: ਕਾਰਨੀ ਮੰਗਲਵਾਰ ਸਵੇਰੇ ਬਰਲਿਨ ਵਿੱਚ ਕਾਰਨੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਰੂਸੀ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਪੁਤਿਨ ਯੂਕਰੇਨ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਜ਼ੈਲੈਂਸਕੀ ਨਾਲ ਸਿੱਧੀ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਡਰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੁਤਿਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼ਰਤਾਂ ਰੱਖ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਗੱਲਬਾਤ ਤੋਂ ਬਚ ਰਹੇ ਹਨ। ਮਾਰਕਸ

ਕੋਲਗਾ, ਜੋ ਮੈਕਡੋਨਲਡ-ਲੌਰੀਏ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਲਾਟਵੀਆ ਵਿੱਚ ਕੈਨੇਡਾ ਦਾ ਮਿਸ਼ਨ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਭੂਮਿਕਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਮਿਸ਼ਨ ਦੂਸਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ 'ਚ ਨੀਦਰਲੈਂਡਜ਼ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਯਤਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਇਹ ਲਾਟਵੀਆ, ਐਸਟੋਨੀਆ ਅਤੇ ਲਿਥੂਆਨੀਆ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਆਮ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜੀ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਖ਼ਤਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਉੱਤੇ ਹੋਵੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਸਾਫ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੈਨੇਡਾ ਸਰਗਰਮ ਹੈ ਅਤੇ ਰੂਸੀ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਪੁਤਿਨ ਦੀ ਧੱਕੇਸ਼ਾਹੀ ਨੂੰ ਕਦੇ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਗਲੋਬਲ ਅਫੇਅਰਜ਼ ਕੈਨੇਡਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੈਨੇਡਾ ਅਤੇ ਲਾਟਵੀਆ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹਨ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨੀਂਹ ਲੋਕਤੰਤਰ, ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਟਿਕੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਲਾਟਵੀਆ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਨਾਜ਼ੀ ਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਸੋਵੀਅਤ ਸੰਘ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਕਾਲੇ ਅਧਿਆਇ ਰਹੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉੱਥੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਡੂੰਘੇ ਜ਼ਖ਼ਮ ਛੱਡੇ ਹਨ।

ਜੰਗਲ ਦੀਆਂ ਅੱਗਾਂ ਤੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹਵਾ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਵਧੇਰੇ ਖ਼ਤਰਨਾਕ: ਮਾਹਰ

ਵੈਨਕੂਵਰ : 2023 ਦੇ ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਜੰਗਲੀ ਅੱਗ ਦੇ ਸੀਜ਼ਨ ਨੂੰ ਭੁੱਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਿਸ ਵਿਚ 16 ਮਿਲੀਅਨ ਹੈਕਟੇਅਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜੰਗਲ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਗਏ ਸਨ, ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਲੋਕ ਬੇਘਰ ਹੋ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੈਨੇਡਾ ਤੇ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਕਈ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਫੈਲ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਏਅਰ ਕੁਆਲਿਟੀ ਲਾਈਫ ਇੰਡੈਕਸ ਦੁਆਰਾ ਅੱਜ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਰਿਪੋਰਟ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚਲਦਾ ਹੈ ਕਿ 2023 ਵਿੱਚ ਕੈਨੇਡਾ ਦੀ ਹਵਾ 1998 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਖ਼ਰਾਬ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ 2023 ਵਿੱਚ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਬਾਕੀ ਹਿੱਸਿਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਦੇ ਪੱਧਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬਦਲਾਅ ਨਹੀਂ ਆਇਆ – ਯਾਨੀ ਜਿੱਥੇ ਕੈਨੇਡਾ ਦੀ ਹਵਾ ਦੀ ਗੁੱਣਵੱਤਾ ਖ਼ਰਾਬ ਹੋਈ, ਉੱਥੇ ਬਾਕੀ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਹਵਾ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਰਹੀ, ਨਾ ਸੁਧਰੀ, ਨਾ ਵਿਗੜੀ। ਰਿਪੋਰਟ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੇ ਇਹ ਹਾਲਾਤ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤਕ ਰਹਿੰਦੇ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਆਮ ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਦੀ ਅੰਸ਼ਤ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲਗਭਗ ਦੋ ਸਾਲ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ।

ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਵਿੱਚ – ਅਤੇ ਕੈਨੇਡਾ ਵਿੱਚ ਵੀ – PM 2.5 (ਪਾਰਟੀਕੁਲੇਟ ਮੈਟਰ) ਨਾਂ ਦੇ ਬਾਰੀਕ ਕਣਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਜੰਗਲੀ ਅੱਗ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਹਨਾਂ ਉਪਰਾਲਿਆਂ 'ਤੇ ਪਾਣੀ ਫਿਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਿਹਤ 'ਤੇ ਬੁਰਾ ਅਸਰ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਲੇਖਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮਾਈਕਲ ਗਰੀਨਸਟੋਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਵਾ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਮਨੁੱਖੀ ਸਿਹਤ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਖ਼ਤਰਾ ਹੈ, ਪਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਆਉਂਦੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁਤਾਬਕ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਜੀਵਨ ਸੰਭਾਵਨਾ (Life expectancy) ਮਾਤਾ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਕੁਪੋਸ਼ਣ, ਸ਼ਰਾਬ ਜਾਂ ਤੰਬਾਕੂ ਦੇ ਸੇਵਨ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਹਵਾ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਕਾਰਨ ਵੱਧ ਘਟਦੀ ਹੈ। ਕੈਨੇਡਾ ਦਾ PM 2.5 ਮਿਆਰ 8.8 ਮਾਈਕ੍ਰੋਗ੍ਰਾਮ ਪ੍ਰਤੀ ਘਣ ਮੀਟਰ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਵਿਸ਼ਵ ਸਿਹਤ ਸੰਗਠਨ ਦਾ ਮਿਆਰ 5 ਹੈ। 2023 ਵਿੱਚ ਇਹ ਪੱਧਰ 9.2 ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ – 2022 ਨਾਲੋਂ 1.5 ਗੁਣਾ ਵੱਧ। ਅੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਐਸੀ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਜੀਏ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕੌਮੀ ਮਿਆਰ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਸੀ। ਗਰੀਨਸਟੋਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਦਹਾਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੈਨੇਡਾ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕਾ ਨੇ ਹਵਾ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਰੋਕਣ ਵਿੱਚ ਵਧੀਆ ਕੰਮ ਕੀਤਾ, ਪਰ 2023 ਵਿੱਚ ਜੋ ਵਾਧਾ ਆਇਆ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਸੀ। ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹਵਾ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਇੱਕ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਭੂਤ ਵਰਗਾ ਹੈ – ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਮਾਰ ਦਿਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ।

ਹੈਲਥ ਕੈਨੇਡਾ ਨੇ ਲੀਡ ਹੈਜ਼ਰਡ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੇ ਦ ਬ੍ਰਿਕ ਤੋਂ ਲਾਰਸ ਡਾਇਨਿੰਗ ਫਰਨੀਚਰ ਵਾਪਸ ਮੰਗਵਾਇਆ

ਟੋਰਾਂਟੋ : ਹੈਲਥ ਕੈਨੇਡਾ ਨੇ ਦ ਬ੍ਰਿਕ 'ਤੇ ਵੇਚੇ ਗਏ ਲਾਰਸ ਡਾਇਨਿੰਗ ਫਰਨੀਚਰ ਦੀ ਇੱਕ ਲਾਈਨ ਲਈ ਵਾਪਸ ਮੰਗਵਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਟੈਸਟਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਲੱਤਾਂ ਅਤੇ ਧਾਤ ਦੇ ਅਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਕਾਲੇ ਪਰਤ ਵਿੱਚ ਸੀਸੇ ਦਾ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਪੱਧਰ ਹੈ। ਵਾਪਸ ਮੰਗਵਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧੀ-ਉਚਾਈ ਵਾਲੀਆਂ ਲੱਕੜ ਦੀਆਂ ਮੇਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕੁਰਸੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਪੰਜ-ਅਤੇ ਸੱਤ-ਟੁਕੜਿਆਂ ਦੇ ਸੈੱਟਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਵੇਚੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਫੈਡਰਲ ਏਜੰਸੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੀਸੇ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਦੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਮਾਤਰਾ ਵੀ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਿਹਤ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਜ਼ਖ਼ਮ ਪੈਂਦਾ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਭਾਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿਗਰ, ਗੁਰਦੇ, ਦਿਲ ਅਤੇ ਇਮਿਊਨ ਸਿਸਟਮ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਗੰਭੀਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਸੀਸੇ ਦੇ ਸੇਵਨ ਨਾਲ ਅਨੀਮੀਆ, ਉਲਟੀਆਂ, ਦਸਤ, ਦਿਮਾਗ ਦੀ ਸੱਟ, ਕੜਵੱਲ, ਕੌਮਾ, ਜਾਂ ਮੌਤ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ 15 ਅਗਸਤ ਤੱਕ

ਕੈਨੇਡਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਘਟਨਾ ਜਾਂ ਸੱਟਾਂ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਹੈਲਥ ਕੈਨੇਡਾ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਫਰਨੀਚਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਏਜੰਸੀ ਵਾਪਸ ਮੰਗਵਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਵਾਪਸ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਾਂ ਬਦਲਣਾ ਹੈ ਇਸ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਦ ਬ੍ਰਿਕ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵਾਪਸੀ ਘਰੇਲੂ ਉਤਪਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਖਤਰਨਾਕ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਸਿਹਤ ਦੇ ਗੰਭੀਰ ਨਤੀਜੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਹੈਲਥ ਕੈਨੇਡਾ ਪ੍ਰਚੂਨ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਉਤਪਾਦਾਂ ਨੂੰ ਸਰਕੂਲੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਖਪਤਕਾਰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈਲਥ ਕੈਨੇਡਾ ਗੀਕਾਲ ਨੋਟਿਸ 'ਤੇ ਉਤਪਾਦ ਚਿੱਤਰਾਂ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਸਮੇਤ ਹੋਰ ਵੇਰਵੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫਰਨੀਚਰ ਗੀਕਾਲ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ।

ਓਨਟਾਰੀਓ ਬਿੱਲੀਆਂ ਅਤੇ ਕੁੱਤਿਆਂ 'ਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਟੈਸਟਿੰਗ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਏਗਾ : ਪ੍ਰੀਮੀਅਰ ਫੋਰਡ

ਓਨਟਾਰੀਓ : ਪ੍ਰੀਮੀਅਰ ਡੱਗ ਫੋਰਡ ਨੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਓਨਟਾਰੀਓ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਾਨਵਰਾਂ 'ਤੇ ਡਾਕਟਰੀ ਖੋਜ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਪਾਲਤੂ ਮੰਨਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਬਿੱਲੀਆਂ ਅਤੇ ਕੁੱਤਿਆਂ। ਇਹ ਐਲਾਨ ਜਨਤਕ ਰੋਸ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣਕਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਲੰਡਨ ਦੇ ਲਾਸਨ ਰਿਸਰਚ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਅਤੇ ਸੇਂਟ ਜੋਸਫ਼ ਹੈਲਥ ਕੇਅਰ ਵਿਖੇ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਖੋਜ ਅਭਿਆਸਾਂ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਟੋਰਾਂਟੋ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਇਨਵੈਸਟੀਗੇਟਿਵ ਜਰਨਲਿਜ਼ਮ ਬਿਊਰੋ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੇ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ ਜਦੋਂ ਖੋਜਕਰਤਾ ਕੁੱਤਿਆਂ ਨੂੰ ਈਥਨਾਈਜ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਦਿਲ ਦੇ ਦੌਰੇ ਪੈਦਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ।

ਰਿਪੋਰਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੇਂਟ ਜੋਸਫ਼ ਨੇ ਕੁੱਤਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕਦਮ ਜਿਸ ਨਾਲ ਫੋਰਡ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕੀ ਉਸਨੇ ਅਭਿਆਸ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰੈਸ ਕਾਨਫਰੰਸ ਵਿੱਚ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ, ਫੋਰਡ ਨੇ ਅਭਿਆਸ ਨੂੰ ਜ਼ਾਲਮ ਅਤੇ

ਅਸਵੀਕਾਰਨਯੋਗ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਸਿੱਧਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਲਤੂ ਜਾਨਵਰਾਂ – ਬਿੱਲੀਆਂ ਜਾਂ ਕੁੱਤਿਆਂ – ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਉਹ ਸਾਡੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ। ਚੂਹਿਆਂ ਨਾਲ ਜਾਓ, ਚੂਹਿਆਂ ਨਾਲ ਜਾਓ, ਪਰ ਇਹ ਪਾਲਤੂ ਜਾਨਵਰ ਹਨ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਫੋਰਡ ਨੇ ਸੂਬੇ ਭਰ ਦੇ ਖੋਜਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਚੇਤਾਵਨੀ ਵੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਂਚ ਬੰਦ ਕਰਨ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਹੈ ਜੋ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਜਾਓ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਫੜਨ

ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਸਥਿਤੀ ਨੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਉਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਦੋ ਵ ?ਹਿਸਲਬਲੋਅਰਾਂ ਦੀ ਦੁਰਦਸ਼ਾ ਨੂੰ ਵੀ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਫੋਰਡ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇੱਕ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਚਲੀ ਗਈ ਹੈ। ਸੇਂਟ ਜੋਸਫ਼ ਨੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਕਾਰਨ ਸਟਾਫਿੰਗ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾਅ ਹੋਏ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਕਾਇਮ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਕਿਸਨੇ ਉਠਾਈਆਂ।

ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਸਥਿਤੀ ਨੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਉਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਦੋ ਵ ?ਹਿਸਲਬਲੋਅਰਾਂ ਦੀ ਦੁਰਦਸ਼ਾ ਨੂੰ ਵੀ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਫੋਰਡ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇੱਕ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਚਲੀ ਗਈ ਹੈ। ਸੇਂਟ ਜੋਸਫ਼ ਨੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਕਾਰਨ ਸਟਾਫਿੰਗ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾਅ ਹੋਏ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਕਾਇਮ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਕਿਸਨੇ ਉਠਾਈਆਂ।

ਕੈਨੇਡਾ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ ਵਿੱਚ ਉੱਚ-ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਵਪਾਰਕ ਗੱਲਬਾਤ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਗੇ

ਟੋਰਾਂਟੋ : ਕੈਨੇਡਾ ਦੇ ਵਪਾਰ ਮੰਤਰੀ ਡੋਮਿਨਿਕ ਲੇਬਲੋਂਕ ਇਸ ਹਫ਼ਤੇ ਅਮਰੀਕੀ ਵਣਜ ਸਕੱਤਰ ਹਾਵਰਡ ਲੂਟਨਿਕ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਲਈ ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ ਜਾਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਕੈਨੇਡਾ-ਅਮਰੀਕਾ ਵਪਾਰ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਤੇਜ਼ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਮੀਟਿੰਗ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਮਾਰਕ ਕਾਰਨੀ ਦੇ ਐਲਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿ ਕੈਨੇਡਾ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਮੁਕਤ-ਵਪਾਰ ਸਮਝੌਤੇ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਮਰੀਕੀ ਸਮਾਨ 'ਤੇ ਕੁਝ ਪ੍ਰਤੀ-ਟੈਰਿਫ ਹਟਾ ਦੇਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਰੁਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਗੱਲਬਾਤਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਇੱਕ ਕਦਮ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲਬਾਤ ਅਮਰੀਕੀ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਡੋਨਾਲਡ ਟਰੰਪ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਸਮਾਨ 'ਤੇ 35 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਟੈਰਿਫ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਣਾਅਪੂਰਨ ਵਪਾਰਕ ਮਾਹੌਲ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਈ ਹੈ। ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਕੈਨੇਡਾ ਨੇ

ਸਟੀਲ, ਐਲੂਮੀਨੀਅਮ, ਤਾਂਬਾ ਅਤੇ ਆਟੋਮੋਬਾਈਲ ਵਰਗੇ ਮੁੱਖ ਅਮਰੀਕੀ ਨਿਰਯਾਤ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਤੀ-ਉਪਾਅ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਗੱਲਬਾਤ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਰ ਸਮਾਨ 'ਤੇ ਟੈਰਿਫ ਹਟਾਏ ਹਨ। ਕਾਰਨੀ ਅਤੇ ਟਰੰਪ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਹਫ਼ਤੇ ਇੱਕ ਟਵੀਟ ਅਤੇ ਟੋਸ਼ਾ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਜਿਸਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਗੱਲਬਾਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਾਰਨੀ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਵਪਾਰ, ਨਿਵੇਸ਼ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸਹਿਯੋਗ ਲਈ ਨਵੇਂ ਮੌਕਿਆਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮੌਜੂਦਾ ਵਪਾਰਕ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲੇਬਲੋਂਕ ਦੀ ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ ਦੀ ਤਾਜ਼ਾ ਫੇਰੀ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ ਕਰੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਕਾਮਿਆਂ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਾਂ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ

ਵਧੀਆ ਸੰਭਵ ਸੌਦਾ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਜੁਲਾਈ ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਪਿਛਲੀ ਯਾਤਰਾ ਦੌਰਾਨ, ਲੇਬਲੋਂਕ ਨੇ ਸਾਵਧਾਨ ਆਸ਼ਾਵਾਦ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤਰੱਕੀ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ, ਕੈਨੇਡਾ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਉਸਦੇ ਆਰਥਿਕ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਧਾਤਾਂ ਅਤੇ ਆਟੋਜ਼ 'ਤੇ ਅਮਰੀਕੀ ਟੈਰਿਫ ਸਮੇਤ ਮੁੱਖ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਆਰਥਿਕ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਸੌਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਢਾਂਚਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਹੈ। ਦੋਵੇਂ ਦੇਸ਼ ਸਾਂਝੇ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਦਬਾਅ ਹੇਠ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਸਰਹੱਦ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਉਦਯੋਗ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਚੱਲ ਰਹੇ ਵਪਾਰ ਯੁੱਧ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਕੈਨੇਡਾ ਨੇ ਨਵੀਆਂ ਪਣਭੂਖੀਆਂ ਲਈ ਜਰਮਨ ਅਤੇ ਕੋਰੀਆਈ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾਇਆ

ਬਰਲਿਨ ਨਾਲ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਖਣਿਜ ਸਮਝੌਤੇ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ

ਟੋਰਾਂਟੋ: ਕੈਨੇਡਾ ਆਪਣੇ ਜਲ ਸੈਨਾ ਦੇ ਬੇੜੇ ਨੂੰ ਆਧੁਨਿਕ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਜਰਮਨੀ ਨਾਲ ਆਰਥਿਕ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ? ਕਰਨ ਦੇ ਨੇੜੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਮਾਰਕ ਕਾਰਨੀ ਨੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਗਲੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੇ ਪਣਭੂਖੀ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਨੂੰ ਦੋ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ: ਜਰਮਨੀ ਦਾ ਥਾਈਸਨਕ੍ਰੱਪ ਮਰੀਨ ਸਿਸਟਮ (ਟੀਕੇਐਮਐਸ) ਅਤੇ ਦੱਖਣੀ ਕੋਰੀਆ ਦਾ ਹੈਨਵਾ ਓਸ਼ੀਅਨ ਕੰਪਨੀ। ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ 2035 ਤੱਕ ਰਾਇਲ ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਨੇਵੀ ਦੀਆਂ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਵਿਕਟੋਰੀਆ-ਕਲਾਸ ਪਣਭੂਖੀਆਂ ਨੂੰ 12 ਉੱਨਤ ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਬਦਲਣਾ ਹੈ।

ਬਰਲਿਨ ਵਿੱਚ ਜਰਮਨ ਚਾਂਸਲਰ ਫ ਰੈਡਰਿਕ ਮਰਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕਾਰਨੀ ਨੇ ਕੈਨੇਡਾ ਦੇ ਜਲ ਸੈਨਾ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀਆਂ

ਤਕਨੀਕੀ ਮੰਗਾਂ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਲਈ ਆਰਕਟਿਕ ਬਰਫ਼ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਤੱਟਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਲ ਭਰ ਸਮਰੱਥਾਵਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਦੌਰਾਨ, ਕਾਰਨੀ ਨੇ ਕੀਲ ਵਿੱਚ ਟੀਕੇਐਮਐਸ ਸਹੂਲਤ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਅਕਤੂਬਰ ਵਿੱਚ ਦੱਖਣੀ ਕੋਰੀਆ ਵਿੱਚ ਹੈਨਵਾ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ। ਓਟਾਵਾ ਇਸ ਸੌਦੇ ਤੋਂ ਆਰਥਿਕ ਲਾਭ ਵੀ ਮੰਗ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੈਨੇਡਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਅਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਕਾਰਜ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਸ ਦੌਰੇ ਨੇ ਕੈਨੇਡਾ ਅਤੇ ਜਰਮਨੀ ਵਿਚਕਾਰ ਕੁਦਰਤੀ ਸਰੋਤ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਨੂੰ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿੱਤ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਖਣਿਜ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਵੀ ਕੀਤੇ। ਕਾਰਨੀ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ

ਕੈਨੇਡਾ ਦੇ ਨਿੱਕਲ ਅਤੇ ਕੋਬਾਲਟ ਵਰਗੇ ਮੁੱਖ ਖਣਿਜਾਂ ਦੇ ਘੱਟ ਵਿਕਸਤ ਭੰਡਾਰ ਗਲੋਬਲ ਸਪਲਾਈ ਚੇਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਭਿੰਨ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਚੀਨ ਅਤੇ ਰੂਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਘਟਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ

ਵਿਕਲਪਕ ਸਰੋਤਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਯੂਰਪ ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਖਣਿਜਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਦੋਵੇਂ ਦੇਸ਼ ਤਰਲ ਕੁਦਰਤੀ ਗੈਸ (LNG) ਅਤੇ ਹਾਈਡ ਰੋਜਨ ਵਿਕਾਸ ਸਮੇਤ ਊਰਜਾ ਵਿੱਚ ਸਹਿਯੋਗ ਦੇ ਮੌਕਿਆਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਾਰਨੀ ਨੇ

ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਓਟਾਵਾ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਯਾਤ ਸਮਰੱਥਾ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਬੰਦਰਗਾਹ ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚੇ ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਨਿਵੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਂਟਰੀਅਲ ਅਤੇ ਚਰਚਿਲ, ਮੈਨੀਟੋਬਾ ਵਿੱਚ ਅਪਗ੍ਰੇਡ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਕਾਰਨੀ ਅਤੇ ਮਰਸ਼ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਈ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਯੂਕਰੇਨ ਵਿੱਚ ਜੰਗ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਦੋਵਾਂ ਨੇਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਭਵਿੱਖ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਯੂਕਰੇਨ ਦੀ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਭਾਈਵਾਲੀ ਸਮਝੌਤੇ ਅਤੇ ਚੱਲ ਰਹੀਆਂ ਗੱਲਬਾਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗਲੋਬਲ ਉਦਯੋਗਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ? ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮੁੱਖ ਸਹਿਯੋਗੀਆਂ ਨਾਲ ਆਰਥਿਕ ਅਤੇ ਰੱਖਿਆ ਸਹਿਯੋਗ ਨੂੰ ਡੂੰਘਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੈਨੇਡਾ ਦੀ ਵਿਆਪਕ ਰਣਨੀਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਓਨਟਾਰੀਓ ਵਿਚ ਹਾਊਸਿੰਗ ਨਿਰਮਾਣ ਕਾਰਜ ਠੱਪ ਹੋਣ ਕਿਨਾਰੇ, ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਸੰਕਟ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ

ਓਟਾਰੀਓ: ਓਨਟਾਰੀਓ ਦੇ ਹਾਊਸਿੰਗ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੂਬੇ ਭਰ ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਘਰਾਂ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਠੱਪ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ 2031 ਤੱਕ 1.5 ਮਿਲੀਅਨ ਘਰ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਫੋਰਡ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਾਅਦੇ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਚੇਤਾਵਨੀ ਪ੍ਰੀਮੀਅਰ ਡੱਗ ਫੋਰਡ ਵੱਲੋਂ ਬਿਲਡਿੰਗ ਫਾਸਟਰ ਫੰਡ ਰਾਹੀਂ ਲੰਡਨ ਸ਼ਹਿਰ ਲਈ 12 ਮਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰ ਦੀ ਫੰਡਿੰਗ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਆਈ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀਆਂ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਹਾਊਸਿੰਗ ਮੰਤਰੀ ਰੋਬ ਫਲੈਕ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੰਭਾਵੀ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਨੇ ਰੋਕੋ ਬਟਨ ਦਬਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਬਾਜ਼ਾਰ ਠੱਪ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ RBC ਰਿਪੋਰਟ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੈਨੇਡਾ ਵਿੱਚ ਓਨਟਾਰੀਓ ਨੂੰ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਸੰਕਟ ਦੀ ਜੜ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੈਨੇਡਾ ਮੋਰਗੇਜ ਐਂਡ ਹਾਊਸਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ (CMHC) ਦੇ ਅੰਕੜਿਆਂ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੇ ਇਸੇ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਜੁਲਾਈ

2025 ਵਿੱਚ ਓਨਟਾਰੀਓ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ 25 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਗਿਰਾਵਟ ਦਿਖਾਈ। ਲਗਭਗ ਹਰ ਦੂਜੇ ਸੂਬੇ ਨੇ ਦੋਹਰੇ ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਵਿਕਾਸ ਦਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ, ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਕੋਲੰਬੀਆ ਹੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਗਿਰਾਵਟ ਦੇਖਣ ਨੂੰ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਬਿਲਡਰਾਂ ਦੀਆਂ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨਾਂ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਮੰਦੀ ਹੋਰ ਵੀ ਵਿਗੜ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਮਜ਼ੋਰ ਵਿਕਰੀ ਨਵੇਂ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਲਈ ਵਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੋਰ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਸੂਬਾ ਆਪਣੇ ਬਿਲਡਿੰਗ ਫਾਸਟਰ ਫੰਡ ਲਈ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜੋ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਹਰ ਸਾਲ ਮਿਊਂਸੀਪਲ ਫੰਡਿੰਗ ਨੂੰ ਹਾਊਸਿੰਗ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨਾਲ ਜੋੜਦਾ ਹੈ। ਲੰਡਨ ਦੇ ਮੇਅਰ ਜੌਨ ਮੋਰਗਨ ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾਵਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਕਾਸ ਪਰਮਿਟਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਲੰਡਨ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ

ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਫਲੈਕ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਘਰ ਖਰੀਦਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਸੰਘੀ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ, ਬੈਂਕ ਆਫ ਕੈਨੇਡਾ ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਜ ਦਰ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ, ਅਤੇ ਘੱਟ ਉਸਾਰੀ ਲਾਗਤਾਂ ਵਰਗੇ ਬਾਹਰੀ ਕਾਰਕ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਰੁਝਾਨ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਨੀਤੀਗਤ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਜੋ ਡਿਵੈਲਪਰਾਂ ਨੂੰ ਮਿਊਂਸੀਪਲ ਵਿਕਾਸ ਫੀਸ ਭੁਗਤਾਨਾਂ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਤੱਕ ਦੇਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਹਨਾਂ ਉਪਾਵਾਂ ਨੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਉਸਾਰੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਵਿੱਚ ਰਿਕਵਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਵਿਰੋਧੀ ਆਲੋਚਕਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਬਰਲ ਹਾਊਸਿੰਗ ਆਲੋਚਕ ਆਦਿਲ ਸ਼ਾਮਜੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਨੇ ਸਰਕਾਰ 'ਤੇ ਸੰਕਟ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ। ਸ਼ਾਮਜੀ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸੂਬਾ ਜ਼ੋਨਿੰਗ ਨੂੰ ਸੁਮੇਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਚਾਰੂ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਤੁਰੰਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਬਾਹਰੀ ਕਾਰਕਾਂ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਹੈ।

Pro-Active Drayage

TRANSPORT

PAD

Thank you for allowing us to be part of your business

CLASS 1 DRIVERS

NEEDED

Transport PAD is looking for drivers with **at least 3 years Class 1 experience within North America** to join our team here in Montreal. Experience at CP, CN and Port is an asset. This will be an employee driver (on our payroll), not incorporated. Will be entitled to vacation days, sick days and paid for all federal statutory holidays.

Transport PAD is a family-owned business operating for almost 40 years, totally independent and not affiliated with any third party or logistics company. We are a leader in **intermodal drayage** in Quebec, serving many logistics partners. We have an experienced operations team that take pride in treating our drivers with respect. The safety and security of our drivers is our top priority. We offer a competitive remuneration package (including monthly and annual bonuses) and a great work environment.

We are located at 10765 Chemin Côte de Liesse in Dorval Montreal. If you are interested in joining our team, please call Marc at 514-264-4630.

Transport PAD

<http://www.transportpad.com>

DAN-IPTV

LIVE

LIVE TV

MOVIES

SERIES

LIST USER

ACCOUNT

SETTINGS

contact Info:438:929:8017

CHANNELS FROM AROUND THE GLOBE.

live channels,Punjabi,all Indian, Pakistani,English and All over The World with Sports package, Movies,Ppv,HBO,Sports, Netflix,Amazon,Disney,Apple,

ਸਾਰੇ ਪੰਜਾਬੀ ਇੰਡੀਅਨ ਲਾਈਵ ਚੈਨਲ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਤੁਸੀਂ ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਚੈਨਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਦੇ ਸਪੋਰਟਸ ਚੈਨਲਾਂ, ਮੂਵੀਜ਼ ਚੈਨਲਾਂ, ਐਚਬੀਓ, ਨੈਟਫਲਿਕਸ, ਡਿਸਨੀ ਅਤੇ ਐਪਲ ਦੇ ਚੈਨਲਾਂ ਦਾ ਵੀ ਆਨੰਦ ਮਾਣ ਸਕਦੇ ਹੋ

Instagram:IAMDJDANNY

FACEBOOK: DANNY DANNY

ਅੱਜ ਦਾ ਵਿਚਾਰ | ਭੇੜੇ ਨਿਯਮ ਘਟੀਆ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਪਬੰਧ ਦਿੰਦੇ ਹਨ : ਬਰਕ

ਸੰਪਾਦਕੀ.....

ਹਾਈਟੈੱਕ ਠੱਗਾਂ ਤੋਂ ਖ਼ਤਰਾ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਧਿਆ

ਅੱਜਕਲ੍ਹ ਨਕਦੀ ਰਹਿਤ ਖ਼ਰੀਦਦਾਰੀ ਦਾ ਰੁਝਾਨ ਜ਼ੋਰਾਂ ‘ਤੇ ਹੈ। ਖ਼ਾਸ ਕਰਕੇ ਨੋਟਬੰਦੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਾਂ ਕੈਸ਼ਲੈੱਸ ਖ਼ਰੀਦਦਾਰੀ ਹੀ ਸਭ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪਸੰਦ ਤੇ ਜ਼ਰੂਰਤ ਬਣ ਗਈ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖ਼ਰੀਦਦਾਰੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਝੋਜਰ ਤੋਂ ਹੈ, ਪਰ ਆਨਲਾਈਨ ਲੈਣ ਦੇਣ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਵਧਾਨੀ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਲਾਪ੍ਰਵਾਹੀ ਵਰਤਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਕਿਸੇ ਵੱਡੇ ਆਰਥਿਕ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਆਨਲਾਈਨ ਜਾਂ ਨਕਦੀ ਰਹਿਤ ਲੈਣ ਦੇਣ ਵਧਣ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਹਾਈਟੈੱਕ ਨੌਸਰਬਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਭਾਰੀ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਹਾਈਟੈੱਕ ਠੱਗ ਅਲੱਗ ਅਲੱਗ ਤਰੀਕੇ ਵਰਤ ਕੇ ਦੂਰ ਬੈਠਿਆਂ ਹੀ ਭੋਲੇਭਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਠੱਗੀ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤੇ ਸਰਲ ਤਰੀਕਾ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਫੋਨ ਕਰਨ ਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਪਭੋਗਤਾਵਾਂ ਜਾਂ ਬੈਂਕ ਗਾਹਕਾਂ ਦੇ ਮੋਬਾਈਲ ਨੰਬਰ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਸਫ਼ਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ‘ਤੇ ਫੋਨ ਕਰਕੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਏ.ਟੀ.ਐੱਮ. ਜਾਂ ਕਰੈਡਿਟ ਕਾਰਡਾਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲੈ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਫੋਨ ‘ਤੇ ਗੱਲਬਾਤ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੈਂਕ ਦੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਅਕਸਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਏ.ਟੀ.ਐੱਮ. ਕਾਰਡ ਬਲਾਕ ਹੋ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਏ.ਟੀ.ਐੱਮ. ਜਾਂ ਕਰੈਡਿਟ ਕਾਰਡ ਦੀ ਮੁਕੰਮਲ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਗਾਹਕ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਤਕ ਆਪਣਾ ਮੋਬਾਈਲ ਫੋਨ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੋਬਾਈਲ ‘ਚ ਪੈਸੇ ਨਿਕਲਣ ਦਾ ਕੋਈ ਐੱਸਐੱਮਐੱਸ ਨਾ ਆ ਸਕੇ। ਘੰਟੇ ਕੁ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ ਗਾਹਕ ਆਪਣਾ ਮੋਬਾਈਲ ਫੋਨ ਸਵਿੱਚ-ਆਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਦੋਂ ਤਕ ਨੌਸਰਬਾਜ਼ ਉਸ ਗਾਹਕ ਦੇ ਬੈਂਕ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚੋਂ ਪੈਸੇ ਕਢਵਾ ਚੁੱਕੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜਦ ਤਕ ਗਾਹਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਹੋਈ ਠੱਗੀ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਉਦੋਂ ਤਕ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਠੱਗੀਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਹਰ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਸਾਈਬਰ ਕਰਾਈਮ ਸੈੱਲ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਪਰ ਜੇ ਸਮਾਂ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਹੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਵਰਤੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਜਾਂ ਖੱਜਲ-ਖ਼ੁਆਰੀ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬੈਂਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ ‘ਤੇ ਆਪਣੇ ਗਾਹਕਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣੂੰ ਵੀ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੈਂਕ ਵੱਲੋਂ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਗਾਹਕ ਦਾ ਏ.ਟੀ.ਐੱਮ ਕਾਰਡ ਦਾ ਨੰਬਰ ਜਾਂ ਪਿਨ-ਕੋਡ ਨਹੀਂ ਮੰਗਿਆ ਜਾਂਦਾ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਭੋਲੇਭਾਲੇ ਲੋਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਠੱਗਾਂ ਵੱਲੋਂ ਝੂਠੇ ਸਬਜ਼ਬਾਗ ਦਿਖਾਏ ਜਾਣ ‘ਤੇ ਆਪਣਾ ਆਰਥਿਕ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਵਾ ਬੈਠਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਆਪਣੇ ਏ.ਟੀ.ਐੱਮ ਕਾਰਡ ਦਾ ਨੰਬਰ ਤੇ ਪਿਨ ਕੋਡ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਮੋਬਾਈਲ ਨੰਬਰਾਂ ‘ਤੇ ਫੋਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਠੱਗ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੱਡੀ ਲਾਟਰੀ ਨਿਕਲਣ ਬਾਰੇ ਈ-ਮੇਲ ਵੀ ਭੇਜਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਲੈਣ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਗਾਹਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਰਕਮ ਠੱਗਾਂ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਗਾਹਕ ਵੱਲੋਂ ਲਾਲਚ ਹਿੱਤ ਪੈਸੇ ਠੱਗਾਂ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮੋਬਾਈਲ ਫੋਨ ਬੰਦ ਕਰ

ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੰਟਰਨੈੱਟ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਟੈੱਕ ਸੇਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਲੋਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਠੱਗਾਂ ਦੇ ਜਾਲ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਫਸਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਫਸਾਉਣ ਲਈ ਲਗਾਤਾਰ ਜਾਲ ਵਿਛਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਹੀ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਛਪੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੀਆਂ ਛੱਤਾਂ, ਖੇਤਾਂ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਖਾਲੀ ਪਏ ਪਲਾਟਾਂ ਵਿੱਚ ਅਲੱਗ-ਅਲੱਗ ਮੋਬਾਈਲ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਟਾਵਰ ਲਵਾਉਣ ਬਦਲੇ ਮੋਟੀ ਰਕਮ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਦੇ ਇਵਜ਼ ਵੱਜੋਂ ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪੈਸਾ ਪੇਸ਼ਗੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਪੈਸੇ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੌਕਾ ਦੇਖਕੇ ਭੱਜ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੋਬਾਈਲ ਟਾਵਰ ਲਵਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਖ਼ਾਸ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਿਸ ਕਿਸੇ ਦੀ ਵੀ ਜਗ੍ਹਾ ‘ਤੇ ਟਾਵਰ ਆਦਿ ਲੱਗਣਾ ਤੈਅ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਸਲੀ ਕੰਪਨੀ ਉਸ ਕੋਲੋਂ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਗੀ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਲਾਲਚ ਵਸ ਠੱਗਾਂ ਦੇ ਜਾਲ ਵਿੱਚ ਪੈ ਕੇ ਆਪਣੀ ਮਿਹਨਤ ਦੇ ਲੱਖਾਂ ਰੁਪਏ ਫਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਅੱਜਕਲ੍ਹ ਕਈ ਚਿੱਟ ਫੰਡ ਕੰਪਨੀਆਂ ਵੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੈਸੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਦੁੱਗਣੇ ਜਾਂ ਤਿੱਗਣੇ ਕਰਨ ਦਾ ਲਾਲਚ ਦੇ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦਾ ਮੌਬਰ ਬਣਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਤੇ ਉੱਨੀ ਹੀ ਰਕਮ ਦੇ ਅੱਗੇ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਹੋਰ ਮੌਬਰ ਬਣਾਉਣੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਉਦੋਂ ਤਕ ਹੀ ਚੱਲਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤਕ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਮੌਬਰ ਮਿਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਮੁੱਢਲੇ ਮੌਬਰ ਨਵੇਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਭਰਮਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਮਹਿੰਗੇ ਮੋਬਾਈਲ ਤੇ ਵੱਡੀਆਂ ਗੱਡੀਆਂ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਭੋਲੇਭਾਲੇ ਲੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜੀਵਨ ਸ਼ੈਲੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਕੇ ਛੇਤੀ ਉਸ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮੌਬਰ ਬਣ ਜਾਣ। ਨਵੇਂ ਬਣੇ ਮੌਬਰਾਂ ਦੇ ਪੈਸਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੰਪਨੀ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣਾ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਰੱਖ ਕੇ ਬਾਕੀ ਪੈਸਾ ਪੁਰਾਣੇ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਮੌਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਤਲਬ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਜੁੱਤੀਆਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹੀ ਸਿਰ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਮੌਬਰ ਬਣਨੇ ਬੰਦ ਹੋ ਗਏ ਤਾਂ ਉਸੇ ਮਹੀਨੇ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਬਿਸਤਰਾ ਗੋਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੀ ਔਸਤ ਉਮਰ ਦੋ-ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਸਮਝ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਿਹਨਤ ਜਾਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪੈਸਾ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ। ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਜਾਂ ਜਿਹੜੀਆਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਅਜਿਹਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਡੀਆਂ ਜੇਬਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪੈਸੇ ਕਢਵਾ ਕੇ ਆਪਣਾ ਉੱਲੂ ਹੀ ਸਿੱਧਾ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਠੱਗੀਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਏ ਹੋਏ ਹਨ, ਪਰ ਕਿੰਨੇ ਹੀ ਲੋਕ ਲੰਬੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕਰਕੇ, ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਹਾਸੇ ਦਾ ਪਾਤਰ ਬਣਨ ਦੇ ਡਰੋਂ ਜਾਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਘਾਟ ਕਰਕੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਠੱਗੀਆਂ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਠੱਗੀ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਰੁਕਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਲਗਾਤਾਰ ਪ੍ਰਫੁੱਲਤ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਵੱਖ ਵੱਖ ਮੁਲਕਾਂ ਦੇ ਸਿੱਕੇ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਟਕਸਾਲ

ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਤਕਰੀਬਨ ਛੇ ਦਰਜਨ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਿੱਕੇ ਕੈਨੇਡਾ ਵਿਚ ਬਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਿੱਕੇ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕੈਨੇਡਾ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਔਟਵਾ ਅਤੇ ਮੈਨੀਟੋਬਾ ਰਾਜ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿਨੀਪੈੱਗ ਵਿਚ ਦੋ ਟਕਸਾਲਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੌਇਲ ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਮਿੰਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਟਕਸਾਲ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਉਹ ਥਾਂ ਜਿੱਥੇ ਸਿੱਕੇ ਘੜੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦਰਅਸਲ, ਜਦੋਂ ਕੈਨੇਡਾ ਇਕ ਰਾਸ਼ਟਰ ਵਜੋਂ ਉੱਭਰਿਆ ਤਾਂ ਇਸ ਦੀ ਸਿੱਕਿਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਵਿਚ ਵੀ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਲੋੜ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੈਨੇਡਾ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ 1901 ਵਿਚ ਕੈਨੇਡਾ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਔਟਵਾ ਵਿਚ ਪਹਿਲੀ ਟਕਸਾਲ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪਹਿਲਾਂ ਕੈਨੇਡਾ ਦੇ ਸਿੱਕੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਬਰਮਿੰਘਮ ਵਿਚ ਹੀ ਬਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਮੁਤਾਬਿਕ ਲਾਰਡ ਗਰੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਲੇਡੀ ਗਰੇ ਨੇ 2 ਜਨਵਰੀ 1908 ਵਿਚ ਇਕ ਸਮਾਗਮ ਦੌਰਾਨ ਔਟਵਾ ਵਿਚ ਪਹਿਲੀ ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਟਕਸਾਲ ਦਾ ਉਦਘਾਟਨ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਵਿਚ ਮੁੱਢਲੇ ਤੌਰ ‘ਤੇ 61 ਕਰਮਚਾਰੀ ਰੱਖੇ ਗਏ। 1931 ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਨਾਮ ਔਟਵਾ ਮਿੰਟ ਤੋਂ ਬਦਲ ਕੇ ਔਟਵਾ ਰੌਇਲ ਮਿੰਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਟਕਸਾਲ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਰੌਇਲ ਮਿੰਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਪਰ 1969 ਵਿਚ ਕੈਨੇਡਾ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਸ ਦਾ ਸਰਕਾਰੀ ਉੱਦਮ ਦੇ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਪੁਨਰਗਠਨ ਕੀਤਾ। ਹੁਣ ਇਹ ਅਦਾਰਾ ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਵਿੱਤ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਇਕ ਨਿਗਮ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਬੋਰਡ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। 1979 ਵਿਚ ਔਟਵਾ ਵਿਚਲੀ ਟਕਸਾਲ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਕੈਨੇਡਾ ਦੀ ਕੌਮੀ ਇਤਿਹਾਸਕ ਇਮਾਰਤ ਐਲਾਨਿਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਟਕਸਾਲ ਵਿਚ ਸਿੱਕਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਮੈਡਲ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਕੰਮ ਵੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਟਕਸਾਲ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਢਾਂਚੇ ਵਿਚ ਇਕ ਚੇਅਰਮੈਨ, ਟਕਸਾਲ ਦਾ ਪ੍ਰਧਾਨ, ਸੀਈਓ ਅਤੇ ਅੱਠ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਨੂੰ ਮਾਸਟਰ ਆਫ ਮਿੰਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਟਕਸਾਲ ਸਰਕਾਰੀ ਨਿਗਮ ਹੈ ਅਤੇ ਰੌਇਲ ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਮਿੰਟ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਆਜ਼ਾਦਾਨਾ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਵਿਨੀਪੈੱਗ ਟਕਸਾਲ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਮੈਨੀਟੋਬਾ ਸੂਬੇ ਵਿਚ ਟਕਸਾਲ ਲਗਾਉਣ ਵੇਲੇ ਵੀ ਕਾਫ਼ੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦਰਪੇਸ਼ ਆਈਆਂ। ਨਵੰਬਰ 1960 ਵਿਚ ਮਾਸਟਰ ਆਫ ਮਿੰਟ ਐੱਨ.ਏ. ਪਾਰਕਰ ਨੇ ਕੈਨੇਡਾ ਦੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਦੇ ਵਿੱਤ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਔਟਵਾ ਟਕਸਾਲ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਪੂਰੀ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਨਵੀਂ ਸਹੂਲਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। 1963-64 ਵਿਚ ਇਸ ਯੋਜਨਾ ਬਾਰੇ ਕੈਨੇਡਾ ਸਰਕਾਰ ਚਰਚਾ ਕਰਦੀ ਰਹੀ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਦੇ ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਲੈਸਟਰ ਬੀ. ਪੀਅਰਸਨ ਨੇ ਓਂਟਾਰੀਓ ਵਿਚ ਐਲੀਅਟ ਲੇਕ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਇਸ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਉਸਾਰਨ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਇਸ ਸੁਝਾਅ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਕਿਨਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਲਟਕ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਪੀਅਰੇ ਟਰੂਡੋ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੀ ਫੈਡਰਲ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕਈ ਜਨਤਕ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਕੇਂਦਰਤ ਕਰਕੇ ਵਧੇਰੇ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦੇਣ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਕਈ ਹੋਰ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ। ਇਸ ਤਹਿਤ ਮੈਨੀਟੋਬਾ ਪ੍ਰਾਂਤ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਉੱਪਰ ਵੀ ਅਮਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਫਰਵਰੀ 1970 ਵਿਚ ਕੈਨੇਡਾ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਮੰਤਰੀ ਜੇਮਜ਼ ਰਿਚਰਡਸਨ ਨੇ ਮੈਨੀਟੋਬਾ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿਨੀਪੈੱਗ ਵਿਚ ਟਕਸਾਲ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਮਸਲੇ ‘ਤੇ ਫਿਰ ਤਿੱਖੀ ਬਹਿਸ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸੀ ਕਿ ਪੈਸਾ ਕੈਨੇਡਾ ਦੇ ਰਾਜਧਾਨੀ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਹੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਹੀ ਬੱਸ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਤਜਵੀਜ਼ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਦਾ ਦੂਜਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਕਤ ਕੈਬਨਿਟ ਮੰਤਰੀ ਜੇਮਜ਼ ਰਿਚਰਡਸਨ ਖ਼ੁਦ ਵਿਨੀਪੈੱਗ ਤੋਂ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਇਕ ਸਰਵੇਖਣ ਵਿਚ ਇਹ ਵੀ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਵਿਨੀਪੈੱਗ ਵਿਚ ਟਕਸਾਲ ਲੱਗਣ ਦੀ ਸ਼ੁਰਤ ਵਿਚ ਸਿੱਕੇ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਕੱਚਾ ਮਾਲ ਅਲਬਰਟਾ ਤੋਂ ਖਰੀਦਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਦੂਰੀ ਮੈਨੀਟੋਬਾ ਤੋਂ ਬਹੁਤੀ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਲਈ ਦਸੰਬਰ 1971 ਵਿਚ ਵਿਨੀਪੈੱਗ ਵਿਚ ਟਕਸਾਲ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਮਸਲੇ ਉੱਪਰ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਬਣ ਸਕੀ। 1972 ਵਿਚ ਇਸ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦ ਕੇ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿਚ ਇਸ ਉੱਪਰ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ। ਇਮਾਰਤਸਾਜ਼ ਐਟੀਐਨ ਗਬਾਉਰੀ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਤਿਕੋਣੀ ਖ਼ੂਬਸੂਰਤ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਨਕਸ਼ਾ ਬਣਾ ਕੇ ਇਸ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਵਾਇਆ। 1976 ਵਿਚ ਟਕਸਾਲ ਦੀ ਇਸ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਉਤਪਾਦਨ ਲਈ ਖੋਲ੍ਹੇ ਗਏ। ਇਸ ਟਕਸਾਲ ਨੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਤਕਰੀਬਨ 70 ਮੁਲਕਾਂ ਦੇ ਸਿੱਕੇ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਕਿਊਬਾ, ਨਾਰਵੇ, ਯਮਨ, ਕੋਲੰਬੀਆ,

ਆਈਸਲੈਂਡ ਅਤੇ ਬਾਈਲੈਂਡ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹਾਂਗਕਾਂਗ, ਨਿਊਜ਼ੀਲੈਂਡ ਅਤੇ ਯੁਗਾਂਡਾ ਵਿਨੀਪੈੱਗ ਟਕਸਾਲ ਤੋਂ ਸਿੱਕੇ ਬਣਵਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਨ। ਵਿਨੀਪੈੱਗ ਟਕਸਾਲ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਜੈਨੀਫਰ ਕੈਮਲੋਨ ਨੇ 2018 ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਿਆ। ਵਿਨੀਪੈੱਗ ਟਕਸਾਲ ਦੇ ਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਮੁਤਾਬਿਕ ਰੌਇਲ ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਮਿੰਟ ਵਿਨੀਪੈੱਗ ਨੇ ਮਈ 2007 ਵਿਚ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ 99.999 ਫ਼ੀਸਦੀ ਸ਼ੁੱਧ ਸੋਨੇ ਦੇ ਮੈਪਲ ਲੀਫ ਦੇ ਇਕ ਸਿੱਕੇ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਕੀਤਾ। 1908 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਕੈਨੇਡਾ ਦੇ ਸਿੱਕੇ ਉੱਪਰ ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਸਿਆਸੀ ਆਗੂ ਦੀ ਫੋਟੋ ਬਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਸਿੱਕੇ ਉੱਪਰ ਨਵੇਂ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਉੱਕਰੇ ਜਾਣ ਲੱਗੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਕੈਨੇਡਾ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ, ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਅਤੇ ਮੁਲਕ ਦੀਆਂ ਕਦਰਾਂ ਕੀਮਤਾਂ ਦਰਸਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਾਲ 2000 ਤੋਂ ਇਕ ਡਾਲਰ ਅਤੇ ਦੋ ਡਾਲਰ ਦੇ ਸਿੱਕਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਬਾਕੀ ਛੋਟੇ ਸਿੱਕਿਆਂ ਉੱਪਰ ਮਲਟੀ ਪਲਾਈ ਸਟੀਲ ਪਲੇਟਡ ਤਕਨੀਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਲੱਗੀ। ਦਸ ਅਪਰੈਲ 2012 ਤੋਂ ਇਕ ਅਤੇ ਦੋ ਡਾਲਰ ਦੇ ਸਿੱਕਿਆਂ ਉੱਪਰ ਵੀ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤਕਨੀਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।

ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸਿੱਕਿਆਂ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ

ਰੌਇਲ ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਟਕਸਾਲ ਨੇ 1969 ਵਿਚ ਸਰਕਾਰੀ ਅਦਾਰੇ ਦੇ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 1970 ਤੋਂ ਹੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮੁਲਕਾਂ ਨਾਲ ਸਿੱਕਿਆਂ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕਰਾਰ ਕਰਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ। ਮਾਸਟਰ ਆਫ ਮਿੰਟ ਜਾਂ ਟਕਸਾਲ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਗੌਰਡਨ ਵਾਰਡ ਹੰਟਰ ਨੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਮੁੜ ਲਾਂਚ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤਹਿਤ ਜਨਵਰੀ 1970 ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਿੰਗਾਪੁਰ ਨਾਲ ਇਕਰਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸਿੰਗਾਪੁਰ ਨੂੰ ਕਾਪਰ-ਨਿਕਲ ਮਿਸ਼ਰਤ ਧਾਤ ਦੇ 60 ਲੱਖ ਸਿੱਕੇ ਬਣਾ ਕੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਅਪਰੈਲ 1970 ਵਿਚ ਸੈਂਟਰਲ ਬੈਂਕ ਆਫ ਬ੍ਰਾਜ਼ੀਲ, ਅਗਸਤ 1970 ਵਿਚ ਯਮਨ, ਆਈਸਲੈਂਡ, ਅਕਤੂਬਰ 1971 ਵਿੱਚ ਬੈਂਕ ਆਫ ਜਮਾਇਕਾ, 1971 ਵਿਚ ਹੀ ਬਰਮਾਸ, ਬਰਮੁਡਾ, ਕੋਮਨ ਟਾਪੂ ਅਤੇ ਇਰਾਨ ਲਈ ਵੀ ਸਿੱਕੇ ਬਣਾ ਕੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਵੈਨਜ਼ੂਏਲਾ ਨੂੰ ਵੀ 10 ਕਰੋੜ ਸਿੱਕੇ ਬਣਾ ਕੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਹਾਂਗਕਾਂਗ ਦਾ ਇਕ ਹਜ਼ਾਰ ਡਾਲਰ ਦਾ ਸਿੱਕਾ ਵੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਰੰਗਦਾਰ ਸਿੱਕਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਦਿਆਂ ਕੈਨੇਡਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਭੇਜਣ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਪੈਪੂਆ ਨਿਊ ਗਿਨੀਆ ਲਈ ਤੀਹ ਲੱਖ ਰੰਗਦਾਰ ਸਿੱਕੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਤਿੰਨ ਲੱਖ ਸਿੱਕਿਆਂ ਨੂੰ ਪੇਂਟ ਕਰਨ ਲਈ ਮਿੰਟ ਨੇ ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਰੋਬੋਟ ਉਪਕਰਣ ਨਿਰਮਾਤਾ ਫਾਰਮਾਕੋਸ ਦੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ ਪੇਂਟਿੰਗ ਲਾਈਨ ਤੇ ਹਰੇਕ ਸਿੱਕੇ ਨੂੰ ਚੁੱਕਣ ਅਤੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਰੋਬੋਟ ਬਾਂਹ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਕ ਨਵੀਂ ਤਕਨੀਕ ਹੋਂਦ ਵਿਚ ਆਈ। 1980 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 2005 ਤਕ ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਟਕਸਾਲ ਨੇ 62 ਮੁਲਕਾਂ ਲਈ 5.2 ਕਰੋੜ ਸਿੱਕੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ। ਇਹ ਸਿੱਕੇ ਵਿਨੀਪੈੱਗ ਵਿਚ ਹੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਇਸ ਟਕਸਾਲ ਦੀ ਇਕ ਸਾਲ ਵਿਚ 2 ਕਰੋੜ ਸਿੱਕੇ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਹੈ। ਵਿਨੀਪੈੱਗ ਟਕਸਾਲ ਨੂੰ ਕਈ ਬਹੁਮੁੱਲੇ ਸਿੱਕੇ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਐਵਾਰਡ ਵੀ ਮਿਲੇ। ਟਕਸਾਲ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਕਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਕੌਮੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ ਅਤੇ ਸੈਨਾਵਾਂ ਲਈ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੈਡਲ ਵੀ ਬਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ 1976 ਵਿਚ ਮੌਂਟਰੀਅਲ ਓਲੰਪਿਕ ਖੇਡਾਂ, ਵੈਨਕੂਵਰ 2010 ਓਲੰਪਿਕ ਖੇਡਾਂ ਸਮੇਤ ਹੋਰ ਵੀ ਕਈ ਖੇਡਾਂ ਦੇ ਬੇਸ਼ਕੀਮਤੀ ਮੈਡਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ। ਵਿਨੀਪੈੱਗ ਸਥਿਤ ਟਕਸਾਲ ਨੇ 1988 ਵਿਚ ਮੈਪਲ ਲੀਫ ਵਾਲਾ ਚਾਂਦੀ ਦਾ ਸਿੱਕਾ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਦੂਜੀ ਆਲਮੀ ਜੰਗ ਦੌਰਾਨ ਸਿੱਕੇ ਘੜਣ ਦੀ ਰਫ਼ਤਾਰ ਮੱਠੀ ਹੋ ਗਈ ਕਿਉਂਕਿ ਜੰਗ ਵਿਚ ਪਿੱਤਲ ਤੇ ਨਿਕਲ ਵਰਗੀਆਂ ਧਾਤਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ 1942 ਵਿਚ 5 ਸੈਂਟ ਦਾ ਸਿੱਕਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਟੋਬੈਕ ਨਾਂ ਦੀ ਮਿਸ਼ਰਤ ਧਾਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹੋਣ ਲੱਗੀ। 1943 ਵਿਚ ਇਸ ਸਿੱਕੇ ਉੱਪਰ ਜਿੱਤ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵਜੋਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਦਾ ਅੱਖਰ ‘v’ ਉੱਕਰਿਆ ਜਾਣ ਲੱਗਾ। 1944 ਵਿਚ ਫਿਰ ਇਹ ਸਿੱਕਾ ਨਿਕਲ ਕ੍ਰੋਮੀਅਮ ਦੀ ਝਾਲ ਵਾਲੀ ਸਟੀਲ ਤੋਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣ ਲੱਗਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੁਣ ਰੌਇਲ ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਟਕਸਾਲ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਤਕਰੀਬਨ 73 ਮੁਲਕਾਂ ਦੇ ਸਿੱਕੇ ਬਣਾ ਰਹੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਭਾਰਤ ਵੀ ਇਕ ਹੈ। ਟਕਸਾਲ ਦੀ ਵਿਨੀਪੈੱਗ ਸਥਿਤ ਵਿਸ਼ਾਲ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਬਾਹਰ ਸਿੱਕੇ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇਕਰਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਮੁਲਕਾਂ ਦੇ ਝੰਡੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹਨ।

ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਤਲਵੰਡੀ

ਦੇਸੀ ਟਾਈਮਜ਼

Address:
140-6, Windsor Ave.
Lachine,
QC H8R1P7

Publisher : Manjeet Singh Athwal
Managing Director : Manpreet Singh
Editor-in-Chief : Amarjit singh
Office Admin : Satnam Singh
Design by : MANPREET SINGH
Videographer : Navjeet Sharma
Photographer : Paul Awasthi, Nirmal Bal GKB Media
Arts Critic : Wendy Rockburn
Free Lance Reporter : Joanne Penhale

singhatthwal@gmail.com
manjeetathwal@gmail.com
Mobile No. +1 (438) 500-6024
Office number: 514-798-1794

Publishers Note

Desi Times and people associated with it are not responsible for any claims made by the advertisers or endorse any of their products or service advertised within. The views expressed in the Desi Times don not necessarily reflect the views of the publisher and editor. Desi Times is in the business of selling space but does not test or confirm the legitimacy of the claim made in the paper. Desi Times dones promote a healthy forum for discussion of a myriad of views in peaceful civilized manner while trying to dissuade any form of discrimination and abuse.

Contribution to the growth of the paper is most appreciated and sponsors and advertisers are trained for their support. We would like to thanks all the well wishers and supporters of Desi Times for making this endeavor possible. Let us be proud of our roots, humble in our temperament and rigorous in our efforts to attain greatness in our achievements

ਭਾਈਚਾਰਕ ਸਾਂਝਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਬੋਲੀ ਪੰਜਾਬੀ ਨੂੰ ਜਿਉਂਦਾ ਰੱਖਣਾ ਬੇਹੱਦ ਜ਼ਰੂਰੀ

ਬਘੇਲ ਸਿੰਘ ਧਾਲੀਵਾਲ
99142-58142

ਪਿਛਲੇ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਜਿਸ਼ਾਂ ਰਚੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਦੁਖਾਂਤ ਇਹ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬੀ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਹਿੰਦੂ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੇ 1961 ਦੀ ਮਰਦਮ ਸ਼ੁਮਾਰੀ ਵਿੱਚ ਅਪਣੀ ਮਾਤ ਭਾਸ਼ਾ ਪੰਜਾਬੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਹਿੰਦੀ ਲਿਖਾਈ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ 1957 ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਾਂ ਨੇ ਪੰਜਾਬੀ ਸੂਬੇ ਦੀ ਮੰਗ ਉਠਾਈ ਸੀ। ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਸੂਬੇ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬੀ ਬੋਲਦੇ ਇਲਾਕੇ ਬਾਹਰ ਰੱਖ ਕੇ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਅਪਾਹਜ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕੇਂਦਰੀ ਤਾਕਤਾਂ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਹਿੰਦੂਆਂ ਨੂੰ ਮੋਹਰੇ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਮੌਕੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਬਹੁ ਗਿਣਤੀ ਹਿੰਦੂ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੇ ਅਪਣੀ ਮਾਤਭਾਸ਼ਾ ਪੰਜਾਬੀ ਨੂੰ ਤਿਲਾਂਜਲੀ ਦੇ ਕੇ ਹਿੰਦੀ ਨੂੰ ਤਬੱਜੋ ਦੇਣ ਦੀ ਵੱਡੀ ਗੁਸ਼ਤਾਖੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹੋ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਪੰਜਾਬੀ ਬੋਲਦਾ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹਰਿਆਣਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੰਬਾਲਾ, ਜਮੁਨਾ ਨਗਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਹਨੂਮਾਨਗੜ, ਗੰਗਾ ਨਗਰ ਤੱਕ ਦੇ ਇਲਾਕੇ ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤੇ। ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਖੂਬਸੂਰਤ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਚਾਰਚੇਨ ਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਪਹਾੜੀ ਇਲਾਕੇ ਵੀ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰਕੇ ਨਵੇਂ ਸੂਬੇ ਹਿਮਾਚਲ ਪਰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤਾਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤੀਰ ਨਾਲ ਦੋ ਦੋ ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਲਾ ਕੇ ਫੁੰਡਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਜਿੱਥੇ ਭਾਖੜਾ ਵਾਲਾ ਪੰਜਾਬੀ ਬੋਲਦਾ ਇਲਾਕਾ ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖ ਕੇ ਸੂਬੇ ਦੀਆਂ ਹੱਦਾਂ ਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਹੀ ਸੀਮਤ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਕਰਕੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਨ ਦੀ ਗਹਿਰੀ ਚਾਲ ਖੇਡੀ ਗਈ, ਓਥੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਪਾਣੀਆਂ ਤੋਂ ਮੁਫਤ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਹੁੰਦੇ ਉਤਮ ਬਿਜਲਈ ਸਰੋਤਾਂ ਨੂੰ ਖੋਹਣ ਦੀ ਸਾਜਿਸ਼ ਵੀ ਕੇਂਦਰੀ

ਹਾਕਮਾਂ ਨੇ ਘੜੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਬਹੁਤ ਦੁਖ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਪੰਜਾਬੀ ਸੂਬਾ ਲੈ ਕੇ ਰਾਜ ਭਾਗ ਸਾਂਭਣ ਦੇ ਚਾਅ ਵਿੱਚ ਅਕਾਲੀਆਂ ਨੇ ਇਸ ਪੱਖ ਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਗੌਰ ਕਰਨ ਦੀ ਵਜਾਏ, ਇਸ ਬੇਹੱਦ ਗੰਭੀਰ ਮਸਲੇ ਨੂੰ ਸਿਆਸਤ ਕਰਕੇ ਰੋਟੀਆਂ ਸੇਕਣ ਦਾ ਜ਼ਰੀਆ ਬਣਾ ਲਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਖਤਰਨਾਕ ਤੇ ਸ਼ਰਮਨਾਕ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਹਾਂ ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਲੰਗੜੀ ਸੂਬੀ ਤੱਕ ਸਿਮਟਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਇਸ ਪੰਜਾਬੀ ਸੂਬੀ ਨੂੰ ਵੀ ਸਾਂਭਣ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਤਾਕਤਾਂ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਨਾਮ ਤੱਕ ਤੋਂ ਵੀ ਡਰਦੀਆਂ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਕਦੇ ਵੀ ਪੰਜਾਬ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਤੇ ਅਬੇਸਲੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੋਈਆਂ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਮੌਕਾ ਖੁੱਜਣ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਬਲਕਿ ਨਵੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਸਾਜਿਸ਼ਾਂ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਅਕਾਲੀ ਹੋਣ ਜਾਂ ਕਾਂਗਰਸੀ, ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਭਲੇ ਲਈ ਕੋਈ ਚਾਰਾਜ਼ੇਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਭਾਵੇਂ ਸਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੀ ਪਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਰਾਜਭਾਸ਼ਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਨੂੰਨ ਬਣਾਇਆ, ਪਰ ਉਹ ਕਨੂੰਨ ਵੀ ਫਾਇਲਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਾ ਨਿਕਲ ਸਕੇ। ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਦਫਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਦਾ ਬੋਲਬਾਲਾ ਹੀ ਰਿਹਾ। ਸੂਬੇ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਇੱਕ ਚਪੜਾਸੀ ਜਿੰਨੀ ਵੀ ਕਦਰ ਨਹੀਂ। ਸਿਵਲ ਅਤੇ ਫੌਜਦਾਰੀ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਫੈਸਲੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਲਿਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪੱਛਮੀ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਦੀ ਹਨੇਰੀ ਨੇ ਵੀ ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਭੂਮਿਕਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਧਰਤੀ ਤੇ ਖੁੱਲੇ ਨਿੱਜੀ ਸਕੂਲਾਂ ਨੇ ਪੰਜਾਬੀ ਦਾ ਬੇੜਾ ਗਰਕ ਕਰ ਕੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ। ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਸ਼ਰ

ਜਮੀਨ ਤੇ ਬਣੇ ਇਹਨਾਂ ਪਬਲਿਕ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬੀ ਬੋਲਣ ਤੇ ਮਨਾਹੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬਲਕਿ ਪੰਜਾਬੀ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਭਾਰੀ ਜੁਰਮਾਨੇ ਤੱਕ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬੀ ਬੱਚੇ ਪੰਜਾਬੀ ਤੋਂ ਦੂਰੀ ਬਣਾ ਲੈਣ। ਵੱਡੇ ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਕੂਲ ਸਿੱਖਿਆ ਬੋਰਡ ਤੇ ਮਾਨਤਾ ਪਰਾਪਤ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਜਿਹੇ ਨਿੱਜੀ ਸਕੂਲਾਂ ਦਾ ਵੀ ਮੀਡੀਅਮ ਪੰਜਾਬੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਜਾਂ ਹਿੰਦੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਸੀ ਬੀ ਐਸ ਸੀ ਤੋਂ ਪੰਜਾਬੀ ਦੀ ਆਸ ਰੱਖਣੀ ਤਾਂ ਮੁਰਖਤਾ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੀ ਸਮਝ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਭਾਸ਼ਾ ਪੜ੍ਹਾਈ ਜਾਵੇ, ਕਿੰਨੀਆਂ ਹੀ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਦਾ ਗਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਪਰ ਅਪਣੀ ਮਾਂ ਬੋਲੀ ਦੀ ਬਲੀ ਦੇਕੇ ਦੇ ਕੇ ਮਿਲਣ ਵਾਲਾ ਗਿਆਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਅੱਜ ਹਾਲਾਤ ਇਹ ਬਣ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਪੰਜਾਬੀ ਬੱਚੇ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬੜੀ ਸ਼ਾਂਤ ਨਾਲ ਹਿੰਦੀ ਬੋਲਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ, ਪਰ ਪੰਜਾਬੀ ਬੋਲਣ ਤੇ

ਸੰਕੋਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੌੜਾ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸਹਿਰੀ ਹਿੰਦੂ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੇ ਤਾਂ ਅਪਣੇ ਘਰਾਂ ਦੇ ਪੱਕੇ ਤੌਰ ਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਓਥੇ ਪੰਜਾਬੀ ਬੋਲਣੀ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਬੋਲਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਬਣ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਪੇਂਡੂ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹਨੂੰ ਅਨਪੜ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਕਹਿ ਕੇ ਪਰਚਾਰਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਬੋਲਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਅਨਪੜ੍ਹ, ਜਾਹਲ ਦਾ ਦਰਜਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਜਾਂ ਹਿੰਦੀ ਬੋਲਣ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨਾਲ ਇਹ ਹੋ ਰਹੀ ਬੇ-ਇਨਸਾਫੀ ਪਿੱਛੇ ਜਿਹੜਾ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਸਿੱਖ ਧਰਮ। ਸਿੱਖੀ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਗੁਰਮੁਖੀ ਭਾਵ ਪੰਜਾਬੀ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਪਵਿੱਤਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਸੰਪਾਦਨਾ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਇਹ ਭਾਸ਼ਾ ਸਿੱਖੀ ਦੇ ਖਾਤੇ ਪਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਤੇ ਇਸ ਖਿੱਤੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਗੈਰ ਸਿੱਖ ਭਾਵ ਹਿੰਦੂ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੇ ਬਹੁਤਾਤ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬੀ ਤੋਂ ਕਿਨਾਰਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚੋਂ ਪੰਜਾਬੀ ਦਾ ਦਮ

ਤੋੜਨਾ ਮਹਿਜ਼ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਪਿੱਛੇ ਪੈਣ ਦੀ ਭੇਡਚਾਲ ਹੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਅਸਲ ਕਾਰਨ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬੀ ਨੂੰ ਜਾਣ ਬੁੱਝ ਕੇ ਮਾਰਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬੀ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਸਿੱਖੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ। ਜਿੰਨੀ ਦੇਰ ਪੰਜਾਬੀ ਅਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਤੇ ਅਪਣੀ ਬੋਲੀ ਤੇ ਮਾਣ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਓਨੀ ਦੇਰ ਪੰਜਾਬੀਅਤ ਅਤੇ ਸਿੱਖੀ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਹਨ, ਪਰੰਤੂ ਜਦੋਂ ਪੰਜਾਬੀ ਦੀ ਦੁਰਦਸ਼ਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਹੈ ਤੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਪੰਜਾਬ, ਪੰਜਾਬੀਅਤ ਅਤੇ ਸਿੱਖੀ ਤਿੰਨੋਂ ਹੀ ਨਿਘਾਰ ਵੱਲ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਦਰਾਂ ਕੀਮਤਾਂ ਖੁਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਇਨਸਾਨੀਅਤ ਵੰਡੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਭਾਈਚਾਰਾ ਤੋੜਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਪੰਜਾਬੀ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦੂਸਰਾ ਝੱਟ ਹਿੰਦੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਉੱਠ ਖੜਦਾ ਹੈ ਤੇ ਤੀਸਰਾ ਉਰਦੂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਹੋਣਾ ਇਹ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਬੇਸ਼ੱਕ ਸਾਰੀਆਂ ਹੀ ਸਿੱਖੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਪਰ ਮਾਤਭਾਸ਼ਾ ਤੇ ਕਿਸੇ ਦਾ ਵੀ ਮੋਹ ਭੰਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ

Salon de Beauté ZeeGee

Services d'embellissement féminin

Amelioriez votre beauté

ਥਰੈਡਿੰਗ, ਵੈਕਸਿੰਗ, ਫੈਸ਼ੀਅਲ, ਮੈਟੀਕਿਊਰ, ਪੈਡੀਕਿਊਰ, ਹੇਅਰ ਸਟਾਈਲ

Threading, Waxing, Facial, Manicure, Pedicure, Hair Styling

ਬਰਾਈਡਲ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀ ਮੇਕਅੱਪ

Bridal and Party Makeup

ਔਰਤਾਂ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਬਿਊਟੀ ਸਬੰਧਤ ਸਰਵਿਸ

Other female beautifying Services

ਉਤਮ ਕੁਦਰਤੀ ਉਤਪਾਦਾਂ ਨਾਲ ਫੈਸ਼ੀਅਲ ਮਸਾਜ

Specialize in facial massage with best organic products.

« MAALISH » avec rendez-vous with appointment

ਹੋਰ ਵੀ ਵਧੇਰੇ ਸਰਵਿਸ - More services soon

Tel: **514-360-5444**

745 Cote Vertu Ouest, St. Laurent H4L-1Y3

ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਦਲਾਅ ਨਾਲ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਵਿਸਰ ਜਾਣਾ ਅਤੇ ਨਵੀਆਂ ਦਾ ਆ ਜਾਣਾ ਸੁਭਾਵਿਕ ਹੈ। ਨਵੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜਿੱਥੇ ਜੀਣ ਦੇ ਨਵੇਂ ਮਕਸਦ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਉੱਥੇ ਹੀ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਹਾਮੀ ਵੀ ਭਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਈ ਨਵੀਂ ਤਬਦੀਲੀ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਨਾ ਤੇ ਉਸਦੀ ਸੁਚੱਜੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ, ਉਸ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ ਨੂੰ ਚਾਰ ਚੰਨ ਲਗਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਅੱਜ ਦੇ ਦੌਰ ਵਿੱਚ ਮੋਬਾਈਲ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਨੇ ਹਰ ਵਰਗ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੌਜਵਾਨ ਵਰਗ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੋਬਾਈਲ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ

ਨਵੇਂ ਸੰਚਾਰ ਸਾਧਨ ਵਿਕਾਸ ਵੱਲ ਜਾਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਵੱਲ

ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜੁੜੇ ਵੀ ਕਿਉਂ ਨਾ? ਆਖਰ, ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਦੇ ਸੁਪਨੇ 'ਕਰ ਲਓ ਦੁਨੀਆ ਮੁੱਠੀ ਵਿੱਚ' ਨੂੰ ਮੋਬਾਈਲ ਦੇ ਇਸ ਦੌਰ ਨੇ ਸਾਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਨੌਜਵਾਨ ਵਰਗ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਹਰ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਮੋਬਾਈਲ ਦੀ ਉਸ ਸਕਰੀਨ ਤੋਂ ਭਾਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਸਦੀ ਪਹੁੰਚ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਿੱਖਿਆਦਾਇਕ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਉਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਢੰਗਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੋਬਾਈਲ ਵਿੱਚ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਰੱਖ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜੋ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ ਉਸਦਾ ਮਾਰਗ ਦਰਸ਼ਨ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵੈਸੇ ਤਾਂ ਮੋਬਾਈਲ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹਰ ਵਿਧਾ ਕਾਬਲਗੋਰ ਹੈ ਪਰ ਵਟਸਐੱਪ ਅਤੇ ਫੇਸਬੁੱਕ ਨੇ ਨੌਜਵਾਨ ਵਰਗ ਨੂੰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਹਰ ਵਰਗ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦੋਨੋਂ ਤਰਾਂ ਦੇ ਸਾਧਨ ਆਪਣੇ ਮੌਲਿਕ/ਅਮੌਲਿਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਧੀਆ ਜ਼ਰੀਆ ਮੰਨੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦਾ ਦੌਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਲਾਂ-ਛਿਣਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਿੰਟ ਮੀਡੀਆ ਰਾਹੀਂ ਜੋ ਗੱਲ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਲੋਕਾਂ ਤੱਕ ਪੁੱਜਦੀ, ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਧਨਾਂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਲੋਕਾਂ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੁੱਜ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸੰਚਾਰ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਤੇਜ਼ੀ ਕਾਰਨ ਸਾਕਾਰਤਮਕ ਪੱਖਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਾਕਾਰਤਮਕ ਪੱਖਾਂ ਨੂੰ ਠੱਲ ਪਾਉਣ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਾਧਾ

ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਸਾਧਨਾਂ ਦੇ ਵਿਕਸਤ ਹੋਣ ਨਾਲ ਜਿੱਥੇ ਮਹਾਨ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦਿਨ ਬਾਰੇ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲੋਕਾਂ ਤੱਕ ਪੁੱਜਦੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਹੀ ਚਿਰਾਂ ਤੋਂ ਮਨਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਮਹਾਨ ਰਹਿਬਰਾਂ ਦੇ ਜਨਮ, ਸ਼ਹੀਦੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਦਿਵਸ ਬਾਰੇ ਜਾਣੂ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣੇ ਵਿਰਾਸਤ ਨਾਲ ਵੀ ਜੁੜਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਧਨਾਂ ਨੂੰ ਵਰਤਣ ਲਈ ਚੰਗੀ ਸੋਚ ਵਾਲੇ ਇਨਸਾਨਾਂ ਦੀ ਕਮੀ ਨਹੀਂ, ਉੱਥੇ ਹੀ ਗ਼ਲਤ ਅਨੁਸਰ ਅਜਿਹੇ ਸਾਧਨਾਂ ਰਾਹੀਂ ਅਪਰਾਧ ਜਾਂ ਅੰਧ-ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਫੁੱਲਤ ਵੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਧਰਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਗਿਣਤੀ ਦੱਸ ਕੇ ਅੱਗੇ ਭੇਜਣ ਲਈ ਕਹਿਣਾ ਤੇ ਨਾ ਭੇਜਣ 'ਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਨੀ, ਅੰਧ-ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਦੇ ਜਾਲ ਨੂੰ ਬੁਣਨ ਵਿੱਚ ਸਹਾਈ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਹੀ ਕਿਸੇ

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕੋਲ ਭੇਜਣ ਤਾਂ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਗਿਣਤੀਆਂ-ਮਿਣਤੀਆਂ ਕਰਕੇ ਅੱਗੇ ਭੇਜਣ ਬਾਰੇ ਸ਼ਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਅੰਧ-ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਦੀ ਕੜੀ ਹੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਪੜ੍ਹੇ-ਲਿਖੇ ਸੂਝਵਾਨ ਵਰਗ ਦਾ ਜਾਦੂ-ਟੂਣਿਆਂ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਕੜੀ ਜੋੜਨਾ ਅਤਿ ਦੁਖਦਾਈ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਨਪੜ ਵਿਅਕਤੀ ਵੱਲੋਂ ਗਿਆਨ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਜਾਦੂ-ਟੂਣਿਆਂ ਜਾਂ ਅੰਧ-ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਦੇ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਫਸਣਾ ਤਾਂ ਜ਼ਾਇਜ਼ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਪੜ੍ਹੇ-ਲਿਖੇ ਵਰਗ ਵੱਲੋਂ ਅਜਿਹੇ ਅੰਧ-ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਫੈਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਤੋਰਨਾ, ਵਿਗਿਆਨਕ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਮੂਰਖਤਾ ਭਰਿਆ ਕਦਮ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਗੱਲ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਣ ਵਾਲੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹੇ-ਲਿਖੇ ਵਰਗ ਵੱਲੋਂ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਨਵੇਂ ਯੁੱਗ ਜਾਂ ਵਿਗਿਆਨਕ ਯੁੱਗ ਦੀਆਂ ਬਾਤਾਂ ਪਾਉਣ ਦੀ ਥਾਂ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਧੱਕਣ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਪਾਉਣ

ਵਾਲੀਆਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਨੂੰ ਕੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਜੀਵਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਸੰਕੇਤ ਹੈ, ਪਰ ਕਈ ਵਾਰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਾਰਨ ਹੀ ਮਾਰ ਦੇਣ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਕਈ ਵਾਰ ਤਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਮਨਘੜਤ ਖ਼ਬਰਾਂ ਐਨੀਆਂ ਫੈਲ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਕਈ ਸਰਕਾਰੀ ਅਦਾਰੇ ਛੁਟੀ ਹੋਣ ਦਾ ਭਰਮ ਪਾਲ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਹੀ ਕੜੀ ਤਹਿਤ ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਅਨੁਸਰ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਛੁੱਟੀ ਦਾ ਸਾਲ ਬਦਲ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਚਲੰਤ ਸਾਲ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਨਵੇਂ ਭਰਮ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਵਾਰ ਬਣਾਏ ਗਏ ਫੋਟੋ ਚਿੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਸ਼ਾ ਨਾਲ ਵੀ ਕੋਝਾ ਮਜ਼ਾਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਭਾਵ ਕਿਸੇ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਅਰਥੋਂ ਬੇਅਰਥ ਹੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਹੀ ਰੁਝਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਗਿਆਨ ਇੱਕ ਪੜ੍ਹਿਆ-ਲਿਖਿਆ ਵਿਅਕਤੀ ਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਇਸੇ ਵਿਗੜੇ ਰੁਝਾਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਈ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਮੁਹਾਂਦਰਾ ਹੀ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ

ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਵਿੱਚ ਵੱਡਾ ਰੋੜਾ ਹੋ ਨਿਬੜਦੇ ਹਨ। 21ਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਇਸ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਸਾਧਨ ਕਾਰਗਰ ਸਿੱਧ ਹੋ ਕੇ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਸੇਧ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਸੁਚੱਜੀ ਵਰਤੋਂ ਵੱਲ ਹੀ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦਾ ਦੌਰ ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਅਜਿਹਾ ਵੀ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਅਜਿਹੇ ਸਾਧਨਾਂ ਰਾਹੀਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਉੱਠ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਲੋਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਧਨਾਂ ਨੂੰ ਮਾਤਰ ਖਿਡੌਣਾ ਸਮਝਣ ਲੱਗ ਜਾਣਗੇ।

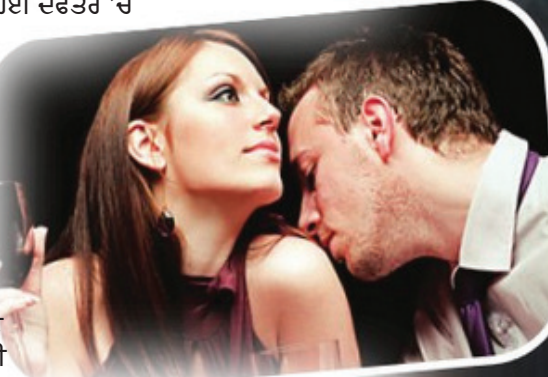
ਬਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ
ਮਕੌਨਾ
98550-20025

ਜੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਪਰਵਾਹ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਪਸੰਦ ਨਾਪਸੰਦ ਜਾਣਦਾ ਹੋਵੇ, ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਤੇ ਖੂਬੀਆਂ ਨੂੰ ਬਾਖੂਬੀ ਜਾਣਦਾ ਹੋਵੇ ਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਾਂ ਵੀ ਬਿਤਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਨਜ਼ਦੀਕੀਆਂ ਵਧਣਾ ਸੁਭਾਵਿਕ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗਿਸ਼ਤਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਦਫਤਰੀ ਗਿਸ਼ਤਾ। ਅਕਸਰ ਦਫਤਰਾਂ ਵਿਚ ਇਕੱਠੇ ਕੰਮ ਕਰਦਿਆਂ ਦੋ ਜਣਿਆਂ ਦਰਮਿਆਨ ਅਜਿਹੀ ਕੋਮਿਸਟਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦਫਤਰੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੋਰ ਵੀ ਮਨ ਲੱਗਣ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲਗਨ ਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਦਫਤਰ ਆਉਣ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਲਾਂਗ ਵਰਕਿੰਗ ਪ੍ਰੋਫੈਸ਼ਨ 'ਚ ਇਹ ਗਿਸ਼ਤਾ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਰ ਦਫਤਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਇਕ ਸਰਵੇ ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤੇ ਉਸ ਵਿਚ ਇਹੋ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਕ ਦਫਤਰ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਦਿਆਂ ਅਕਸਰ ਕਿਸੇ ਆਦਮੀ ਤੇ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਮੁਲਾਜ਼ਮ 'ਚ ਅਜਿਹਾ ਗਿਸ਼ਤਾ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਦਿਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੁੜ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕਿਸੇ ਸਾਥੀ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਰਾਜ਼ ਸ਼ੇਅਰ

ਪਰਸਨਲ ਬਣਦੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸ਼ਨਲ ਰਿਸ਼ਤੇ

ਕਰਦੇ ਹੋ, ਉਸ 'ਤੇ ਪੂਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਹਾਸਾ ਮਜ਼ਾਕ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਦਿਨ ਬੇਰਿਹਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਦਫਤਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅੱਜ ਤੁਸੀਂ ਵਧਾ ਹੋ ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਦਫਤਰ ਤੋਂ ਭੱਜ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸਰਵੇ ਮੁਤਾਬਕ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਅਜਿਹੇ ਗਿਸ਼ਤੇ ਵੱਧਦੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਈ ਲੋਕ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ 'ਚ ਇਸ ਗਿਸ਼ਤੇ ਦੀ ਖਾਸ ਅਹਿਮੀਅਤ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੋਈ ਦਫਤਰ 'ਚ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪਰਸਨਲ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਗੱਲ। ਇਹ ਗਿਸ਼ਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਦੋਵਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜ਼ਿੰਦਗੀ 'ਤੇ ਉਲਟਾ ਅਸਰ ਵੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਗਿਸ਼ਤੇ ਹੱਥ ਪਾਰ ਕਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਈ ਵਾਰ ਪਰਿਵਾਰ ਟੁੱਟਣ ਦਾ ਕਾਰਣ ਵੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਵਾਰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਨਜ਼ਦੀਕੀਆਂ ਇਨੀਆਂ ਵੱਧ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਘਰ 'ਚ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਹਾਵੀ ਹੋਇਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨੇੜਤਾ ਕਈ ਵਾਰ ਇਨੀ ਵੱਧ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਲਾਈਫ ਪਾਰਟਨਰ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡਾ ਗਿਸ਼ਤੇ 'ਚ ਫਿੱਕ ਪੈਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਤੇ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਉਹ ਗਿਸ਼ਤਾ ਟੁੱਟਣ ਕੰਢੇ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਾਹਿਰਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਗਿਸ਼ਤਿਆਂ 'ਚ ਦਾਇਰੇ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਾਫੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਚ ਨੇੜਤਾ ਹੋਣਾ ਕੁਦਰਤੀ ਹੈ ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਰੀਬੀਆਂ ਨੂੰ ਦਫਤਰ ਦੀ

ਚਾਰਦੀਵਾਰੀ 'ਚ ਸੀਮਤ ਰੱਖਣਾ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਗਿਸ਼ਤੇ ਦਫਤਰ 'ਚ ਸਕੂਲ ਤਾਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਸਮਾਂ ਬੀਤਣ 'ਤੇ ਕਣ ਵਾਰ ਮਜ਼ਾਕ ਜਾਂ ਈਰਖਾ ਦਾ ਕਾਰਣ ਵੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਗਿਸ਼ਤੇ ਦਾ ਅਸਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਮ 'ਤੇ ਪਵੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪਰਫਾਰਮੈਂਸ 'ਤੇ ਅਸਰ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਕ ਦੂਜੇ ਵੱਲ ਜ਼ਿਆਦਾ ਧਿਆਨ ਕਈ

ਪੰਜਾਬ 'ਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕੁਦਰਤੀ ਆਫ਼ਤਾਂ ਦਾ ਕਹਿਰ

ਬਪੇਲ ਸਿੰਘ ਧਾਲੀਵਾਲ
99142-58142

ਪਿਛਲੇ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਕਿਸਾਨੀ ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਗੈਰ ਕੁਦਰਤੀ ਆਫ਼ਤਾਂ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੁੰਦੀ ਰਹੀ ਹੈ। ਵਕਤ ਦੀਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਮਾਰਾਂ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਕਿਸਾਨੀ ਦਾ ਅਸਲੋਂ ਹੀ ਲੋਕ ਤੋੜ ਕੇ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਿਹਨਤ ਦੇ ਬਲਬੂਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਮਾਰਾਂ 'ਚੋਂ ਬੁਲੰਦ ਹੋਸਲੇ ਨਾਲ ਉਭਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਹਕੂਮਤਾਂ ਦੀ ਬੇਰੁਖੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਰਾਹ ਦਾ ਰੋੜਾ ਬਣਦੀ ਰਹੀ ਹੈ। ਪੰਜਾਬੀ ਕਿਰਤੀਆਂ, ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੀ ਹੱਡ ਭੰਨਵੀਂ ਮਿਹਨਤ ਵਿੱਚ ਐਨਾ ਕੁ ਬਲ, ਉੱਦਮ ਅਤੇ ਤਜ਼ਰਬਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਿਹੜੀ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਹੱਥ ਲਾਉਣ ਸੋਨਾ ਬਣਾ ਦੇਣ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਸ ਸੋਨੇ ਰੂਪੀ ਫਸਲਾਂ ਦਾ ਮੁੱਲ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਵਪਾਰੀ ਤਹਿ ਕਰੇਗਾ, ਫਿਰ ਸੋਨੇ ਵਰਗੀਆਂ ਫਸਲਾਂ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਮੁੱਲ ਹੀ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਭਾਵ ਫਸਲਾਂ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਭਾਅ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੇ ਖਰਚੇ ਵੀ ਪੂਰੇ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਜੇਕਰ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਭੂਗੋਲਿਕ ਬਣਤਰ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਮਝ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਅੱਧੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨਾਲ ਸੜਕੀ ਰਸਤੇ ਹੀ ਵਪਾਰ ਦਾ ਅਦਾਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਹਕੂਮਤਾਂ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਸਵੱਲੀ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਵਾਹਗਾ ਬਾਰਡਰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਨਾਲ ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ਫਸਲਾਂ ਪਾਕਿਸਤਾਨ, ਅਫਗਾਨਿਸਤਾਨ ਦੇ ਰਸਤਿਆਂ ਸਾਰੇ ਅਰਬ ਦੇਸ਼ਾਂ ਤੱਕ ਵੇਚੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਿਸਾਨ ਹੀ ਨਹੀਂ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਹਰ ਵਰਗ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਅਰਥ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨਹੀਂ ਪੰਜਾਬ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰਕੇ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਭਾਰਤ ਦੀ ਬਹੁ ਗਿਣਤੀ ਵਸੋਂ ਰੋਟੀ ਨੂੰ ਤਰਸਦੀ ਸੀ, ਉਦੋਂ ਪੰਜਾਬੀ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਔਨ ਭੰਡਾਰ ਨੌਕੋਂ ਨੌਕ ਭਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ, ਉਸ ਦੇ ਇਵਜ਼ਾਨੇ

ਵਿੱਚ ਭਾਵੇਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਸਿਵਾਏ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਪੰਡ ਅਤੇ ਅਣ-ਕਿਆਸੀਆਂ ਆਫ਼ਤਾਂ ਦੀ ਮਾਰ ਤੋਂ, ਹੋਰ ਕੁੱਝ ਵੀ ਹੱਥ ਪੱਲੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ, ਫਿਰ ਵੀ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਔਨ ਭੰਡਾਰਾਂ 'ਚ ਅਨਾਜ ਦੀ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਆਉਣ ਦਿੱਤੀ। ਪਰ ਸਰਮਾਏਦਾਰੀ ਸਿਸਟਮ ਦੀ ਬੇਈਮਾਨੀ ਸੋਚ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸਾਨ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਜੀਵਨ ਜਿਉਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਵਾਰ ਤਾਂ ਪੰਜਾਬ ਅੰਦਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਅਗੇਤੀਆਂ ਬਾਰਸ਼ਾਂ ਖ਼ੁਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਹੜ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਖਦਸ਼ਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਲੋਕ ਕੁਦਰਤੀ ਕਰੋਧੀਆਂ 'ਚੋਂ ਉੱਭਰਦੇ ਰਹੇ ਹਨ, ਪਰ ਗੈਰ ਕੁਦਰਤੀ ਸਿਰਜੇ ਜਾਂਦੇ ਬਿਰਤਾਂਤਾਂ ਤੋਂ ਕਿਸਾਨੀ ਦਾ ਬਚਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਸਲ ਮਾਰ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਬਰਸਾਤਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਡੈਮਾਂ, ਦਰਿਆਵਾਂ 'ਚੋਂ ਛੱਡੇ ਜਾਂਦੇ ਪਾਣੀ ਕਾਰਨ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਬਿਰਤਾਂਤ ਕਿੰਨੀ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ ਇਸ ਵਿਤਕਰੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਪਾਣੀਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪਾਣੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਵੀ ਉਹਨੂੰ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਪਹਾੜਾਂ ਵਿੱਚ ਬਾਰਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਡੈਮਾਂ, ਦਰਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਵੱਧ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਫਲੰਡ ਗੇਟ ਪੰਜਾਬ ਵੱਲ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕੀ ਇਹ ਧੱਕੇਸ਼ਾਹੀ ਨਹੀਂ? ਕੀ

ਇਹ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਜਾਣ ਬੁੱਝ ਕੇ ਬਰਬਾਦ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸਾਜਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਕੀ ਖਤਰਿਆਂ ਮੌਕੇ ਉਹਨਾਂ ਸੂਬਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਜਿਹੜੇ ਇਸਦਾ ਲੋੜ ਵੇਲੇ ਲਾਭ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹਨ? ਇਹ ਕਿੱਥੋਂ ਦਾ ਨਿਆਂ ਹੈ ਕਿ ਪਾਣੀ ਦੀ ਪਿਆਸ ਵੇਲੇ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਤ੍ਰਿਹਾਇਆ ਮਾਰਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਖਤਰਿਆਂ ਵੇਲੇ ਡੁੱਬ ਮਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਹਰ ਪਾਸਿਉਂ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਦਰਿਆਵਾਂ ਡੈਮਾਂ ਦਾ ਪਾਣੀ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਜਾਨ ਮਾਲ ਨੂੰ ਹੜ੍ਹ ਕੇ ਲਿਆ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇੱਥੋਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨੀ ਨੂੰ ਨਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਹੜ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਰੋੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਬੋਲੀ ਮਾਰੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਦਾ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਰੋਲਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਖੋਹ ਲਏ ਜਾਣ ਦਾ ਖਤਰਾ ਹਰ ਪਲ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਮੰਡਰਾ ਰਿਹਾ ਸਾਫ ਦਿਖਾਏ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਦੀ ਨਾਬਰੀ ਜਿਸਨੇ ਸਿਕੰਦਰ, ਮੰਗੋਲਾਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅਫਗਾਨੀ, ਈਰਾਨੀ ਧਾੜਵੀਆਂ ਨਾਲ ਟੱਕਰ ਲੈ ਕੇ ਭਾਰਤ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਬਚਾਇਆ, ਫਿਰੰਗੀਆਂ ਨੂੰ ਭਜਾਇਆ, ਅੱਜ ਉਹ ਹੀ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸਾਸ਼ਕ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਨਾਬਰੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਮਿਟਾਉਣ ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ਉਪਜਾਊ ਜ਼ਮੀਨਾਂ

ਧੱਕੇ ਨਾਲ ਖੋਹ ਕੇ ਵਿਛਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਸੜਕਾਂ ਦੇ ਜਾਲ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਬਰਬਾਦੀ ਦੇ ਮੀਲ ਪੱਥਰ ਹਨ। ਇਹ ਵੱਡੀਆਂ ਸੜਕਾਂ ਦਾ ਜਾਲ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਕੁੱਝ ਵੱਡੇ ਘਰਾਣਿਆਂ ਦੇ ਵਪਾਰ ਨੂੰ ਮੱਧ ਏਸ਼ੀਆ ਤੱਕ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਪਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਦਰਿਆਵਾਂ, ਡੈਮਾਂ ਦੇ ਵਾਧੂ ਪਾਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਮਰਨ ਲਈ ਇਹ ਸੜਕਾਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬੰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨਗੀਆਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਸੜਕਾਂ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਵੀਹ ਵੀਹ ਫੁੱਟ ਉੱਚੀਆਂ, ਸੌ ਸੌ ਫੁੱਟ ਚੌੜੀਆਂ ਸੜਕਾਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਹੜ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਣੀਆਂ ਦੀ ਨਿਕਾਸੀ ਲਈ ਕਿਪਰੇ ਵੀ ਪਾਣੀਆਂ ਦੇ ਵਹਿਣ ਅਨੁਸਾਰ ਪੁਲ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏ ਗਏ, ਬਲਕਿ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਡੁੱਬਣ ਦੇ ਪੁਖਤਾ ਇਤਜ਼ਾਮ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਕਿੰਨੀ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਅੰਦਰ 40 ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਿਸਾਨਾਂ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੀਆਂ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਨੇ ਵੀ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨਾ ਦੇਣ ਲਈ ਸੁਚੇਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਪੋਰੇਟੀ ਸੜਕਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੋਈ ਅਵਾਜ਼ ਬੁਲੰਦ ਹੀ ਕੀਤੀ। ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਮਨ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਮੌਤ ਦੇ ਕੁੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਣੀਆਂ ਤੋਂ ਸਸਤੇ ਮੁੱਲ 'ਚ ਤਿਆਰ ਹੁੰਦੀ ਬਿਜਲੀ ਖੋਹ

ਕੇ ਕੋਲੇ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਥਰਮਲ ਲਾਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਲੋੜ ਪਵੇ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਬਿਜਲੀ ਗੁੱਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਹੁਣ ਆਹ ਸੜਕੀ ਜਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੌਤ ਦੇ ਕੁੰਡ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਤਾਂ ਕਿ ਲੋੜ ਪੈਣ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਪਾਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਡੁੱਬ ਕੇ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਵੀ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਬਰਬਾਦੀ ਦੇ ਪੱਕੇ ਪਰਚਿਆਂ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚ 1950 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸੂਬਾ ਸਰਕਾਰਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਚੌਧਰ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਲੋਭ ਲਾਲਸਾ ਖਾਤਰ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਕੋਡੀਆਂ ਦੇ ਭਾਅ ਲੁਟਾਇਆ ਹੈ। ਸੋ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸਾਨ ਮਜ਼ਦੂਰ ਏਕਤਾ ਪਹਿਲੀ ਮੁੱਖ ਲੋੜ ਹੈ, ਉਥੇ ਕਿਸਾਨ, ਮਜ਼ਦੂਰ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਨੇਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਤੋਂ ਬਗੈਰ ਵੀ ਏਕਤਾ ਕੋਈ ਮਾਅਨੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀ। ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਆਤਮ ਨਿਰਭਰਤਾ ਲਈ ਪੁਰਾਤਨ ਖੇਤੀ ਮਾਡਲ ਨੂੰ ਅਪਨਾਉਣਾ ਵੀ ਬੇਹੱਦ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਪੁਰਾਤਨ ਫਸਲਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਲਾਂ, ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਸਮੇਤ ਸਮੁੱਚੀਆਂ ਉਹ ਫਸਲਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਜਿਹੜੀਆਂ ਹਰੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੇ ਦੌਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਉਗਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਫਸਲਾਂ, ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਘਰੇਲੂ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਬਜ਼ਾਰ ਦੀ ਨਿਰਭਰਤਾ ਤੋਂ ਵੀ ਲਾਂਭੇ ਰੱਖਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਉਥੇ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਬਚਾ ਕੇ ਵੀ ਰੱਖਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਚਿੱਟੇ ਦਿਨ ਵਰਗਾ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਹਰੀ ਕਰਾਂਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੰਜਾਬ ਭਿਆਨਕ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਮੁਕਤ ਸੀ। ਸੋ ਪੁਰਾਣੇ ਖੇਤੀ ਮਾਡਲ ਨੂੰ ਅਪਨਾਉਣ ਨਾਲ ਜਿੱਥੇ ਧਰਤੀ ਦੀ ਉਪਜਾਊ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਮੁੜ ਤੋਂ ਜਿਉਂਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਥੇ ਦੇ ਮਹਿੰਗਾਈ ਦੇ ਦੌਰ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਸਸਤਾ ਖੇਤੀ ਮਾਡਲ ਚੌਥੇ ਮੁਨਾਫੇ ਦਾ ਜ਼ਰੀਆ ਵੀ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਅਤਿ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨੁਕਤਿਆਂ ਤੋਂ ਬਗੈਰ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਰਾਖੀ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹਵੇਗੀ।

Best Indian Beauty Salon in Montreal

Spa et Sourcils

EYEBROWS 7\$

ਸਾਨੂੰ ਤਜਰਬੇਕਾਰ ਪਾਰਟ ਟਾਈਮ ਜਾਂ ਫੁੱਲ ਟਾਈਮ ਵਰਕਰਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਵਧੀਆ ਤਨਖਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ

Both Salon are two minutes from Metro

- Threading • Waxing
- Facial • Henna

4.8 RATING & REVIEWS ★★★★★ 450 +

G I F Spaetsourcils.com

1444 Cote-Vertu
514.439.7020

8071- A Saint Denis
514.382.9333

ਰੂਹਾਂ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦਾ 'ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਖਲਨਾਇਕ' ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ

ਅਸ਼ਵਨੀ ਚਤਰਥ

ਮੋ 6284220595

ਪੁਰਾਣੇ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਸੀ ਸੋਹ-ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਮੁਹੱਬਤ ਹੋਇਆ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਲੋਕ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੀ ਤਾਂਘ ਰੱਖਿਆ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਵਟੀ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਸਗੋਂ ਭਾਵਨਾ-ਭਰਪੂਰ ਅਤੇ ਰੂਹਾਂ ਦੇ ਅਸਲ ਰਿਸ਼ਤੇ ਹੋਇਆ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਲੋਕ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਮਿਲ ਕੇ ਦੁੱਖ-ਸੁੱਖ ਫਰੋਲਿਆ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਕੇ ਘੰਟਿਆਂ ਬੱਧੀ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਾ, ਆਮ ਗੱਲ ਹੋਇਆ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ ਲੋਕ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਦਿਲੋਂ ਪਿਆਰ ਕਰਿਆ ਕਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਦਿਲ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਾਂਝੀਆਂ ਕਰਿਆ ਕਰਦੇ ਸਨ ਪਰ ਕਦੇ ਵੀ ਦਿਲਾਂ ਨਾਲ ਖੇਡਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਰਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਸਨੇਹੋਂ ਭੇਜਣ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਤਾਂ ਭਾਵੇਂ ਅੱਜ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੋਇਆ ਕਰਦੇ ਪਰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਕੋਹਾਂ ਦੂਰ ਬੈਠੇ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੰਦਰ ਦਿਲਾਂ ਦੀ ਸਾਂਝ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਇਆ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਕਦੇ ਕਦਾਈਂ ਹੀ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਚਿੱਠੀ ਜਾਂ ਖੱਤ ਰਾਹੀਂ ਖਤ-ਖਿਤਾਬਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਿੱਠੀਆਂ-ਖਤਾਂ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਦਿਲੋਂ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੋਇਆ ਕਰਦਾ ਸੀ।

ਅਜੋਕੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਇਲੈਕਟਰਾਨਿਕ ਸਾਧਨਾਂ ਨਾਲ ਦੂਰ-ਦੂਰੇਥੇ ਬੈਠੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਗੱਲਾਂ-ਬਾਤਾਂ ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਆਸਾਨ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਸਮਿਆਂ ਵਾਲੀ ਦਿਲਾਂ ਦੀ ਤੇਹ ਅਤੇ ਸਨੇਹ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ। ਅੱਜ ਆਦਮੀ ਕੋਲ ਅਨੇਕਾਂ ਐਸੇ ਸਾਧਨ ਉਪਲਬਧ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਝੱਟ-ਪੱਟ ਹੀ ਦੂਜੇ ਬੰਦੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਡੀਓ ਅਤੇ ਵੀਡੀਓ ਕਾਲਾਂ ਰਾਹੀਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਦੂਰ ਬੈਠੇ ਸੱਜਣਾਂ-ਮਿੱਤਰਾਂ ਨਾਲ ਮਿੱਟਾਂ-ਸਕਿੱਟਾਂ ਵਿਚ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਸੌਖੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਪਰ ਜ਼ਮੀਨੀ ਹਕੀਕਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਡਿਜੀਟਲ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਲਈ ਅਪਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਕਨੀਕੀ ਢੰਗ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦੇ ਦੌਰ ਵਿਚ ਨਿੱਜੀ, ਘਰੇਲੂ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਅਹਿਮੀਅਤ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਘੱਟ ਗਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਅਸਲ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਜਗਾ ਇੰਟਰਨੈੱਟ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਨੇ ਲੈ ਲਈ

ਹੈ। ਇੰਟਰਨੈੱਟ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਉਹ ਰਿਸ਼ਤੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਕਿ ਆਨ-ਲਾਈਨ ਚੈਨਲਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਟਸਐਪ, ਫੇਸਬੁੱਕ, ਈ-ਮੇਲ ਜਾਂ ਵੀਡੀਓ ਕਾਨਫਰੈਂਸਿੰਗ ਆਦਿ ਰਾਹੀਂ ਬਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਉਂ ਕਿ ਇਹ ਰਿਸ਼ਤੇ ਤਕਨੀਕੀ ਮਾਧਿਅਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਬਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਕਨੀਕੀ ਰਿਸ਼ਤੇ ਵੀ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ 'ਚ ਕੋਈ ਦੋਰਾਇ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇੰਟਰਨੈੱਟ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕਈ ਫਾਇਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿੱਜੀ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਅਤੇ ਘਰੇਲੂ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਵਪਾਰਕ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਅਤੇ ਵਪਾਰਕ ਕੰਮਾਂ-ਕਾਰਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰੀਏ ਇਸ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਫੁੱਲਤ ਕਰਨ ਵਿਚ ਇੰਟਰਨੈੱਟ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਨੇ ਬੇਹੱਦ ਸ਼ਲਾਘਾਯੋਗ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੁਝ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਈ-ਕਾਮਰਸ, ਮੋਬਾਈਲ ਬੈਂਕਿੰਗ, ਆਨ-ਲਾਈਨ-ਕਲਾਸਾਂ, ਆਨ-ਲਾਈਨ ਗੇਮਿੰਗ ਰਿਸ਼ਤੇ, ਆਨ-ਲਾਈਨ ਵਪਾਰਕ ਰਿਸ਼ਤੇ, ਆਨ-ਲਾਈਨ ਗ੍ਰਾਹਕ ਸੇਵਾ ਰਿਸ਼ਤੇ, ਸਿਹਤ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਡਿਜੀਟਲ ਰਿਸ਼ਤੇ, ਆਨ-ਲਾਈਨ ਡੇਟਿੰਗ ਰਿਸ਼ਤੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਜਾਂ ਸਹਿਕਰਮੀਆਂ ਨਾਲ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪੇਸ਼ੇਵਾਰਾਨਾ ਰਿਸ਼ਤੇ ਆਦਿ। ਈ-ਕਾਮਰਸ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਡਿਜੀਟਲ ਮਾਧਿਅਮ ਹੈ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਐਮਾਜ਼ਾਨ ਅਤੇ ਫਲਿਪਕਾਰਟ ਵਰਗੀਆਂ ਅਨੇਕਾਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਸਤਾਂ ਵੇਚਦੀਆਂ

ਹਨ। ਮੋਬਾਈਲ ਬੈਂਕਿੰਗ ਦੁਆਰਾ ਆਦਮੀ ਆਪਣੇ ਘਰ 'ਚ ਹੀ ਬੈਠਾ ਦੂਜੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਰੁਪਈਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਲੋਕ ਅੱਜ-ਕੱਲ੍ਹ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਆਫ-ਲਾਈਨ ਖਰੀਦਾਰੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਵੀ ਇੰਟਰਨੈੱਟ ਦੁਆਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਮੁਤਾਬਕ ਪਿਛਲੇ ਦਸ ਕੁ ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਆਨ-ਲਾਈਨ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਭੁਗਤਾਨਾਂ ਦੀ ਰਕਮ 100 ਗੁਣਾ ਤੱਕ ਵੱਧ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਵਿਦਿਅਕ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਆਨ-ਲਾਈਨ ਕਲਾਸਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਲੈਕਚਰ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। 2020 ਦੀ ਕੋਰੋਨਾ ਮਹਾਂਮਾਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਨ-ਲਾਈਨ ਕਲਾਸਾਂ ਦਾ ਰੁਝਾਨ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਧਿਆ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੀਵਨ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀਆਂ, ਸਿਹਤ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀਆਂ, ਮੋਬਾਈਲ ਸੇਵਾ ਕੰਪਨੀਆਂ ਅਤੇ ਗੈਸ ਸਪਲਾਈ ਕੰਪਨੀਆਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਇੰਟਰਨੈੱਟ ਮਾਧਿਅਮ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੇ ਸੰਪਰਕ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸੇ ਮਾਧਿਅਮ ਰਾਹੀਂ ਧਨ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਪਹਿਲ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਜੋਕੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਡਿਜੀਟਲ-ਸਮਾਜਿਕ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਅਹਿਮੀਅਤ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵੱਧ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜੋਕੇ ਮਸ਼ੀਨੀ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਆਦਮੀ ਤਕਨੀਕ-ਯੁਕਤ ਪਰੰਤੂ ਦਿਲੀ

ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਸੱਖਣਾ ਹੋ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ। ਰੂਹ ਨਾਲ ਨਿਭਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਅਤੀਤ ਕਾਲ ਦੀ ਘਟਨਾ ਬਣ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਨਾਲ ਦੀ ਨਾਲ ਇੰਟਰਨੈੱਟ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਭੂਗੋਲਿਕ ਦੂਰੀ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਘੱਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰੁਪਏ-ਪੈਸੇ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਬੱਚਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ ਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਕੋਲੋਂ ਜਿੰਨੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦੂਰ ਬੈਠੇ ਹੋਵੋ ਤਾਂ ਵੀ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿਚ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਆਦਮੀ ਆਪਣੇ ਹਮ-ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸੁਭਾਅ ਨਾਲ ਰਲਦੇ-ਮਿਲਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਡਿਜੀਟਲ ਪਲੈਟਫਾਰਮ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਮਾਧਿਅਮ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇੰਟਰਨੈੱਟ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਐਮਰਜੰਸੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿਚ ਆਦਮੀ ਲਈ ਬਹੁਤ ਹੀ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਅਚਨਚੇਤੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਖੂਨ ਦੀ ਲੋੜ ਪੈ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿਚ ਫੌਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਡਿਜੀਟਲ ਪਲੈਟਫਾਰਮ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਢੰਗ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇੰਟਰਨੈੱਟ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੀਆਂ ਅਨੇਕਾਂ ਚਣੌਤੀਆਂ ਵੀ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਨ ਵਜੋਂ ਇੰਟਰਨੈੱਟ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਬਣਾ ਕੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਅਨੇਕਾਂ ਸੱਜਣ-ਮਿੱਤਰ ਅਤੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਤਾਂ

ਜ਼ਰੂਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਹ ਦੂਰ-ਦੂਰੇਥੇ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਉਹ ਲੋੜ ਪੈਣ ਤੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੰਨੇ ਸੱਜਣ-ਮਿੱਤਰ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਆਦਮੀ ਇਕਲਾਪੇ ਅਤੇ ਅੱਡਰੇਪਣ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਇਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਡਿਜੀਟਲ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਘਾਟ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਆਦਮੀ ਦਾ ਪ੍ਰਾਈਵੇਸੀ ਭਾਵ ਨਿੱਜਤਾ ਦਾ ਲੁਕਾਅ-ਛਿਪਾਅ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ। ਆਪਣੀਆਂ ਨਿੱਜੀ ਜਾਣਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਜਣਤਕ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਵਿੱਤੀ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ੀਆਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਨਿੱਜੀ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇੰਟਰਨੈੱਟ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਅਸਲ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾਤਮਿਕ ਸਾਂਝ ਗੁਆਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਦੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਜਾਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਆਮ 'ਹੁਣੇ-ਸਾਮ' 'ਹੁਣੇ' ਬੈਠ ਕੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇੰਟਰਨੈੱਟ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਕਾਇਮ ਕਰਨ ਲਈ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਮੋਬਾਈਲ ਦੀਆਂ ਐਪਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੰਟਰਨੈੱਟ ਦੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਆਦਮੀ ਡਿਜੀਟਲ ਨਸ਼ੇ ਦਾ ਆਦੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ ਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਮ 'ਹੁਣੇ' ਮਿਲਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਬਾਡੀ ਲੈਂਗਵੇਜ ਭਾਵ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਦੇ ਹਾਵ-ਭਾਵ ਵੇਖ ਕੇ ਉਸ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਜਾਂ ਮਨਸ਼ਾ ਸਮਝ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਡਿਜੀਟਲ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਾਰਾ ਕੁਝ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇੱਕ ਗੱਲ ਹੋਰ ਕਿ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ ਤੇ ਮਿਲ ਕੇ ਬਣੇ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੱਥ ਮਿਲਾਉਣ ਨਾਲ ਅਤੇ ਗਲਵਕਤੀ ਪਾਉਣ ਨਾਲ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿੱਘ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਡਿਜੀਟਲ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਵਿਚ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ ਤੇ ਮਿਲ ਕੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਭਾਵਨਾਤਮਿਕ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਸਾਮ 'ਹੁਣੇ' ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਨੁਸਾਰ ਢਾਲਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਕਿ ਇੰਟਰਨੈੱਟ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਵੈਸੇ ਵੀ ਆਨ-ਲਾਈਨ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਪਾਉਣਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਘਰਾਣਿਆਂ ਦਾ ਵਿੱਛ ਰਿਹਾ ਮੱਕੜ ਜਾਲ

ਸੰਜੀਵ ਸਿੰਘ ਸੈਣੀ, ਮੋਹਾਲੀ

7888966168

ਅੱਜ ਵਿਗਿਆਨ ਨੇ ਬਹੁਤ ਤਰੱਕੀ ਕਰ ਲਈ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਚੰਨ ਤੱਕ ਕਦਮ ਪੁੱਜ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਟੈਕਨੋਲੋਜੀ ਦੇ ਆਉਣ ਨਾਲ ਕੰਮ ਤਾਂ ਸੁਖਾਲਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਮਨੁੱਖ ਦੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਵੱਧ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਅਜਿਹੇ ਦੌਰ ਵਿੱਚੋਂ ਗੁਜ਼ਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਸਾਨੂੰ ਮੁਫਤ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਕੇ ਗੁਲਾਮ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਆਈ ਨਵੀਂ ਤਕਨੀਕ ਆ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਕਿੰਨੇ ਲੋਕ ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰ ਹੋਏ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਚਿਪ ਵਾਲੇ ਬਿਜਲੀ ਮੀਟਰ ਨੇ ਬਿਲ ਵੰਡਣ ਵਾਲੇ, ਮੀਟਰ ਚੈੱਕ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈ ਲਈ ਹੈ। ਫਾਸਟ ਟੈਗ ਆਉਣ ਨਾਲ ਕਿੰਨੇ ਹੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਕੋਲ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰੀ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਹੁਤ ਸੀ। ਕੁੱਝ ਸਮੇਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ ਕੋਈ ਕੰਮ ਕਰਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਰੇਲਵੇ ਟਿਕਟ ਜਾ ਜਹਾਜ਼ ਦੀ ਟਿਕਟ ਲਈ ਅਸੀਂ ਸਬੰਧੀ ਦਫਤਰ ਜਾਂਦੇ ਸਾਂ। ਏਅਰਪੋਰਟ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਕਈ ਰੇਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਨਿੱਜੀਕਰਨ ਹੋ ਗਿਆ। ਹੁਣ ਘਰ ਬੈਠੇ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕੰਮ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਕਈ ਸਰਕਾਰੀ ਅਦਾਰੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ (ਨਿੱਜੀ ਹੱਥਾਂ) ਵਿੱਚ ਆ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਹਰ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਮਾਰਟ ਖੁੱਲ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਜਿੱਥੇ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਹੀ ਛੱਤ ਹੇਠਾਂ

ਸਾਰਾ ਕੁੱਝ ਸਮਾਨ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਰਿਆਨਾ, ਬਿਜਲੀ ਦਾ ਸਮਾਨ, ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨਿਕ, ਕੱਪੜੇ, ਹੋਰ ਵੀ ਘਰੇਲੂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਵਾਲਾ ਸਮਾਨ। ਛੋਟੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦੁਕਾਨਾਂ ਤੇ ਖਰੀਦਾਰੀ ਘੱਟ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਛੋਟੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਅਕਸਰ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਰਟ ਵਿੱਚ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਵਰਾਇਟੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪੂੰਜੀਵਾਦੀ ਤਾਕਤਾਂ ਦਾ ਜਾਲ ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਵਿੱਛ ਚੁਕਿਆ ਹੈ। ਘਰ ਬੈਠੇ ਹੀ ਆਨਲਾਈਨ ਖਰੀਦਾਰੀ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਨਾਲ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਆਨਲਾਈਨ ਖਰੀਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਵਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਆਵਰਾਂ ਦੇ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਕਈ ਵਾਰ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਨੁਕਸਾਨ ਵੀ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਆਉਣ ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਕਰੋੜਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਖੇਤੀ ਕਰਨ ਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ। ਚਾਰ ਕੁ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਕੇਂਦਰ ਵੱਲੋਂ ਤਿੰਨ ਖੇਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਕਿਸਾਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਬਹੁਤਾ ਤੇ ਧਰਨੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਮਜ਼ਬੂਰੀ ਵੱਸ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਰੱਦ ਕਰਨੇ ਪਏ। ਡੇਢ ਕੁ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸ਼ੁੱਭ ਤੇ ਖਨੌਰੀ ਬਾਰਡਰ ਤੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੇ ਧਰਨਾ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੀ ਮੰਗਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ

ਗਿਆ। ਹੁਣ ਸੋਚਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਜ਼ਮੀਨ ਕਿਸਾਨਾਂ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ ਤਾਂ ਘੱਟ ਲੋਕ ਧਰਨੇ, ਮੁਜ਼ਾਹਰੇ ਕਰਨਗੇ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਦੱਬਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅੱਜ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਫਸਲਾਂ ਐਮਐਸਪੀ ਤੇ ਨਹੀਂ ਵਿਕ ਰਹੀਆਂ। ਕਈ ਵਾਰ ਨਕਲੀ ਬੀਜ ਤੇ ਘਟੀਆ ਖਾਦਾਂ ਕਾਰਨ ਫਸਲਾਂ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਸੇ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ। ਜਿਸ ਕੋਲ ਬੋਤੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਮੀਨ ਹੈ ਉਸਨੇ ਠੇਕੇ ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਹੱਥੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਨੂੰ ਕੋਈ ਤਰਜੀਹ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਮੋਬਾਇਲ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਕੜ ਵਿੱਚ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਰੱਖ ਲਿਆ ਹੈ। ਪਸ਼ੂ ਰੱਖਣੇ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਮੁੱਲ

ਦੇ ਡੇਅਰੀ ਪਦਾਰਥ ਲੈ ਰਹੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿੰਨੀ ਭਿਆਨਕ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਦੀ ਜਕੜ ਵਿੱਚ ਆ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ। ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਵਸ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਕਈ ਕੋਠੀਆਂ ਤੇ ਪ੍ਰਵਾਸੀਆਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ। ਜੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿਦੇਸ਼ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਮੁੜ ਕੇ ਰੂਹ ਨੀ ਉਸਦੀ ਕਰਦੀ ਆਪਣੇ ਜੱਦੀ ਪਿੰਡ ਆਉਣ ਦੀ। ਨਸ਼ਿਆਂ ਨੇ ਜਵਾਨੀ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਦੇ ਨੌਜਵਾਨ ਚਿੱਟੇ ਕਾਰਨ ਮਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਜੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਕੋਈ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਹੱਕਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਿੱਥੋਂ ਕਰਨਗੇ? ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਵੇਲਾ ਹੈ।

ਜੀਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਧਰਤੀ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਕਰਨੀ ਹੀ ਪਵੇਗੀ

ਧਰਤੀ ਮਨੁੱਖ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਮੁੱਢਲੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਖਾਣ ਲਈ ਭੋਜਨ, ਤਨ ਵੱਧਣ ਲਈ ਕੱਪੜਾ ਅਤੇ ਸਿਰ ਲਕਾਉਣ ਲਈ ਛੱਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਧਰਤੀ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਵੇਖੋ! ਏਨਾ ਕੁਝ ਦੇਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਹ ਸਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਪਰ ਅਸੀਂ ਮਨੁੱਖ ਏਨੇ ਲਾਲਚੀ ਅਤੇ ਅਹਿਸਾਨਵਰਾਮੇਸ਼ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਕੁਝ ਦੇਣਾ ਤਾਂ ਦੂਰ, ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇੱਕ ਕੂੜੇਦਾਨ ਵਾਂਗ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਹੋ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਸਭ ਸੁੱਖ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਧਰਤੀ ਮਾਤਾ ਅੱਜ ਆਪਣੀ ਹੋਂਦ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਦੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਧਰਤੀ ਤੇ ਪਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਕੁਦਰਤੀ ਸਾਧਨ ਸਾਡੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਹੀ ਹਨ ਪਰ ਜਿਸ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਦੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਆਉਂਦੇ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਜਰੂਰੀ ਲੋੜਾਂ ਦੇ ਪੂਰਤੀ ਤੋਂ ਵੀ ਅਸਮਰੱਥ ਹੋ ਜਾਂਵਾਂਗੇ।

ਮਨੁੱਖੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੇ ਧਰਤੀ ਦਾ ਸਰੂਪ ਹੀ ਵਿਗਾੜ ਕੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਖੇਤੀਯੋਗ ਭੂਮੀ, ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਖੇਤਰ, ਲੱਕੜੀ ਆਦਿ ਦੀ ਖਾਤਰ ਜੰਗਲਾਂ ਦੀ ਕਟਾਈ ਲਗਾਤਾਰ ਜਾਰੀ ਹੈ। ਜਿਹੜੇ ਰੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਉਗਾੜ ਤੇ ਵਰ੍ਹੇ ਲੱਗਦੇ ਹਨ, ਪੈਸੇ ਦੀ ਖਾਤਰ ਮਿਟਾਂ-ਸਕਿਟਾਂ ਵਿੱਚ ਕੱਟ ਕੇ ਵੇਚ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਰੁੱਖਾਂ ਅਤੇ ਜੀਵ ਜੰਤੂਆਂ ਦੀਆਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਕਿਸਮਾਂ ਲੁਪਤ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਲੁਪਤ ਹੋਣ ਦੇ ਕੰਢੇ ਹਨ। ਹਰ ਰੋਜ਼ ਲੱਖਾਂ ਨਵੇਂ ਵਾਹਨ ਸੜਕਾਂ ਤੇ ਉਤਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹਵਾ ਨੂੰ ਜਹਿਰੀਲੇ ਧੂੰਏਂ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਾਰਖਾਨਿਆਂ ਤੋਂ ਨਿਕਲਣ ਵਾਲਾ ਗੰਦਾ ਪਾਣੀ ਨਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਖਾਣਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਖਣਿਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਧਰਤੀ ਦੀ ਲਗਾਤਾਰ ਪੁਟਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਪੁਟਾਈ ਦੌਰਾਨ ਨਿਕਲੀ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਢੇਰਾਂ ਹੇਠ ਆ ਕੇ ਕੁਦਰਤੀ ਵਨਸਪਤੀ ਦਾ ਨਾਸ਼ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਵਾਹਨ ਅਤੇ ਕਾਰਖਾਨੇ ਕਚਰਾ ਅਤੇ ਜਹਿਰੀਲੀਆਂ ਗੈਸਾਂ ਪੈਦਾ ਕਰਕੇ ਮਿੱਟੀ, ਪਾਣੀ, ਹਵਾ, ਧੁਨੀ ਆਦਿ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਿਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਾਣੀ ਅਤੇ ਹਵਾ, ਜਿਹੜੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਹੋਂਦ ਲਈ ਜਰੂਰੀ ਸਨ, ਅੱਜ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਵੰਡ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਾਡੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਗਲਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਅਤੇ ਜਰੂਰਤਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਨਾਕਾਮ ਹੋ ਗਏ ਹਾਂ। ਜਦ ਜਰੂਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਸਾਡੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਵਧ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਪੈਸੇ ਦੇ ਹੰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਅਨੇਕਾਂ ਜਾਇਜ਼-ਨਜਾਇਜ਼ ਚੀਜ਼ਾਂ ਖਰੀਦਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਬਾੜ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਨਵੇਂ ਕੱਪੜੇ ਖਰੀਦ ਕੇ ਅਸੀਂ ਪੁਰਾਣਿਆਂ ਨੂੰ

ਪਹਿਣਨਾ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਹਰ ਸਾਲ ਅਨੇਕਾਂ ਜੋੜੇ ਜੁੱਤੀਆਂ, ਪਰਸ, ਬੈਲਟਾਂ ਆਦਿ ਖਰੀਦੇ ਅਤੇ ਸੁੱਟੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਮੋਬਾਇਲ ਬਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤੁਰੰਤ ਹੀ ਲੋਕ ਪੁਰਾਣੇ ਮੋਬਾਇਲ ਨੂੰ ਵੇਚ ਜਾਂ ਸੁੱਟ ਦਿੰਦੇ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਮੋਬਾਇਲ ਖਰੀਦ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਮੋਬਾਇਲਾਂ ਦੇ ਸਿਮਕਾਰਡ, ਡਾਟਾ ਕਾਰਡ, ਮੈਮਰੀ ਕਾਰਡ ਆਦਿ ਬਣਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ ਪਲਾਸਟਿਕ, ਸਿਲੀਕਾਨ ਅਤੇ ਤਾਂਬੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਿਲੀਕਾਨ ਅਤੇ ਤਾਂਬੇ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਹੇਠੋਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਲਾਸਟਿਕ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਹੇਠਲੇ ਪੈਟਰੋਲੀਅਮ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਮੋਬਾਇਲ, ਸਿਮਕਾਰਡ, ਡਾਟਾ ਕਾਰਡ, ਮੈਮਰੀ ਕਾਰਡ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਥੇ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਜੈਵਿਕ ਵਿਘਟਨ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਇਹ ਧਰਤੀ ਤੇ ਫੈਲਾਇਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਸਭ ਤੋਂ ਖਤਰਨਾਕ ਕਚਰਾ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਅੰਜਾਮ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਮਨੁੱਖ ਧਰਤੀ ਤੇ ਕਬਾੜ ਦੇ ਢੇਰ ਲਗਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਘਰਾਂ ਦਾ ਕੂੜਾ, ਮਕਾਨ ਉਸਾਰੀ ਸਮੇਂ ਬਚੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ, ਪੁਰਾਣੇ ਕੱਪੜੇ, ਖਾਲੀ ਪੈਕਟ, ਪਲਾਸਟਿਕ, ਟੁੱਟਿਆ ਫਰਨੀਚਰ, ਡੱਬਾ ਬੰਦ

ਭੋਜਨ ਦੇ ਖਾਲੀ ਪੈਕਟ, ਡਿਸਪੋਜ਼ਲ ਬਰਤਨ, ਖਾਲੀ ਬੋਤਲਾਂ ਆਦਿ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਘਟਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਨਾਲੋਂ ਕਈ ਗੁਣਾ ਹੌਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਇਹਨਾਂ ਢੇਰਾਂ ਦਾ ਅਕਾਰ ਲਗਾਤਾਰ ਵਧਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹਰ ਪਿੰਡ, ਕਸਬੇ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਕੂੜੇ ਦੇ ਢੇਰ ਵੇਖੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੇ ਮਹਿੰਗੇ ਅਤੇ ਪੌਸ਼ ਅਖਵਾਉਂਦੇ ਇਲਾਕੇ ਵੀ ਇਹਨਾਂ ਢੇਰਾਂ ਤੋਂ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕੇ। ਜਦ ਮੌਸਮ ਵਿੱਚ ਨਮੀ ਵਧ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕੂੜੇ ਦੇ ਢੇਰਾਂ ਤੋਂ ਮੱਛਰ, ਮੱਖੀਆਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਾਣੂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਅਨੇਕਾਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹੋ ਕੂੜਾ ਜਦ ਗੰਦੇ ਪਾਣੀ ਦੀਆਂ ਨਾਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਾਣੀ ਦੀ ਨਿਕਾਸੀ ਰੁਕ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪਾਣੀ ਨਾਲੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਣ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰ ਅਵਾਰਾ ਪਸ਼ੂ ਭੋਜਨ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੂੜੇ ਦੇ ਢੇਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮੂੰਹ ਮਾਰ ਕੇ ਪਲਾਸਟਿਕ ਦੇ ਲਿਫਾਢੇ ਖਾ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਾਇਦ ਅਸੀਂ ਕੂੜੇ ਦੇ ਢੇਰਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਸਚੇਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਸਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੂੜੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਸਿਰਫ਼ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ

ਕਿ ਅਸੀਂ ਏਨੀ ਵੀ ਖੋਚਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿ ਜੈਵਿਕ ਅਤੇ ਅਜੈਵਿਕ ਕੂੜੇ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕੂੜੇਦਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ, ਵਧਦੇ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਅਲਾਮਤਾਂ ਦਾ ਸਾਰਾ ਦੋਸ਼ ਅਸੀਂ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਮੜ੍ਹ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਕੀ ਸਾਨੂੰ ਵਿਗਿਆਨ ਨੇ ਗੰਦਗੀ ਮਚਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਹੈ? ਵਿਗਿਆਨ, ਜਿਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੀ ਭਲਾਈ ਲਈ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨਿੱਜੀ ਹਿੱਤਾਂ ਲਈ ਵਰਤ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਸਾਡੇ ਵਧਦੇ ਲਾਲਚ ਅਤੇ ਅਣਗਹਿਲੀ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਹੋਣਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਪੂੰਜੀਪਤੀ ਸਰਕਾਰ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਸਮਾਜਵਾਦੀ, ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਲੋਕਤੰਤਰੀ, ਹਰੇਕ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਮਕਸਦ ਉਤਪਾਦਨ ਵਧਾਉਣਾ ਅਤੇ ਆਰਥਿਕ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਸਿੱਧਾ ਅਸਰ ਧਰਤੀ ਤੇ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਬੁੱਧੀਜੀਵੀ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪੁਰਾਤਨ ਖੇਤੀ ਢੰਗ ਪੱਛੜੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਤਪਾਦਨ ਦੀ ਦਰ ਹੌਲੀ ਸੀ। ਗੱਲ ਠੀਕ ਵੀ ਹੈ ਪਰ ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਿਉਂ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਆਧੁਨਿਕ ਖੇਤੀ ਢੰਗ ਅਤੇ ਰਸਾਇਣਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਜਿਆਦਾ ਅਨਾਜ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਉਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਥੋਕ ਦੇ ਭਾਅ ਵਿੱਚ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਵੀ ਵੰਡ ਰਹੀ ਹੈ।

Student Visa and Canadian PR

Minimum requirements
10+2 and IELTS in 6.0 Bands

Bring your relatives to Canada through a student visa. Permanent Residence in 2 years upon completion of diploma studies.

ਕੈਨੇਡਾ ਦਾ ਸਟੂਡੈਂਟ ਵੀਜ਼ਾ ਅਤੇ ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਪੀ. ਆਰ

ਆਪਣੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਟੂਡੈਂਟ ਵੀਜ਼ੇ ਰਾਹੀਂ ਕੈਨੇਡਾ ਮੰਗਵਾਓ। 2 ਸਾਲ ਦਾ ਡਿਪਲੋਮਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੈਨੇਡਾ ਦੀ ਪੱਕੀ ਪੀ. ਆਰ. ਲਓ। ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਪੜ੍ਹਾਈ 10+2, ਅਤੇ IELTS ਵਿੱਚੋਂ 6.0 ਬੈਂਡਸ

Call

BUY SALE RENT

- Commercial Realty Services
- Residential Realty Services
- Homeowner Related Services

Residential Real Estate Broker
ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਸ਼ਲ ਰੀਅਲ ਅਸਟੇਟ ਬਰੋਕਰ

Hindi, Punjabi, English, French
Free consultation . Free market evaluation .
Mortgage arrangements can also be made

ਮੋਰਗੇਜ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੈ
ਹਿੰਦੀ, ਪੰਜਾਬੀ, ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ, ਫਰੈਂਚ

Ph : (514)663 4883
Email: komal.arora@century21.ca

ਕਮਲ ਅਰੋੜਾ
ਰਿਅਲਟਰ

Komal Arora
Realtor

9/11 anniversary: Trump attends New York Yankees game, draws boos and cheers

United States President Donald Trump has drawn mixed reactions from spectators while attending the New York Yankees game, after honouring the memories of the victims at the Pentagon. During the National Anthem, Trump was shown on the stadium jumbotron and received boos from some in the crowd, cheers from others.

President Donald Trump attended the New York Yankees game on Thursday night, drawing a mixed reaction while marking the 24th anniversary of the Sept. 11 attacks, after honoring the memories of the victims at the Pentagon earlier in the day. Authorities installed security glass outside an upper level suite on the third base side, over the visiting Detroit Tigers dugout, for the president. During the National Anthem, Trump was shown on the stadium jumbotron and received boos from some in the crowd, cheers from others. Moments earlier, as he first took his seat, the president briefly waved to the crowd and flashed a thumb's up — but not all fans noticed because there was no announcement he was arriving.

The stadium also briefly played Trump's unofficial campaign anthem, "God Bless the USA," but to little reaction. There were chants of "USA! USA! USA!" but they were more related to marking Sept. 11 than Trump's attending the game. All that followed Trump stopping by the home team's clubhouse about 15 minutes before the game. He shook hands with the players and

team staff members, and talked about being close for years with late Yankees owner George Steinbrenner, calling him "a great friend of mine, the whole family." Trump predicted the Yankees would win, noting of his past attending games with Steinbrenner, "We won every time I came." "You think that was easy sitting with him for a game? It wasn't. It was brutal. But he won, and you're going to win," the president said. He later added: "You're going to

go all the way, and you'll get in the playoff -- and I think we'll start off, how about tonight? We'll start from tonight on, and you're going to do well." The Tigers beat the Yankees during the first two games of the series Tuesday and Wednesday by a combined score of 23-3. Trump said he wanted to "wish you guys a lot of luck. You're great players, I know, every one of you." He also recalled that the Yankees' archrival, the Boston Red Sox, had visited him

in the Oval Office earlier this summer and then went on a long winning streak. Manager Aaron Boone said before Trump's arrival that Yankees leftfielder Anthony Volpe had quietly been playing with a partial labrum tear in his left shoulder. As he greeted him, Trump patted him softly on the shoulder. "It's something that I'm excited to be a part of," Boone said of Trump being on-hand. A presidential visit always prompts extra security at sport-

ing events, but things were heightened after conservative activist and close Trump ally Charlie Kirk was assassinated in Utah on Wednesday. When Trump attended the Sept. 11 observance ceremony at the Pentagon earlier Thursday, authorities moved the ceremony inside as an added precaution. Trump's attendance recalled President George W. Bush's ceremonial first pitch 24 years earlier as the Yankees played the Arizona Diamondbacks in the 2001 World Series — a moment that came to symbolize national resilience after the attacks mere weeks earlier. Since the attacks, the Yankees and their fans have marked Sept. 11 during the seventh-inning stretch by singing "God Bless America" in addition to the traditional "Take Me Out to the Ballgame," and they were doing so again Thursday. They also held a moment of silence before the first pitch. Security at the stadium was tight, with entrance featuring metal detectors and Secret Service agents, some with sniffer dogs, while New York Police Department helicopters thundered overhead.

A photograph showing the back of an older man with white hair wearing a light blue checkered shirt, and a woman with dark hair in a red and gold sari. They are standing on a rocky shore, looking out at a calm blue ocean under a clear sky.

Life is a Story.Tell it Well

ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਇੱਕ ਕਹਾਣੀ ਹੈ, ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਦੱਖੋ

Proud to Provide the Community with
grief support and healing experiences

ਸੋਗ ਭਰੇ ਮਹੌਲ ਨੂੰ ਸੌਖਾਵਾਂ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅਸੀਂ
ਤੁਹਾਡੀ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ

A circular logo featuring a stylized white evergreen tree against a dark background.

Maison funéraire Rideau Funeral Home

4275, boul. des Sources, Dollard-des-Ormeaux (Qc) H9B 2A6
514-685-3344 • www.rideaumemorial.com

ਤੁਹਾਡਾ ਆਪਣਾ ਪੰਜਾਬੀ ਸਟੋਰ

Abdul Rehman

514-638-2222, 514-629-0000

Authorized Dealer of Rogers and Fido

GET ANY PHONE FOR
\$0 Down

Get unlimited internet for very less price

6700 Ch de la cote des neiges k-27 H3S2B3

Abdul Rehman

Authorized dealer of
Rogers fido and chatr

The changing marriage playbook for Indians in their 30s

As you grow older, you realise that high school romances don't always last a lifetime, and even that one great college love you thought would endure often fades after a few ups and downs.

Love marriages may have their fairy-tale charm, but arranged marriages can be just as fulfilling and romantic. Think of them as a gentle nudge toward meeting 'the one' and beginning a new adventure. Traditionally, marriage in India has meant committing to just one person, or as Bunny in *Yeh Jawaani Hai Deewani* called it, "the same dal chawal for life." But the dynamics are shifting. People in their 30s are increasingly exploring the idea of open marriages within the arranged marriage setup. A viral Reel by influencer Vagmita Singh recently sparked a debate around this trend.

So, are people looking for open marriages?

"While arranged marriages are still prevalent in India, views on marriage are changing, particularly for people in their 30s, many of whom are financially independent and clear about their expectations from relationships," Sybil Shiddell, country manager of dating app Gleeden (India), tells *India Today*. She adds that a survey by Gleeden indicates that 35 per cent of people are currently in an open relationship, and 41 per cent said they would be open to one if their partner suggested it.

"This represents a move towards more openness about alternative relationships – even in arranged marriage situations, where emotional connection may take some time to build," says Shiddell. Meanwhile, data from Ashley Madison, a platform for discreet relationships, shows that smaller Indian cities are now more open to non-traditional relationships. Leading the list is Kanchipuram, which ranks highest in India for interest in extra-marital affairs. Further, Ruchi Ruuh, a Delhi-based relationship counsellor, shares that people always have a yearning for novelty, especially at later stages in a marriage. "Earlier, many relied on unethical forms of non-monogamy, but now they are more aware of the possibilities of practising ethical non-monogamy, such as open marriages," she says.

She adds, "Now more partners want to balance societal expectations of marriage with personal desires for freedom and exploration. It's not mainstream in India, but the conversations are happening quietly within certain circles."

However, Mumbai-based relationship expert and author Shahzeen Shivdasani feels that open marriages are rare. "Most

people entering arranged marriage setups are looking for stability, family, shared values, shared outlooks on life. So monogamy is still the default expectation."

Does age factor play a role?

Priyanka Kapoor, a Mumbai-based couples and family counsellor, explains that by the time people reach their 30s, they are often focused on building careers and planning families, carrying experiences that shape how they view marriage.

At this stage, practicality takes centre stage — priorities are clearer, and family expectations and responsibilities weigh heavily in decision-making. That's why open marriages, when they do happen, are more common in the 30s, as individuals try to balance personal needs with family obligations.

Ruuh also notes that age is significant. By their 30s, many couples, especially those who married in their early or mid-20s, start to question the excitement in their marriage. For some, this leads to a desire to explore sexual or emotional connections with others.

People who marry later often have more clarity about what kind of relationship structure works for them and feel more confident negotiating alternatives like open marriages.

Can open marriages work in India?

"While open marriages remain somewhat niche in India, they are becoming more

accepted," says Shiddell.

According to Gleeden's data, acceptance is higher in Tier 1 cities, but curiosity about non-monogamy is growing in Tier 2 cities as well.

Shiddell explains that the drivers of this change are financial independence and exposure to global cultures and ideas, providing individuals with more space to explore relationships beyond traditional norms.

Ruuh adds that open marriages require transparency, trust, and emotional maturity.

In India, where family involvement, societal judgment, and lack of privacy are significant factors, sustaining an open marriage can be challenging. "It's possible, and many people do practice open marriages in India, but most remain somewhat secretive," she says.

Shivdasani agrees that open marriage is far from mainstream in India. While it may be accepted in certain progressive or niche circles, it is unlikely to become widespread given the country's deep-rooted cultural values.

Monogamy: Societal obligation or choice?

Across many parts of India, monogamy remains the default, shaped by family and social pressure. But people in their 30s are beginning to question what loyalty, love, and relationships really mean. A Gleeden study found that 61 per cent of married respondents felt monogamy can be a constraint. Many in their 30s want it to be a choice rather than an expectation, prioritising personal happiness and emotional connection over social norms.

Kapoor notes that monogamy isn't an obligation but a personal choice. Many still prefer monogamy, seeking a deep connection with their partner in their 20s and 30s. For them, true satisfaction comes from commitment.

However, some in their 30s feel restricted by monogamy. Those interested in open marriages remain a small minority, while others who don't want to feel bound often stay single, marrying only under social or family pressure.

What about social stigma?

"There's undoubtedly a strong stigma around open marriages, while monogamy continues to be socially

validated. Choosing openness often invites judgment and criticism, as it challenges traditional ideas of marriage," Shivdasani says.

Shiddell adds that marriage is heavily linked to family honour, religion, and tradition, which often prohibits discussions about open marriages.

"While attitude changes may be slow, there is hope for more open dialogue around alternative relationships. Younger Indians are starting to see marriage as an equal partnership rather than a social formality, and conversations about emotional needs are slowly reducing the taboo," she says.

Emotional risks of open marriage
Open marriages bring challenges like jealousy, insecurity, and fear of losing a partner's desire, explains Ruuh.

Even with clear communication and transparency, some may perceive a loss of intimacy, especially if participation is reluctant.

Without clearly set boundaries, one partner may feel neglected or betrayed. In cultures like India, where marriage is linked to honour, this can feel dishonourable.

Is this a generational shift?

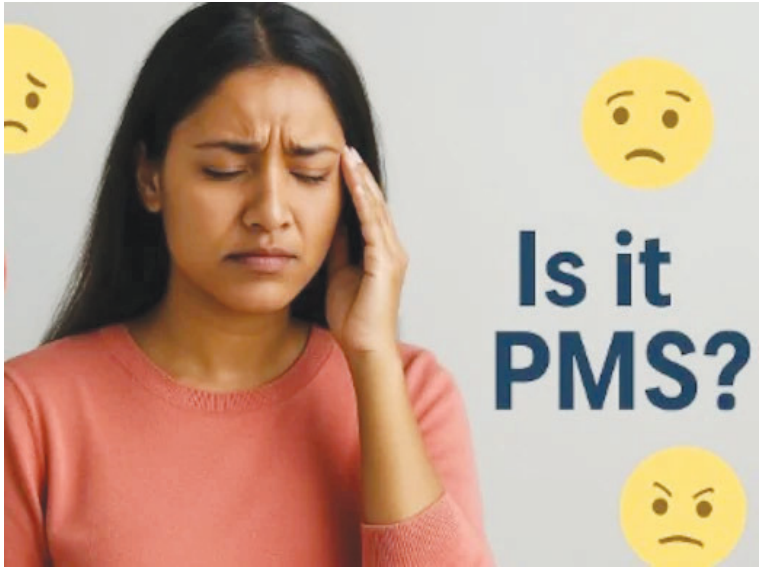
Experts agree that this change is generational. Millennials and Gen Z are redefining marriage and questioning the idea that lifelong exclusivity is the only path to happiness.

"There really isn't a right or wrong here; it's a matter of exposure to global thinking, financial independence, and a desire for authenticity. Older generations equate marriage with duty and family reputation, while younger Indians prioritise happiness and emotional well-being," Shiddell says. Kapoor adds that younger people are more practical, focusing on what truly matters instead of blindly following culture. For them, happiness and relationship satisfaction may lie outside conventional norms. However, this mindset is more common in urban areas than in rural or semi-rural regions.

Is hustle culture making your PMS worse?

Hustle culture impacts women's bodies like a domino effect: more stress, more lifestyle issues, irregular menstrual cycles, and more intense PMS. Believe it or not, it's true. Experts decode the layers.

One moment you're doing just fine, the next you're snapping at someone, only to end up crying over a cute dog video on your feed. And then comes the question: is it stress acting out, or is it PMS? When it is PMS, it can feel like being on a cocktail of mixed moods and energies. In-

creasingly, more women are noticing the same. But here's the real question: while stress and a digitally driven lifestyle are known to affect fertility and pregnancy, has it also made PMS a tougher battle? PMS, or pre-menstrual syndrome, usually shows up one to two weeks before periods. It

brings with it mood swings, irritability, fatigue, bloating, tender breasts, and even appetite or sleep changes. Some cycles are manageable, others overwhelming. And calling it just "moodiness" misses the point. Surveys show nearly 75 per cent of women of reproductive age experience PMS, and about one in five find it intense enough to interfere with everyday life. Beyond biology, PMS always carried cultural baggage. Once dismissed as being "in women's heads", today it runs into hustle culture - the need to push through everything. "Being a millennial, I've seen PMS evolve. Talking about it used to be taboo, but gradually we became the ones with access to more information and more likely to research our bodies. The symptoms which I probably didn't even recognise earlier are now so evi-

dent. I think lifestyle and job stress play a big role," says Harshita Mathur, a 30-year-old IT professional.

Hustle and hormones
The hustle culture needs no explanation. What began as a way to aspire and achieve has become romanticised: caffeine-fuelled late nights, rise-and-grind mantras, deadlines worn like a badge of honour. While PMS is unique to women, the toll of hustle culture isn't. Stress chips away at health for everyone - men included, with evidence of disrupted sleep, mood swings and lowered testosterone. But for women, the effect often lands in sharper PMS symptoms. "Instead of switching on and off like it should, the body stays stuck in overdrive. This keeps cortisol high, which disrupts the ner-

vous system and triggers inflammation. For many women, this translates into stronger PMS symptoms," explains Dr Muskaan Chhabra, fertility specialist at Birla Fertility and IVF, Delhi. Dr Tripti Raheja, lead consultant in obstetrics and gynaecology at CK Birla Hospital, adds: "High cortisol worsens the imbalance of oestrogen and progesterone, making PMS symptoms more pronounced." Apoorva Dixit, 25, a performance marketing specialist, has noticed this shift herself: "I'd just get a little moody, sometimes not even every month. But now it's more pronounced. I think work pressures have something to do with it."

Workplace and PMS
Workplaces are a major contributor. Experts as well as studies also suggest so.

Why a DIY chemical peel is a risk you should never take

If you love scrolling through beauty content online, you've probably come across DIY chemical peel reels promising an instant glow. But don't let the hype fool you, as what looks like a quick beauty fix can actually leave your skin in big trouble.

You've just returned from what feels like the perfect first date. The food was delicious, the conversation flowed with zero awkward pauses, and the flirting had just the right spark. Every little thing seemed to tick off the boxes you had secretly built in your head. Your date managed to charm you effortlessly, and judging by their smiles and lin-

gering looks, you definitely had them hooked as well. Cut to you on your couch, replaying every detail from your outing, and then the thought hits: okay, where does this go from here? Should you ride the wave and commit quickly, or should you play it cool and take things slow? After all, if everything feels so right, why not take the next step? But

then again, don't we all know that people can fake it on the first date? Mala Vohra Khanna, a Delhi-based clinical psychologist, tells India Today that a first date can be deceptive, not because someone is being dishonest, but because of how we naturally behave. Most people are extra conscious the first time they meet, wanting to leave a good impression. This often leads to a kind of social masking, where we highlight our best qualities and hide the less flattering ones. It's not about false intent, but about showing the most ideal version of ourselves in that moment. For Ravi Mittal, founder and CEO of QuackQuack, a dating app, the answer is a bit of both—yes and no. While people do try to put their best foot forward on a first date, things play out differently when that date follows days or weeks

of chatting on a dating app. By then, both sides already have some context, a sense of each other's personalities, and at least a rough idea of what to expect. He shares that nearly 38 per cent of daters across the country said their real-life experience matched the expectations they had built while talking to an online match. So, you liked the person you met on the first date, and you're excited to see where things might go. That's great, but before you start picturing anniversaries and weekend getaways, it's important to pause and understand what commitment means to you and them. Commitment doesn't mean the same thing to everyone. For some, it can be about being exclusive after just a few dates. For others, it can be about taking time to build trust before calling it a relationship. Moving ahead without clarifying this can easily lead to mismatched expectations and disappointment.

Does moving too fast spoil the spark? Everything clicked, and you made it official. But while quick commitment feels thrilling, could it be the secret ingredient in a recipe for disaster? Sybil Shiddell, country manager of dating app Gleeden (India), thinks it could be. She tells us that speeding through a relationship is risky. While it's an exhilarating rush of blood to the head, you're more than likely missing out on the fundamentals that will help you last in the long term. "When you move quickly, you have no time to assess who the person is, their quirks and flaws, and if your life goals are aligned. That divine chemistry can, little by little, vanish once life starts happening, and suddenly it's like, 'Do I have the right ticket for this ride?'" Also, it is entirely understandable and a very common mistake to misunderstand lust and infatuation with compatibility," Shiddell says.

Why is a centuries-old Hindu ritual a big global trend now?

Vow renewal, now a popular trend around the world, is more like a contemporary take on the ages-old Hindu tradition of Shashti-poorthi. It is being seen as an opportunity to reaffirm commitment, celebrate love, and even fix marriages.

©From Beyonce and Jay-Z to Justin and Hailey Bieber, and closer home Sanjay Dutt and Manyata or Sunny Leone and Daniel Weber - many celebrity couples around the world share one thing in common: they have celebrated their love anew with a vow renewal. A vow renewal is a ceremony where a couple celebrates their marriage and years of togetherness, and reaffirms their commitment to each other by ceremonially repeating or refreshing their wedding vows. Think of it as a wedding refresh - an occasion to express gratitude for the past while promising to keep nurturing the bond in the years ahead. India, in fact,

has long had its own cultural version of vow renewal - Shashti-poorthi. A centuries-old Hindu tradition, predominantly performed in South India, Shashti-poorthi is celebrated when a man turns 60 (shashti means sixty, and poorthi means completion). As part of the rituals - which include Ganesh Puja, Navagraha Puja (worship of the nine planets) and Abhishekam (sacred bath) - the couple also reaffirms their marriage vows and re-enacts the wedding in the presence of loved ones. In many ways, today's vow renewals are simply a contemporary take on Shashti-poorthi.

Modern-day vow renewals
Just like Shashti-poorthi, modern-day vow renewals can be as intimate as a private gathering of two or as extravagant as a celebration with hundreds of guests. Today, more and more couples around the world are embracing it like never before.. Today, some couples choose to renew their vows on milestone anniversaries, like the 10th or 25th. Others do it after weathering a storm in their relationship, or during a transition phase (such as stepping into parenthood) as a way to strengthen their bond. And then there are those who do it simply for the joy (and thrill)

of being bride and groom all over again. While Shashti-poorthi continues to be immensely popular in the South, the trend has travelled across India in the form of modern vow renewals. Celebrity couples like Ronit Roy and Neelam, or Sanjay Dutt and Manyata, have even retaken the saat pheras. Others go all out, turning their vow renewal into a full-blown destination affair. Think a three-day extravaganza with haldi, mehendi, sangeet, and even a baraat. Wedding planners, designers, and photographers are roped in, making it feel every bit as grand as the original wedding, if not more.

Cheap Oil, Heavy Costs: How India's China-Russia Embrace Could Backfire

India's pivotal shift in consolidating a Russia-India-China (RIC) axis, though tactically alluring, risks rendering it more vulnerable and increasingly isolated as a purported leader of the democratic Global South. The Shanghai Cooperation Organisation (SCO) summit in Tianjin, where Prime Minister Narendra Modi walked hand-in-hand with Xi Jinping and Vladimir Putin, crystallised a new phase of India's strategic signalling at a time when our economy is more interlinked with China and Russia than ever before despite having areas of disagreeable distance. For Beijing and Moscow, the optics at SCO were a symbolic coup: Xi spoke of the "dragon and elephant dancing together", while Putin and Modi announced expanded trade in energy and agriculture.

For Washington, however, the trilateral choreography was interpreted as a defection. President Donald Trump bluntly declared on social media that the United States had "lost India and Russia to deepest, darkest China". His frustration was compounded by India's continued imports of discounted Russian oil and its profitable resale of refined products into Europe, an arbitrage that prompted Washington to impose

punitive secondary tariffs of 50% specifically on Indian goods.

On the surface, India's alignment with the RIC bloc offers clear, calculable rewards. Russian hydrocarbons, procured at deep discounts, sustain India's refiners and provide immediate fiscal breathing room; Chinese upstream inputs from lithium-ion cells to APIs are indispensable for manufacturing and green transition projects; and the trilateral framework flatters New Delhi with the image of belonging to a powerful multipolar club. For a country squeezed by US tariffs, Western protectionism, and secondary sanctions, the immediate temptation to hedge through the RIC axis is undeniable.

The Russian Hydrocarbon Windfall

India's tilt towards Russian hydrocarbons has been extraordinary both in scale and speed. In fiscal year 2024-25, bilateral trade surged to a record \$68.7 billion, dominated almost entirely by Indian imports, with \$63.84 billion accounted for by mineral fuels and crude oil. Indian refiners, state-owned and private alike, seized on the arbitrage opportunities created by discounted Urals crude. By maximising plant utilisation and exporting refined products such as diesel and gasoline, they

captured significant margins while reducing landed energy costs for the domestic economy. Tanker-tracking intelligence confirmed that by mid-2025, India was importing an average of 1.6 million barrels of Russian crude per day, with major facilities such as Jamnagar institutionalising this new energy axis. Conservative estimates suggest cumulative fiscal savings in the billions since early 2022.

Precarious Gains

But these gains are precarious. They sit uneasily alongside the retaliatory instruments of US trade policy. Recent tariff pronouncements from Washington directly endanger nearly 55% of India's merchandise exports to the United States, a market worth over \$87 billion annually. The potential for order cancellations, diminished investment flows, and reputational risks could quickly overwhelm the fiscal relief derived from Russian oil. In pure cost-benefit terms, the calculus is stark: the marginal billions saved on crude are dwarfed by the tens of billions at risk through reduced access to the world's largest consumer market. What appears to be short-term fiscal breathing room thus masks a long-term strategic liability. The fungibility of crude oil in global markets is not mirrored by the stickiness of

export relationships, which anchor entire industries in textiles, pharmaceuticals, and engineering goods. The inescapable lesson from this dynamic is clear. Energy security procured through Russian imports buys immediate fiscal breathing room and a degree of policy autonomy. But, by embedding itself too deeply in sanctioned energy flows, India exposes its economy to the volatility of great-power contestation and risks exchanging stable, rules-based trade with advanced economies for fragile tactical bargains. **Sino-Indian Asymmetry** If Russian oil constitutes an acute conundrum, India's trade relationship with China represents a chronic and slow-burning structural vulnerability. In 2024-25, India imported \$113.5 billion worth of goods from China while exporting only \$14.3 billion, producing a trade deficit of nearly \$99.2 billion. This imbalance is not merely a question of numbers; it encodes profound asymmetries of leverage. Chinese imports are overwhelmingly concentrated in inelastic, upstream inputs essential for India's industrial production base and green transition. More than half of India's needs for solar cells, lithium-ion batteries, Active

Pharmaceutical Ingredients (APIs), and Key Starting Materials (KSMs) are sourced from Chinese suppliers. These are not commodities easily substitutable in the short run. Any disruption, whether geopolitical, tariff-induced, or deliberate, would cascade across the Indian economy, spiking costs, halting production, and jeopardising national priorities from energy transition to "Make in India". At the same time, India's exports to China remain limited to price-elastic raw materials and low-value-added goods, such as iron ore and basic chemicals. This asymmetry grants Beijing coercive leverage while leaving India with minimal retaliatory capacity. The imbalance is further underscored by the ballooning semiconductor import bill - ₹1.71 lakh crore in FY 2023-24, reflecting dependence on Chinese wafers and integrated circuits, even as domestic assembly advances. In effect, India's manufacturing and green ambitions are constrained at the upstream level by a dependency that China can weaponise with little cost to itself. This is not interdependence but strategic vulnerability. The more India integrates with China's industrial ecosystem, the more exposed it gets to the structural asymmetry at its core.

DAR & ASSOCIATES

ACCOUNTING & TAX SERVICES

SMALL & MEDIUM BUSINESS

ਨਿੱਜੀ ਅਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਲੇਖਾਕਾਰੀ ਸੇਵਾਵਾਂ

- BOOKKEEPING SERVICE
- REPORTS (DAS/ GST / QST, ETC.)
- PAYROLL SERVICE

DRBHNG@YAHOO.CA
 RANJIT KAUR DARBHANGA
 GULSHAN DARBHANGA
 CELL (514)294-5588
 HOME (450)465-6910

Over 7,000 Prisoners Escape From Nepal Jails Amid Violent Protests

The massive anti-government demonstrations across Nepal that forced Prime Minister K P Sharma Oli to resign on Tuesday led to a serious law and order situation across districts, prompting the Nepal Army on Wednesday to impose nationwide restrictive orders followed by a curfew.

The massive anti-government demonstrations across Nepal that forced Prime Minister K P Sharma Oli to resign on Tuesday led to a serious law and order situation across districts, prompting the Nepal Army on Wednesday to impose nationwide restrictive orders followed by a curfew. At least five juvenile inmates died during a clash with security personnel at a jail in western Nepal, while more than 7,000 prisoners escaped from different jails across the country during the violent anti-government protests, according to media reports. The massive anti-government demonstrations across Nepal that forced Prime Minister K P Sharma Oli to resign on Tuesday led to a serious law and order situation across districts, prompting the Nepal Army on Wednesday to impose nationwide restrictive orders followed by a curfew. Inmates took advantage of the protests and tried to escape from jails, resulting in clashes across several prison facilities since Tuesday. "Five juvenile inmates died in a clash with security personnel at the Naubasta Correctional Home in Naubasta Regional Jail located in Bajinath Rural Municipality-3 of Banke on Tuesday night," The Rising Nepal newspaper said.

The five juvenile inmates were killed and four were seriously injured when police

opened fire during a clash that broke out when inmates tried to take over the weapons of security personnel of the correctional home, the newspaper said, quoting the Naubasta Juvenile Correctional Home office. According to authorities, 149 of the 585 inmates from the prison and 76 of the 176 detainees from the juvenile home escaped during the incident.

MyRepublica newspaper reported that around 7,000 inmates across the country have escaped from various prisons.

Citing Home Ministry sources, the paper said that the escapes were reported from multiple facilities, including Dillibazar Jail (1,100), Chitwan (700), Nakkhu (1,200), Jhumpka in Sunsari (1,575), Kanchanpur (450), Kailali (612), Jaleshwar (576), Kaski (773), Dang (124), Jumla (36), Solukhumbu (86), Gaur (260), and Bajhang (65).

"The prisoners threatened security personnel while breaking out. With convicts serving sentences for various crimes now at large, fear has gripped the public. Many victims of these crimes have reportedly fled their homes, fearing reprisals," it said.

In a separate report, the paper said all 471 inmates, including 43 women, escaped from the district jail in Sindhuligadhi, Sindhuli in southern

Nepal's Bagmati province.

According to the prison administration, the inmates set fire inside the facility on Wednesday morning and broke the main gate to flee.

Superintendent of Police Laldhwaj Subedi confirmed that all prisoners have broken out of the jail, the news portal added.

The Kathmandu Post newspaper said more than 500 inmates escaped from the Nawalparasi West District Prison in southern Nepal.

"Prisoners at the district jail in Nawalparasi West have escaped after they set fires and raised slogans demanding release inside the prison," the newspaper said.

Despite efforts to control them, most inmates managed to flee, it added.

In Kathmandu, a prisoner who attempted to escape from Dillibazar Jail was captured by local youths and handed over to the Nepali Army.

Several inmates escaped from Rajbiraj prison in Saptari after setting fire inside the facility on Wednesday afternoon.

Despite security personnel firing multiple rounds of tear gas to control the situation, some inmates managed to flee. The prison housed 397 inmates at the time of the incident, officials said.

In Parsa, inmates had attempted to

escape Birgunj prison by breaking a large hole in the southern wall of the facility.

Prison chief Khemraj Bhusal said the situation was brought under control after hours of effort by security personnel.

"According to a video circulating on social media, the inmate had broken through a windowpane to flee the prison premises. Witnesses said locals chased him down after spotting him running away," news portal KhabarHub said.

The detainee was restrained by residents before being handed over to security forces stationed nearby, it said, without specifying if the incident occurred on Tuesday or Wednesday. In another incident, at least 36 prisoners escaped from a jail in Chandanath Municipality-6, Jumla, a district in the hilly terrain of western Nepal, the news portal said.

According to police, the escape occurred at 12:02 am on Wednesday when the prisoners reportedly hit the jail warden with a wooden rod and broke the main gate to flee. DSP Rabin Babu Regmi, the chief of police in Jumla, said the search for the escaped prisoners is ongoing. "The jail held 98 inmates in total, of whom 36 have escaped, while 62 remain in police custody. A total of 15 soldiers have been deployed under the Nepal Army command to secure the jail," the news report said.

GKB MEDIA, ALAKH GROUP

PHOTO, VIDEO, GRAPHIC
AND MUCH MORE

4K
ULTRAHD

OVER 17+ YEARS
OF EXPERIENCE

STRONG OPERATIONS EXPERIENCE IN
COMMUNITY NEWSPAPERS AS
PHOTO JOURNALIST, PLUS
OVER 7+ YEARS OF EXPERIENCE AS
ADVERTISING AND MARKETING EXECUTIVE

FULL TIME SERVING TO THE COMMUNITIES

TOP SKILL:

PHOTOGRAPHY
PHOTOSHOP EDITOR
TV COMMERCIAL ADS
WEDDING ALBUM DESIGNER
MAGAZINE COVER DESIGNER
LOGO DESIGNER

PHOTO RETOUCHING
AUDIO MUSIC EDITING
POSTER DESIGNER
BROCHURE DESIGNER
VIDEO EDITOR
BIG BANNER DESIGNER

ALAKH
GROUP

CALL: NIRMAL BAL
514.515.1119
E: BAL_NIRMAL@YAHOO.CA
WWW.ALAKHGROUP.CA

keep your memories alive with.....

Creative Video Production

VIDEOGRAPHY & PHOTOGRAPHY

WEDDINGS , ANNIVERSARIES , BIRTHDAYS
LIVE SHOWS

COMERCIAL ADDS & ALL KIND OF EVENTS

514-983-0864

CREATIVE VIDEO MONTREAL

CREATIVE VIDEO MONTREAL

Qatar played all sides, peacemaker to Islamist safe haven. Now there's no place to hide

As the world order threatens to buckle under new strains, peacemaking is becoming an ever more dangerous business.

There, standing in a grey puddle of light under the glass-domed lounge at the Bayerischer Hof in Munich, Germany, former Afghan spymaster Amarullah Saleh understood the nation he had given his life to build was about to die. For almost a decade, the Taliban had enjoyed safe haven in Doha, operating a de facto embassy there with diplomatic protections. They received funds, drew up combat plans, and travelled to meet their top leaders in Karachi and Peshawar. The killing in Afghanistan, however, had continued without interruption—and President Ashraf Ghani wanted the jihadists gone. He said as much to the Emir of Qatar during the Munich Security Conference in 2020. A smile on his face, the Emir replied: “Well, we have only permitted them to stay in Qatar. Everything else, including their expenses, is managed and overseen by the Central Intelligence Agency. If you want this to end, ask the CIA to stop.” This week, Qatar’s role as peacemaker in the Middle East came under assault, as a squadron of Israeli combat jets targeted terrorist group Hamas’ headquarters, not far from Doha’s famous Corniche. The bombing took place just as Hamas was discussing a Gaza ceasefire proposal made by US President Donald Trump. There was no reaction from the formidable air defences at Al-Udeid air base, home to the Qatar Emiri Air Force, the United States Air Force, and the United Kingdom’s Royal Air Force.

For decades, Qatar has sought security and prestige as the mediator between the United States and nations in conflict across the Middle East—sending billions of dollars to Hamas with the complete

approval of the Israeli Prime Minister, funnelling cash to Benjamin Netanyahu’s aides, helping the Islamists who seized power in Syria, and exerting influence from Egypt to Libya and Tunisia.

As the world order threatens to buckle under new strains, however, peacemaking is becoming an ever more dangerous business. Earlier this year, Al-Udeid was struck by Iranian ballistic missiles, in retaliation for American attacks on that country’s nuclear infrastructure. The haven in the desert

“The Kaaba of the dispossessed”—that’s what the founding ruler of Qatar, Sheikh Jassim Bin Mohammed Bin Thani, once called his Emirate. Located at the fringes of the reach of two great empires, Britain and Turkey, Qatar had long provided safe haven to those who had reason to flee elsewhere, from pirates to traders and rebels. Late in the nineteenth century, though, tensions between the tribes grouped around Sheikh Jassim and the Turkish rulers escalated. In 1892, Sheikh

Jassim won an historic victory against Turkish forces, establishing himself as the region’s most important chieftain, historian Habibur Rahman recounts.

Inside months, though, the Sheikh would learn his imperial patrons were in decline. The British, committed to the defence of Bahrain, launched a pre-emptive attack on Sheikh Jassim’s forces in 1895. This established the British as the principal power in the Persian Gulf. Following the outbreak of the First World War, the Turks evacuated their last outposts in Qatar, after which Jassim’s Qatar became a British protectorate.

Like other Persian Gulf emirates, Qatar soon found itself confronted with the problem of creating a modern nation-state. The discovery of oil in 1939 eventually led to some revenues becoming available, but the entire country did not have a single modern school operational in that year, scholar David Roberts has written. The one educational institution was a seminary

set up by the Saudi cleric Al-Sheikh Abdul-Aziz Al-Manna, who also served as the Emirate’s sole judge.

The task of setting up an education system fell to Jassim Al-Darwish, a former student of al-Manna. The first school founded in Qatar was up and running in 1951, but had just 241 students, all boys, taught by six male teachers. To hire more recruits, Al-Darwish turned through his seminarian contacts to the founder of the Muslim Brotherhood, Hassan Al-Banna. Al-Banna picked another Brotherhood member, Abdul Badi-Saqr, to head the building of an education system.

As Roberts notes, though, these hiring decisions were at least as much the consequence of opportunity as of ideological choice. The availability of educated Muslim Brotherhood cadre was the consequence of Egypt’s growing crackdown on the religious right-wing. Later, Khalifa Bin Hamad Al-Thani, who ruled from 1972 to 1995, also recruited Arab nationalists like the Syrian Abdullah Abd Al-Daim.

The West’s jihadists

The real force behind the hiring of Islamists, though, was the United Kingdom. Fearing Arab nationalism would prove a toxic influence, the British forced the sacking of Al-Daim. Then, in 1958, Egyptian Muslim Brotherhood leader Ezzeddin Ebrahim was appointed assistant director of knowledge, in charge of devising a school syllabus. The director of the Islamic Sciences division of the education department, Abdullah Bin Tukri Al-Subai, was despatched to the famous Al-Azhar seminary in Cairo to hire teachers. The most famous of his hires would turn out to be Yusuf Al-Qaradawi, who emerged as a pole star for the Brotherhood in the Gulf.

Figures like Al-Qaradawi were to play a critical role in what became known as the Islamic Awakening of the 1970s, the ideological movement that laid the ground for the large-scale recruitment of Arab youth into the anti-Soviet war in Afghanistan, and later into national jihadist movements. Together with other influential figures in the Brotherhood, Al-Qaradawi would give religious sanction to so-called martyrdom operations.

Across the region, British influence was placing Islamists in similar positions of authority, part of a programme intended to roll back Communist influence.

A \$1.5 Billion Lesson: Why An AI Firm Is On The Verge Of Destroying Its Data

Anthropic, the company behind the Claude AI chatbot, has agreed to pay \$1.5 billion to settle a lawsuit filed by authors. The authors claimed Anthropic illegally used their copyrighted books to train its artificial intelligence without permission. If approved by US District Judge William Alsup, this would be the largest copyright settlement in history and marks a turning point for how AI companies handle creative content.

At approximately \$3,000 per book, plus interest, Anthropic has not only agreed to compensate authors but has also committed to destroying the datasets containing their copyrighted works. This isn’t merely a financial transaction; it’s an acknowledgment that the Silicon Valley mantra of “move fast and break things” has finally encountered an immovable object in copyright law.

Anthropic’s settlement is just the tip of the iceberg in what has become a comprehensive legal assault on AI companies’ training practices. The landscape is littered with similar lawsuits: authors Sarah Silverman, Ta-Nehisi Coates, and others have ongoing cases against OpenAI and Meta, news organisations have sued companies over

unauthorised use of their articles, and visual artists have filed suits against Stability AI, Midjourney, and other image-generation platforms. Approximately a dozen major lawsuits have been filed across California and New York courts, collectively representing the most significant challenge to AI development practices since the technology’s emergence.

The pattern is remarkably consistent across these cases. AI companies, in their race to create more sophisticated models, have systematically harvested content from “shadow libraries” - repositories of pirated books - scraped websites, and digitised archives without seeking permission from copyright holders. The scale of this appropriation is staggering: millions of books, articles, images, and other creative works have been fed into training datasets, with companies justifying this as falling under fair use provisions. However, the Anthropic settlement suggests that this justification may not hold water in courtrooms. The company’s willingness to pay such an enormous sum - and agree to destroy training data - indicates that its legal team likely assessed the copyright

infringement claims as credible and potentially ruinous if litigated to conclusion.

While this precedent establishes a powerful deterrent for AI companies operating in US markets, its global impact may be more complex than initially apparent. The international AI landscape presents a fragmented picture where copyright enforcement varies dramatically across jurisdictions.

In Europe, where copyright protections are generally stronger and regulators have shown greater willingness to constrain tech companies, similar legal challenges will likely gain momentum. The European Union’s AI Act already imposes significant transparency requirements, and this settlement may embolden European authors and publishers to pursue their own legal remedies. However, the situation becomes murkier when we consider AI development in countries with weaker intellectual property enforcement. Chinese AI companies like Baidu and ByteDance, along with developers in India, Brazil, or Russia, may face fewer copyright constraints, potentially creating a competitive advantage for companies willing to relocate their training operations.

The Era Of Uncertainty In Bangladesh

An Indian politician from the Opposition camp recently called a journalist in Dhaka. He wanted to know the state of affairs in Bangladesh. The journalist replied that things were as good as they could be in a “civil war situation”. The metaphor explains the degree of uncertainty that has engulfed the country after the fall of the Sheikh Hasina-led Awami League (AL) government on August 5, 2024.

Uncertainty is not new to Bangladesh. The country has never seen sustained political stability, except for the 15 years under Hasina (2009-2024) and seven years of General H. M. Ershad (1983-1990). All governments — except for Hasina’s 1996-2001 term—tried to prolong their stay in power through unfair means and eventually fell to street protests or army coups. Since the end of military rule in 1990, every government, including the Dr. Muhammad Yunus administration, has outdone its predecessors in abusing democratic values and institutions. Revenge politics remains a common thread. That said, the current disruption is too big to be quelled by a mere election, as demanded by the Bangladesh Nationalist Party (BNP), which is keen on a shortcut to power. They approved the ban on AL. It is only a matter of time — or opportunity — before they may approve a ban on JP as well. These three parties together secured 87

percent of the votes in the non-controversial 2008 election. AL alone commands over 30 percent loyal voters.

On the surface, the Islamic forces — led by Jamaat-e-Islami and the newly formed National Citizen Party (NCP), both enjoying administrative backing — want to curate the political space. They do not have the numbers. So, an election (let alone a fair one) is not their first choice. But if forced to go to polls, they would like it managed “their own way.”

A curated mandate may deprive BNP of a brutal majority (better still, deliver a hung Parliament) and ensure a second spot for Jamaat. That would make it a cakewalk for the Islamists to eat into BNP’s space. The ultimate goal is to make Bangladesh an Islamic country. This plan has pushed Bangladesh into an unprecedented socio-political conflict, which is likely to intensify in the days to come. Unless one of the warring sides meekly surrenders — which is unlikely — bloodshed is unavoidable. Peace and stability will be held to ransom.

Opportunity for Islamists

The primary problem is that the Islamists have become exceptionally ambitious. Except for the nine months of the Liberation War in 1971, staunch Wahhabi Muslims, who make up no more than five percent of the population and are considered the core support base of Jamaat, have never enjoyed as much

attention and administrative support in the 78-year history of the land, dating back to East Pakistan. The second problem is that prevailing geopolitical uncertainty has opened a window of opportunity. Turkey’s ambition to lead the Islamic world, Pakistan’s known aspirations, the US-Pakistan-Turkey axis, overt US interest in Myanmar, the rift in India-US rivalry — all have worked in the Islamists’ favor. Jamaat wants to seize the moment before it vanishes.

This has created a host of issues. The biggest among them is a vicious effort to erase or demean the Liberation history of 1971 and its greatest inspiration—Hasina’s father, Mujibur Rahman. Since India is inseparable from Bangladesh’s Liberation, there is a conscious attempt to vitiate bilateral relations. Rising exchanges with Pakistan and Turkey are part of the plot. Threatening India’s security is an unspoken goal.

The blueprint is not new, but the ferocity and vicious nature of its implementation are exceptional. Back in 1971, Jamaat-led Islamists formed militia groups, popularly referred to as Razakar (volunteers), to suppress dissent against Pakistani rule. Liberal intellectuals, Hindus, and soft-Islam followers were natural targets. This time, they are orchestrating mob attacks on the same targets. Crackdown on Liberals

The new design helps disguise institutional links. Exiled bloggers — like Elias Hossain and Pinaki Bhattacharya — openly set targets and orchestrate mob attacks on Liberation relics and pro-Liberation voices in media and politics. The Yunus government either allows the destruction or does exactly what the mobsters want them to do.

On August 28, a mob stormed a roundtable in Dhaka discussing the values of the Liberation movement. Police arrested 16 attendees under the Anti-Terror Act. The list included 85-year-old freedom fighter Abdul Latif Siddiqui, ousted from AL in 2014 for alleged “anti-Islam” remarks; Professor Sheikh Hafizur Karzan of Dhaka University; and TV journalist-turned-popular YouTuber Monjurul Alam Panna.

Monjurul was a strong critic of Hasina’s rule. He loudly supported the July protests—until he realized the “meticulous design” behind it. He then began criticizing the current dispensation. He was targeted by the exiled bloggers and Islamists. Weeks before his arrest, he spoke about alleged terror planning against India.

The crackdown on anti-Yunus, anti-Islamist, and pro-Liberation voices has been evident since July, when 71-year-old retired professor Abul Barkat was arrested on corruption charges in a midnight raid. He was known for his seminal works on terror financing and the persecution of religious minorities.

On August 7, Professor Nazmul Ahsan Kalimullah of Dhaka University was also arrested again on corruption charges. Kalimullah, who heads an election monitoring group, was vocal against the Yunus administration and was targeted by the blogger gang. This is in addition to the hundreds of arrests of lawyers, judges, journalists, activists and others. In a striking similarity all are denied bail. Prominent lawyers pointed out that Bangladeshi courts have virtually stopped granting bail.

BNP has either surrendered to these forces or is complicit. Last month, the party suspended chairperson’s adviser Fazlur Rahman—a freedom fighter and former MP—

who had been extremely critical of Hasina. In recent months, he rose to prominence for his vociferous rejoinders defending Liberation history. Bloggers targeted him. A mob harassed the 77-year-old advocate.

Return of 1971

The situation on the ground is turning from bad to worse. Human rights organisation ASK reported 441 rape incidents during January–June 2025—more than the 401 rapes recorded in 2024. Rape was a prime weapon of intimidation in 1971. Recoveries of dead bodies from rivers rose by 20 percent to 43 per month during January–July. One-third of these were unidentified.

As of May this year, 266 journalists were facing criminal cases. ASK says 196 journalists were attacked in the first six months of the year. At least two journalists were killed in August, and one editor committed suicide after alleging censorship by Yunus’s media handlers and the resulting job loss.

Hindus remain the softest target in Bangladesh. Videos of Hindu women being stripped—and even raped in front of their families—are circulating online. The Yunus administration largely blames this on the community’s traditional support for the Awami League. Only a fraction of cases brought forward by minority groups are admitted.

Sufi Muslims, who follow a softer version of Islam, are under sustained attack by fundamentalists. In a mid-January release, the Yunus administration admitted attacks on 40 Sufi shrines (mazars) and 44 dargahs (graves of Sufi saints) since the July protests. Unofficial estimates quote a higher number. In a recent case, the body of a Sufi saint (pir) was exhumed and burned. The mob claimed he was “not Muslim enough.”

Will Charlie Kirk's killing plunge US universities into deeper chaos?

American universities have been known for cutting-edge research and education, pedagogy, and inclusivity. They have been the hubs of diversity, open dialogue, and liberal activism. This legacy has come under challenge in recent years, when American campuses witnessed the rise of cancel culture, antisemitic violence and divisive protests. And now, the killing of Charlie Kirk on a university campus, could be the final bullet through this tattered legacy. It could plunge US college and university campuses into further chaos. Charlie Kirk, leader of

Turning Point USA—a nonprofit that promotes conservative politics on high school and college campuses—was shot in the neck while addressing a crowd of over 3,000 at Utah Valley University. He died soon after at a hospital. “...Colleges are already some of the least tolerant places in society. If you have the ‘wrong’ opinion or are even suspected to, you can be cancelled, fired, deprived of due process, shouted down, barred from campus,” said Matthew W Johnson, a scientist who spent 20 years at Johns Hopkins University. US-based

author Mosab Hassan Yousef, a former Palestinian militant, said Kirk’s assassination on a campus was “proof of how far division has gone”. “I’ve seen it

myself: mobs on campuses, hounding me with threats, intimidation, just for speaking truth,” said Yousef. Kirk was considered one of the most trusted con-

servative voices for under-30 MAGA supporters. The Economist called him “a tribune of the right”. His unapologetic rhetoric, punchy style, and strong social media presence made him a key Trump ally. While the killer remained at large at the time this report was published, reactions were already polarised. Calling him “A martyr for truth”, US President Donald Trump ordered the American flag flown at half-mast for the “patriot” and announced that Kirk would be given America’s highest civilian honour—the Presidential Medal of Freedom (posthumously).

How Public Fury Toppled Leaders In Nepal, Sri Lanka And Bangladesh

Each protest movement began with a specific grievance that flared up, ending in the rejection of the government or its leaders.

The swelling wave of public anger first swept through the island nation of Sri Lanka in 2022 and ousted the president. Two years later, it erupted in Bangladesh as protesters toppled the ruling government. On Monday public fury exploded in Nepal, forcing its prime minister to resign a day after.

Each protest movement began with a specific grievance that flared up, ending in the rejection of the government or its leaders.

In many ways, the protest movements share a common feature: disillusioned peoples' resentment against the ruling elite and an entrenched political system they hold responsible for rampant corruption, deepening inequality and economic disparities.

Often led by young people, the protests have sparked deadly violence and sometimes left behind a political vacuum filled by unelected leaders and a worsening law and order situation. "A perception of ruling elites as being both corrupt and ineffective at delivering a plausible path forward has created a structural basis for major crises," said Paul Staniland, a politics professor specializing in South Asia at the University of Chicago.

The youth-led protests in Nepal began on Monday as simmering discontent over years was ignited by the government's ban on major social media platforms. Many were particularly angry that the children of political leaders seem to enjoy a lavish lifestyle, while most of the population was dealing with economic

problems, rising unemployment and widespread corruption.

The unrest has left at least 19 people dead.

Protesters - who have not clearly spelled out their demands apart from rallying under the anti-corruption call - burned the parliament building, presidential house, and residences of several ministers and other politicians. Bending to mounting public pressure, Prime Minister Khadga Prasad Oli reversed the social media ban and quit. However, he will still lead a caretaker government until a new one is in place.

It is unclear what the new government would look like and whether it will constitute the old political guard. Many Nepalis fear a familiar sequence of bargaining among the same political class they want to overthrow.

Nepal is fraught with frequent political instability and each prime minister's tenure has lasted just a year or two since the new constitution came into

effect in 2015. The country abolished its monarchy in 2006, after a violent uprising that forced its former king to give up his authoritarian rule.

Staniland said the violence could make it "much harder to determine who should be in charge or how they should proceed."

"The big question now in Nepal will be whether order can be restored and new, stable political dispensation forged," he said.

Those in Nepal looking for answers about its future will not find solace in Bangladesh and Sri Lanka.

The lack of consensus on basic reform demands like elections and anti-corruption mechanisms, and an uncertain road map for the future, have dented the democratic progress in those countries and further exacerbated the problems they face.

In Bangladesh, student-led protests started with anger against rules that limited the number of civil service jobs

based on merit. They morphed into a massive nationwide uprising in July last year that culminated in the ousting of Prime Minister Sheikh Hasina. Hundreds of people, mostly students, were killed in violent protests.

Hasina fled to India, and an unelected interim administration, headed by Nobel laureate Muhammad Yunus, was installed. He promised to restore order and hold a new election after necessary reforms.

One year on, Bangladesh remains mired in instability. Political parties are bickering over election dates. Mob violence, political attacks on rival parties and groups, and hostility to vulnerable minority groups by religious hard-liners have surged.

In Sri Lanka, the then-Prime minister Ranil Wickremesinghe took over the country after protesters forced the powerful Rajapaksa clan out in 2022. The country later had a

democratic transition of power after Marxist lawmaker Anura Kumara Dissanayake was elected as president last year. He promised to improve standards of living, clean up government and hold corrupt politicians responsible for their actions.

Almost a year later, Sri Lanka's problems seem far from over. Its people continue to deal with issues like economic hardships, human rights concerns and foreign-debt default.

"There is no sign of the ideals of change desired by the protesters," said Veeragathy Thanabalasingham, a Colombo-based political expert.

Recent popular revolts have also rocked other nations in the region.

In Indonesia, deadly protests last week over lawmakers' perks and the cost of living forced the country's president to replace key economic and security ministers. The protests have led to the death of at least seven people.

In Myanmar, imprisoned former leader Aung San Suu Kyi's democratically-elected government was ousted by the military in 2021. Resistance to the military government has grown, and the country is now in the midst of a brutal civil war.

Staniland said while "most protests come and go without such dramatic results" as those seen in Nepal, Sri Lanka and Bangladesh, "the kindling is there for miscalculations and unexpected events to spiral."

"I think Nepal represents the new politics of instability in South Asia," he said.

Trump and Modi Ease Tensions, Put U.S.-India Trade Talks Back on Track

Washington/New Delhi: President Donald Trump and Indian Prime Minister Narendra Modi have moved to calm recent tensions and announced the reopening of stalled trade negotiations, signaling a renewed commitment to strengthening ties between the world's two largest democracies.

In a post on Truth Social Tuesday night, Trump described Modi as a "very good friend" and confirmed that discussions would resume after weeks of deadlock. He expressed confidence that the two countries would quickly reach a "successful conclusion" to their trade talks. Modi echoed that optimism on X, calling the U.S. and

India "close friends and natural partners" and pledging to work toward unlocking the "limitless potential" of their partnership. The

announcements come after weeks of uncertainty, with Trump escalating tariffs on Indian exports from 25 to 50 percent over New

Delhi's continued purchases of Russian oil. India, the second-largest buyer of Russian crude, had objected to being singled out while China and Turkey faced no such penalties. The tariff hikes, coupled with disputes over Trump's claims of mediating between India and Pakistan, had strained relations further.

Experts say both governments appear ready to shift from confrontation to cooperation. Mark Linscott, a former U.S. trade negotiator, noted that the deescalation reflects "productive conversations with adults in the room," rather than any single concession. Meanwhile, India

recently scaled back its Russian oil imports slightly, and Trump's appointment of close ally Sergio Gor as ambassador to India was viewed as a goodwill gesture.

Despite the lingering challenge of Russian oil, analysts see signs of progress. Lisa Curtis, a former senior director for South and Central Asia at the U.S. National Security Council, said both leaders are "trying to build on recent steps forward." For now, their statements suggest a willingness to stabilize relations and focus on advancing trade cooperation after a turbulent summer.

Qatar played all sides, peacemaker to Islamist safe haven. Now there's no place to hide

As the world order threatens to buckle under new strains, peacemaking is becoming an ever more dangerous business.

There, standing in a grey puddle of light under the glass-domed lounge at the Bayerischer Hof in Munich, Germany, former Afghan spymaster Amarullah Saleh understood the nation he had given his life to build was about to die. For almost a decade, the Taliban had enjoyed safe haven in Doha, operating a de facto embassy there with diplomatic protections. They received funds, drew up combat plans, and travelled to meet their top leaders in Karachi and Peshawar. The killing in Afghanistan, however, had continued without interruption—and President Ashraf Ghani wanted the jihadists gone. He said as much to the Emir of Qatar during the Munich Security Conference in 2020. A smile on his face, the Emir replied: “Well, we have only permitted them to stay in Qatar. Everything else, including their expenses, is managed and overseen by the Central Intelligence Agency. If you want this to end, ask the CIA to stop.” This week, Qatar’s role as peacemaker in the Middle East came under assault, as a squadron of Israeli combat jets targeted terrorist group Hamas’ headquarters, not far from Doha’s famous Corniche. The bombing took place just as Hamas was discussing a Gaza ceasefire proposal made by US President Donald Trump. There was no reaction from the formidable air defences at Al-Udeid air base, home to the Qatar Emiri Air Force, the United States Air Force, and the United Kingdom’s Royal Air Force. For decades, Qatar has sought security and prestige as the mediator between the United States and nations in conflict across the Middle East—sending billions of dollars to Hamas with the complete approval of the Israeli Prime Minister, funnelling cash to Benjamin Netanyahu’s aides, helping the Islamists who seized power in Syria, and exerting influence from Egypt to Libya and Tunisia. As the world order threatens to buckle under new strains, however, peacemaking is becoming an ever more dangerous business. Earlier this year, Al-Udeid was struck by Iranian ballistic missiles, in retaliation for American attacks on that country’s nuclear infrastructure. The haven in the desert “The Kaaba of the dispossessed”—that’s what the founding ruler of Qatar, Sheikh Jassim Bin Mohammed Bin Thani, once called his Emirate. Located at the fringes of the reach of two great empires, Britain and Turkey, Qatar had long provided safe haven to those who had reason to flee elsewhere, from pirates to traders and rebels. Late in the nineteenth century, though, tensions between the tribes grouped around Sheikh Jassim and the Turkish rulers escalated. In 1892, Sheikh Jassim won an historic victory against Turkish forces, establishing himself as the region’s most important chieftain, historian Habibur Rahman recounts. Inside months, though, the Sheikh would learn his imperial patrons were in decline. The British, committed to the defence of Bahrain, launched a pre-emptive attack on Sheikh Jassim’s forces in 1895. This established the British as the principal power in the Persian Gulf. Following the outbreak of the First World War, the Turks evacuated their last outposts in Qatar, after which Jassim’s Qatar became a British protectorate. Like other Persian Gulf emirates, Qatar soon found itself confronted with the problem of creating a modern nation-state. The discovery of oil in 1939 eventually led to some revenues becoming available, but the entire country did not have a single

modern school operational in that year, scholar David Roberts has written. The one educational institution was a seminary set up by the Saudi cleric Al-Sheikh Abdul-Aziz Al-Manna, who also served as the Emirate’s sole judge.

The task of setting up an education system fell to Jassim Al-Darwish, a former student of al-Manna. The first school founded in Qatar was up and running in 1951, but had just 241 students, all boys, taught by six male teachers. To hire more recruits, Al-Darwish turned through his seminarian contacts to the founder of the Muslim Brotherhood, Hassan Al-Banna. Al-Banna picked another Brotherhood member, Abdul Badi-Saqr, to head the building of an education system.

As Roberts notes, though, these hiring decisions were at least as much the consequence of opportunity as of ideological choice. The availability of educated Muslim Brotherhood cadre was the consequence of Egypt’s growing crackdown on the religious right-wing. Later, Khalifa Bin Hamad Al-Thani, who ruled from 1972 to 1995, also recruited Arab nationalists like the Syrian Abdullah Abd Al-Daim.

The West’s jihadists

The real force behind the hiring of Islamists, though, was the United Kingdom. Fearing Arab nationalism would prove a toxic influence, the British forced the sacking of Al-Daim. Then, in 1958, Egyptian Muslim Brotherhood leader Ezzeddin Ebrahim was appointed assistant director of knowledge, in charge of devising a school syllabus. The director of the Islamic Sciences division of the

education department, Abdullah Bin Tukri Al-Subai, was despatched to the famous Al-Azhar seminary in Cairo to hire teachers. The most famous of his hires would turn out to be Yusuf Al-Qaradawi, who emerged as a pole star for the Brotherhood in the Gulf.

Figures like Al-Qaradawi were to play a critical role in what became known as the Islamic Awakening of the 1970s, the ideological movement that laid the ground for the large-scale recruitment of Arab youth into the anti-Soviet war in Afghanistan, and later into national jihadist movements. Together with other influential figures in the Brotherhood, Al-Qaradawi would give religious sanction to so-called martyrdom operations.

Across the region, British influence was placing Islamists in similar positions of authority, part of a programme intended to roll back Communist influence. Liaquat Ali Khan, Pakistan’s first Prime Minister, gave Islamist leader Said Ramadan a radio slot and wrote the foreword to one of his books. The Brotherhood repaid the favour, propagandising for Pakistani causes in the Middle East. Among other things, Al-Banna described the accession of Hyderabad and Kashmir to India as an illegitimate occupation of Islamic lands. Yet the Brotherhood were not the only radicals to find safe haven in Qatar. Large numbers of Palestinians displaced from the West Bank and Gaza made a home there, wielding influence in the intelligentsia. Mohammad Yusuf al-Najjar and Kamal Adwan, both later assassinated by Israeli intelligence for

their role in the 1973 massacre of Israeli Olympic athletes, spent many years in the Emirate. The final act?

Learning from Iraqi dictator Saddam Husain’s invasion of Kuwait that small, oil-rich states were also vulnerable, Qatar moved to tighten its links with the United States after 1990.

From 1996, Qatar sank billions of dollars into Al-Udeid air base, which currently hosts over 11,000 United States troops and more than 100 aircraft. And, when needed, Qatar has proved willing to moderate its ties with the Muslim Brotherhood and Hamas. Following a bruising six-year spat with its neighbours Saudi Arabia, Bahrain, and the United Arab Emirates, all of which opposed the Brotherhood, Qatar agreed to scale down the visibility of the Emirate’s clients.

To many experts, it seems clear the Emirate’s alliance with Islamists is driven by a desire for glory. Hamad Bin Khalifa Al Thani, who ruled from 1995 to 2013, sought to win global support for Qatar by bringing about an Israeli–Palestinian reconciliation. He saw himself, Gil Feiler and Hayim Zeev argue, as a kind of Islamist Gamal Abdul Nasser, the founder of a new kind of Arab identity. Even if the current Emir, Sheikh Tamim bin Hamad Al-Thani, isn’t driven by those messianic passions, he clearly understands Qatar derives its value from its parallel ties to Islamists and the West. In Afghanistan, Syria and Libya, Qatar succeeded in placing Islamists whom the West hopes it will be able to control. This is a dangerous place to be—but fate has placed the Emirate in a part of the world where there is no quiet place in shade to hide.

Not A Revolution, Mobocracy Ousted Oli-garchy In Nepal

There’s no heroism in anarchy. Indeed, to elevate the deprivations witnessed on the streets of Kathmandu to the level of dissidence is an act of profound dishonesty. It’s being said that the eruption in Nepal was a spontaneous coming together of long-felt resentments. That a leaderless phalanx of idealistic youth banded together under the banner of Gen Z to reflect their generation’s disillusionment with a government that had stopped listening. A government that was serving only its own at the cost of those who voted for it. Within two days of Gen Z hitting the streets, the Communist Party-led coalition government of K.P. Oli was ousted. But not before Oli, who had been prime minister for the last year, had to seek refuge in the Army Headquarters to escape the clutches of blood-baying mobs. Oli’s cabinet colleagues and other coalition partners were not so lucky, as they were chased and murderously assaulted in the streets. The malevolent mob didn’t even spare the Parliament building, the Supreme Court, offices belonging to private and state media, hotels, and locally owned shops. All were set alight with an indiscriminate zeal that bordered on vandalism for the sake of

vandalism. Mass lynchings, lootings, and lawlessness are not the work of “revolutionaries”. Even revolution requires a foundation of order and constitutionalism, if only to provide a meaningful context for what comes next.

In Nepal, the almost casual embrace of a morally stripped extra-constitutionalism suggests that only decay is destined to follow. The coup, from its conception to its execution, followed a trajectory that has played out in Kabul, Colombo, Dhaka, and now Kathmandu. Coincidence? Unlikely. While it would be premature to attribute all these instances of regime change to a foreign hand or a non-state actor, there’s little doubt that the eruptions are not organic – the unintended consequence of idealism gone too far.

Creative headlines thought up to romanticise the horsemen of the apocalypse that ravaged Nepal are undermining the Weberian order. They are setting a precedent for the normalization of mob justice as a political instrument. Are we entering an era where no constitution, no popularly elected executive authority, can remain safe from the next eruption of public rage?

Siding With Radicals Over Emblem, Omar Abdullah Proves J&K Isn't Ready For Full Statehood

"I swear in the name of God that I will bear true faith and allegiance to the Constitution of India as by law established, that I will uphold the sovereignty and integrity of India... and that I will uphold the Constitution and the laws."

Those words are from the Jammu and Kashmir chief minister's oath of office under Form V. The incumbent is sworn to uphold the Indian Constitution, not the Sharia. And on the first page of the Indian Constitution sits the Ashoka Stambh or the national emblem.

Recommended Stories Legendary artist Nandalal Bose and his team from Santiniketan was given the task of illustrating the original manuscript of the Constitution. His student Dinanath Bhargava sketched the Ashoka Stambh, which was later adopted as the national emblem.

It is this Ashoka Stambh, placed on a plaque in Srinagar's Hazratbal shrine and renovated recently with government funds,

which has Islamists in a fit of rage. Radicals will be radicals. But when a sitting and a former chief minister join the bigots in outraging against the very symbols of the nation which they have sworn under oath to protect, it raises the question: Are they fit for the post?

The 'Mega Construction and Beautification Project' at Hazratbal was paid for by taxpayers and led by the Jammu and Kashmir Waqf Board, which manages the religious site. As part of the renovation, the inner structure has been rebuilt, modern electrical and CCTV systems installed, and the interiors brought alive with gold carvings and papier-mâché art.

But on Friday, a mob vandalised the plaque, saying symbols like the national emblem amount to idol worship, which is strictly forbidden in Islam. Barely had their provocative slogans died down that chief minister Omar

Abdullah demanded an apology from Waqf Board chairperson and BJP leader Dr Darakhshan Andrabi. Former CM Mehbooba Mufti insisted that Andrabi be booked under sections of "hurting religious sentiments". Now, imagine if Kashmir's current political leadership had control of the state's police. It would have summarily arrested Andrabi, allowed or even encouraged mobs to take down national symbols with impunity, and unleashed a wave of fundamentalism and separatism.

Already, by his reckless statements, the chief minister has sabotaged his own claim for the control of the state's police. Those who side with radicals and separatists cannot be trusted with ensuring law and order in such a sensitive border state.

Last month, Omar Abdullah called for the restoration of security responsibilities to the elected government

in the Union Territory. During his Gujarat visit, he said it was unjust for elected representatives to be denied full authority, including over law and order.

He raged against the Union Territory status of Jammu and Kashmir. "We are not some worthless people," he remarked. "If people elect us to govern, then we must be entrusted with full responsibilities." Also, both Mufti and Abdullah have a dubious record with handling the police when they had the power to do so. When Mehbooba Mufti was detained under the Public Safety Act after the revocation of Article 370 in the state in 2019, the police dossier against her reportedly cited "confidential reports", suggesting she was "collaborating with separatists". It also mentioned her public remarks against the Indian Army and her pro-terrorist social media posts. In July 2017, NDTV

reported that the Mehbooba Mufti government had attempted to block the arrest of seven separatists by a central agency for funding terror. Her party PDP has faced allegations of promoting "soft separatism". While advocating for dialogue with separatist groups, it provided a cover for anti-India activities.

Similarly, Omar Abdullah's PSA dossier cited his social media comments on Article 370, seen as attempts to "provoke the masses" and "disturb public order".

One hoped that with J&K's new dawn after the scrapping of Article 370 and widespread development and reforms will fumigate the old, treacherous politics. It clearly has had little effect on the dynasts who ruled and milked the Valley using religion to mislead the people. But since the four lions have brought the hyenas out in the Valley, it will be easier for the Indian State to detect and deal with the troublemakers

The Era Of Uncertainty In Bangladesh

An Indian politician from the Opposition camp recently called a journalist in Dhaka. He wanted to know the state of affairs in Bangladesh. The journalist replied that things were as good as they could be in a "civil war situation". The metaphor explains the degree of uncertainty that has engulfed the country after the fall of the Sheikh Hasina-led Awami League (AL) government on August 5, 2024.

Uncertainty is not new to Bangladesh. The country has never seen sustained political stability, except for the 15 years under Hasina (2009-2024) and seven years of General H. M. Ershad (1983-1990). All governments — except for Hasina's 1996-2001 term — tried to prolong their stay in power through unfair means and eventually fell to street protests or army coups. Since the end of military rule in 1990, every government, including the Dr. Muhammad Yunus administration, has outdone its predecessors in abusing democratic values and institutions. Revenge politics remains a common thread. That said, the current disruption is too big to be quelled by a mere election, as demanded by the Bangladesh Nationalist Party (BNP), which is keen on a shortcut to power. They approved the ban on AL. It is only a matter of time — or opportunity — before they may approve a ban on JP as well. These three parties together secured 87 percent of the votes in the non-controversial 2008 election. AL alone commands over 30 percent loyal voters.

On the surface, the Islamic forces — led by Jamaat-e-Islami and the newly formed National

Citizen Party (NCP), both enjoying administrative backing — want to curate the political space. They do not have the numbers. So, an election (let alone a fair one) is not their first choice. But if forced to go to polls, they would like it managed "their own way."

A curated mandate may deprive BNP of a brutal majority (better still, deliver a hung Parliament) and ensure a second spot for Jamaat. That would make it a cakewalk for the Islamists to eat into BNP's space. The ultimate goal is to make Bangladesh an Islamic country. This plan has pushed Bangladesh into an unprecedented socio-political conflict, which is likely to intensify in the days to come. Unless one of the warring sides meekly surrenders — which is unlikely — bloodshed is unavoidable. Peace and stability will be held to ransom.

Opportunity for Islamists

The primary problem is that the Islamists have become exceptionally ambitious. Except for the nine months of the Liberation War in 1971, staunch Wahhabi Muslims, who make up no more than five percent of the population and

are considered the core support base of Jamaat, have never enjoyed as much attention and administrative support in the 78-year history of the land, dating back to East Pakistan. The second problem is that prevailing geopolitical uncertainty has opened a window of opportunity. Turkey's ambition to lead the Islamic world, Pakistan's known aspirations, the US-Pakistan-Turkey axis, overt US interest in Myanmar, the rift in India-US relations, and the India-China rivalry — all have worked in the Islamists' favor. Jamaat wants to seize the moment before it vanishes.

This has created a host of issues. The biggest among them is a vicious effort to erase or demean the Liberation history of 1971 and its greatest inspiration — Hasina's father, Mujibur Rahman. Since India is inseparable from Bangladesh's Liberation, there is a conscious attempt to vitiate bilateral relations. Rising exchanges with Pakistan and Turkey are part of the plot. Threatening India's security is an unspoken goal.

The blueprint is not new, but the ferocity and vicious nature of its implementation are exceptional. Back in 1971, Jamaat-led Islamists formed militia groups, popularly referred to as Razakar (volunteers), to suppress dissent against Pakistani rule. Liberal intellectuals, Hindus, and soft-Islam followers were natural targets. This time, they are orchestrating mob attacks on the same targets. Crackdown on Liberals The new design helps disguise institutional links. Exiled bloggers — like Elias Hossain and Pinaki Bhattacharya — openly set targets and orchestrate mob attacks on Liberation relics and pro-Liberation voices in media and politics. The Yunus government either allows the destruction or does exactly what the mobsters want them to do.

On August 28, a mob stormed a roundtable in Dhaka discussing the values of the Liberation movement. Police arrested 16 attendees under the Anti-Terror Act. The list included 85-year-old freedom fighter Abdul Latif Siddiqui, ousted from AL in 2014 for alleged "anti-Islam" remarks; Professor Sheikh Hafizur Karzan of Dhaka University; and TV journalist-turned-popular YouTuber Monjurul Alam Panna.

Monjurul was a strong critic of Hasina's rule. He loudly supported the July protests — until he realized the "meticulous design" behind it. He then began criticizing the current dispensation. He was targeted by the exiled bloggers and Islamists. Weeks before his arrest, he spoke about alleged terror planning against India.

The crackdown on anti-Yunus, anti-Islamist, and pro-Liberation

voices has been evident since July, when 71-year-old retired professor Abul Barkat was arrested on corruption charges in a midnight raid. He was known for his seminal works on terror financing and the persecution of religious minorities.

On August 7, Professor Nazmul Ahsan Kalimullah of Dhaka University was also arrested again on corruption charges. Kalimullah, who heads an election monitoring group, was vocal against the Yunus administration and was targeted by the blogger gang. This is in addition to the hundreds of arrests of lawyers, judges, journalists, activists and others. In a striking similarity all are denied bail. Prominent lawyers pointed out that Bangladeshi courts have virtually stopped granting bail.

BNP has either surrendered to these forces or is complicit. Last month, the party suspended chairperson's adviser Fazlur Rahman — a freedom fighter and former MP — who had been extremely critical of Hasina. In recent months, he rose to prominence for his vociferous rejoinders defending Liberation history. Bloggers targeted him. A mob harassed the 77-year-old advocate.

Return of 1971

The situation on the ground is turning from bad to worse. Human rights organisation ASK reported 441 rape incidents during January–June 2025 — more than the 401 rapes recorded in 2024. Rape was a prime weapon of intimidation in 1971. Recoveries of dead bodies from rivers rose by 20 percent to 43 per month during January–July. One-third of these were unidentified.

Ottawa Sidesteps Questions on 2030 and 2035 Climate Targets Amid Policy Review

Industry Minister Mélanie Joly is refusing to confirm whether Canada will stick to its short- and mid-term climate commitments, even as Prime Minister Mark Carney signals a shift away from key environmental policies introduced under Justin Trudeau.

On Friday, Carney announced his government will pause the 2026 electric vehicle sales target, amend the Clean Fuel Regulations, and launch a review of the federal EV mandate. The move comes months after his first major climate reversal in March, when he scrapped the consumer carbon price while keeping the industrial levy in place. Pressed on whether the 2030 and 2035 emissions reduction targets remain in force, Joly told CTV's Question Period that

the government is "clearly" committed to achieving net-zero by 2050. But she stopped short of explicitly backing the nearer-term benchmarks, instead pointing to rising unemployment and

new U.S. tariffs as urgent challenges shaping Ottawa's approach. "We need to make sure we're there for our auto sector while continuing to have very ambitious climate-change goals,"

she said, adding that the government has launched a 60-day consultation on next steps. Joly is not the only minister reluctant to affirm the Trudeau-era goals. Last month, Energy and Natural

Resources Minister Tim Hodgson also avoided committing to them, stressing instead that Canada's priority is producing "low-cost, low-carbon" energy and resources for global markets. Environment Minister Julie Dabrusin's office later said in an email that while net-zero by 2050 remains the objective, an update on Canada's 2030 and 2035 plans will be provided "taking into account the evolving global and economic context." Carney has argued that the policy shift is not about bowing to Conservative criticism but about responding to U.S. tariffs on Canadian auto exports. "Forget the Conservative rhetoric that it's all about EVs," Joly said in the interview. "No. It's about tariffs."

Mark Carney Surprises Ontarians by Running Tough 26K Trail Race

Prime Minister Mark Carney traded the political stage for the rugged trails of southern Ontario this weekend, competing in the demanding 26-kilometre Haliburton Forest Trail Race. The event, known for its steep climbs and rocky paths, drew more than 100 runners, with Carney placing 58th in a field of 120 competitors. Carney entered the race alongside his wife, Diana Fox Carney, who was celebrating her birthday. According to race orga-

nizer Tegan Legge, the Haliburton course has a reputation for testing even experienced trail runners, with hills, scrambles, and technical terrain that earned it the nickname of a "crushing course." Volunteers and spectators were surprised to see the prime minister tackling the event. Agnes Jung, working at a checkpoint six kilometres into the race, recalled Carney stopping to confirm directions before continuing with energy and focus. On his return

pass later in the race, he allowed her to record a short video where he explained his motivation was supporting his wife. Despite security running alongside him, many noted Carney's athleticism and approachable manner. Jung described him as a strong runner who looked unfazed by the distance, while another volunteer, Gary Black, said the prime minister spent nearly an hour after finishing chatting with participants, posing for photos, and encouraging

others. Carney has a history of long-distance running, having previously completed the London Marathon in 2015 and participating in Ottawa's Race Weekend. His Haliburton result—three hours and 45 minutes for the 26-kilometre course—showed that even in office, he continues to keep up with the sport. Many participants remarked not only on his endurance but also on his willingness to connect with people well after the run was done.

Offers valid from September 11th to 17th 2025

ਦਿਵਾਲੀ ਦੀਆਂ ਵਧਾਈਆਂ!

Happy Diwali!

maxi

6⁴⁹

Brar's Gulab Jamun frozen 850g

2⁹⁹

Crispy pound cake, selected varieties 368g

Prepared in Canada

\$4

PC® green or red Thai hot peppers, product of Canada or Mexico 75g

\$3

Namak Para snacks, selected varieties 360g

1⁵⁰ +tx

Haldiram's Indian snacks, selected varieties 150/160g

\$8

Suraj® ground black pepper 400g

\$10

Wagh Bakri premium tea 907g

99¢

Britannia Goodday biscuits, selected varieties 75g

15⁹⁹

Sher Desi Brar Durum flour 9.07kg

2⁴⁹

Pran samosas or spring rolls, frozen 400g

9⁹⁹

Dabur honey 500g

1⁹⁹

Royalty Digestive cookies 400g

Participating stores: MAXI :Laval (René Laennec, St-François, Fabreville) Pierrefonds, Lachenaie, Masson, Châteauguay, Laplaine, Gatineau (De la Savane, Vanier), St-Léonard Jean-Talon (Langelier), Hull, Mascouche, Brossard du Quartier, Préfontaine, Lasalle, Dollard, Place Versailles, Greenfield Park, Terrebonne(Moody, Gascon), Dorval, Lachine, Brossard, Pointe-aux-Trembles, Angrignon. MAXI & CIE : Montréal (Jean-Talon, Cavendish, Rivière des Prairies, St-Laurent, Pointe-Claire) Laval (St-Martin, Vimont), Bedford, Papineau, Repentigny, Pie-IX, Pincourt, Longueuil, St-Hubert, Rosemère.

GP SINGH

Immigration

ਗੁਰ ਤਰਾਂ ਦੀ ਇਮੀਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ

Licensed Immigration Consultant

Refugee Cases

Family PR

Study Permit

Super Visa

Visitor Visa

5145597525

GP SINGH

IMMIGRATION INC.

Case Appeal

Citizenship

Passport

PR Card renew

Hearing Practice

5146131608

7914 Rue Lefebvre, LaSalle, QC H8N 2A8

Gaganpreet Singh

(MEngg, RCIC-IRB)

Commissioner of Oath

Real

INTERNATIONAL EDITION

ਦੇਸੀ ਟਾਈਮਜ਼

Desi Times

Weekly

www.desitimes.ca

QCNA

Matrimonial

Canadian Well settled Sikh khatri

ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ Canadian Born 1993

Born ਲੜਕੀ ਕੱਦ 5 ਫੁੱਟ 9 ਇੰਚ, Accounting

ਦੀ Degree Holder Air Canada ਦੇ Head

Quater Finance department ਵਿਚ ਕੰਮ

ਕਰਦੀ ਲਈ ਲੜਕੇ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਲੜਕਾ Canadian

Born ਪੜ੍ਹਿਆ ਲਿਖਿਆ well settled ਪਰਿਵਾਰ

ਦਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਅੱਛੀ ਜਾਬ ਜਾਂ ਚੰਗਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦਾ

ਹੋਵੇ। ਕੱਦ 6 ਫੁੱਟ ਤੋਂ ਦਾੜੀ Trim ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ।

Please Send Biodata and

Pictures. Contact : Cell 514-465-

8920, Whatsapp 514-465-8920

DESI TIMES WEEKLY

VOLUME 7

ISSUE #521

FRIDAY, 12 SEPTEMBER, 2025

Carney Unveils \$80M Tariff-Relief Fund for Atlantic Canadian Businesses

Prime Minister Mark Carney announced Monday that \$80 million will be directed to small and medium-sized businesses in Atlantic Canada as part of the federal government's \$1-billion tariff-relief program. Speaking at the Newdock shipyard in St. John's, Carney said the funding will help local industries adapt to shifting trade conditions brought on by steep U.S. tariffs.

The money will be distributed through the Atlantic Canada Opportunities Agency and is aimed at helping companies expand into new markets, modernize operations, and strengthen supply chains. Carney highlighted potential opportunities for the seafood sector, noting innovative packaging tailored to European buyers as one example. "This funding will help equip Atlantic Canadian industries with the tools they need to

respond to modern challenges. To innovate, modernize, expand operations, and reach new customers," Carney said.

The program is part of Ottawa's wider response to U.S. President Donald Trump's tariff regime, which has included 50 per cent duties on Canadian steel and aluminum. Last week, Carney raised the Regional Tariff Response Initiative from \$450 million to \$1 billion and introduced a new "buy Canadian" policy to strengthen domestic resilience. The

announcement was welcomed by business and community leaders. Qalipu First Nation Chief Jenny Brake, whose group co-owns Newdock with Nova Scotia's Membertou First Nation, said her organization intends to apply for funding amid ongoing tariff uncertainty. "We know that there's strength in cooperation, and we're leaning into that hard," Brake said. The Atlantic Chamber of Commerce also praised the move, calling it a "vital step forward" for regional

businesses working to streamline supply chains and expand internationally. Carney was joined by Fisheries Minister Joanne Thompson and Newfoundland and Labrador Premier John Hogan, as well as a large contingent of Liberal candidates ahead of an expected provincial election. After the announcement, Carney planned meetings with Hogan and regional energy leaders to discuss further economic and trade initiatives.

Air Canada Flight Attendants Reject Deal, Mediation Now Underway

Air Canada's labour dispute with its flight attendants has entered a new stage after union members overwhelmingly rejected a tentative wage deal earlier this month. The airline and the Canadian Union of Public Employees, which represents roughly 10,000 flight attendants, will now head into mediation in an effort to break the deadlock. The previous collective agreement expired at the end of March.

Mediation is a voluntary process where both sides agree to work with a neutral third party to explore options and seek a compromise. Accord-

ing to the Government of Canada, the process encourages open and respectful dialogue while aiming to produce mutually satisfactory solutions. For Air Canada, mediation became necessary after the tentative agreement brokered on Aug. 19 was voted down by 99.1 percent of flight attendants. The rejection followed a nationwide strike in mid-August, when flight attendants walked off the job over pay and unpaid work. That strike, which defied a federal back-to-work order issued within 12 hours, grounded flights for three days before CUPE and Air

Canada negotiated a tentative deal. The agreement included a key breakthrough: compensation for unpaid duties performed before departure and after landing. Flight attendants would have received half their hourly rate as ground pay, increasing to 70 percent by the fourth year of the contract. Despite that gain, the sticking point was Air Canada's wage proposal. The airline had offered a 20.25 percent increase over four years for flight attendants with five years or less of service and 16.25 percent for those with more seniority.

20th Edition of SAWID Business Directory.

2025

COMING

SOON

To publish your advertisement as low as \$100 contact:

singhatthwal@gmail.com

manjeetatthwal@gmail.com

Mobile No. +1 (438) 500-6024

Office number: 514-798-1794

www.sawidcanada.com

19 Edition

Business Directory

2024

WWW.SAWIDCANADA.COM (ONLINE DIRECTORY)

EMAIL : singhatthwal@gmail.com

Index for ad search at the end of Directory.

Tel : (438) 500-6024

I am a distinguished Real Estate Broker and Mortgage Broker with 13 years of in-depth

Special mortgage programs for newcomers, self-employed.

VIKRAMJIT KASHYAP

Real Estate & Mortgage Broker

905-921-7250 Email : vikramkashyap@tdbank.com

FUEL MECANIQUE

For DIESEL & DPF delete

Special price for the Directory

1000\$ for programming

Whatsapp 500\$ 514-465-4779

ROMULUS IMMIGRATION

438-928-6816

SPECIALIST IN REFUGEE CASE & APPEAL

PR APPLICATIONS

WORK PERMIT APPLICATIONS

SUPER VISA - STUDENT VISA

HUMANITARIAN & COMPASSIONATE

GROUNDWORK APPLICATION (INAC)

IMMIGRATION APPEALS

EXPRESS ENTRY

BUSINESS AND VISITOR VISA

STUDENT VISA

PRE-REMOVAL RISK ASSESSMENT (PRRA)

Abdul Rehman

iPhone 12 pro max

GET ANY PHONE FOR \$0 Down

iPhone 13 pro max

6700 Ch de la cote des neiges k-27 H8S2B3

Authorized dealer of Rogers fido and chatr